

Torsdag den 27. juni 2013 (D)

1

113. møde

Torsdag den 27. juni 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 220:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Forhøjelse af Landsbyggefondens investeringsramme for 2013 til renovering).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).

(Fremsættelse 22.05.2013. 1. behandling 30.05.2013. Betænkning 20.06.2013. 2. behandling 25.06.2013).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 222:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. (Betalingsstruktur for vandaflædningsbidrag, bemyndigelse til opgørelse af særbidrag for behandling af særlig forurenede spildevand m.v.).

Af miljøministeren (Pia Olsen Dyhr fg.).

(Fremsættelse 28.05.2013. 1. behandling 03.06.2013. Betænkning 20.06.2013. 2. behandling 25.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 189:

Forslag til lov om ændring af lov om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer. (Forbud mod salg af løs snus og lignende tobaksprodukter i Danmark).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 04.04.2013. Betænkning 18.06.2013. 2. behandling 25.06.2013).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 227:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven og lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. (Ændring af rammerne for almene medicinske ydelser m.v. i praksissektoren, herunder styrkelse af regionernes planlægnings- og styringsmuligheder, ensartet kvalitet, systematisk patientinddragelse, erstatningspligt m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 28.05.2013. 1. behandling 03.06.2013. Betænkning 21.06.2013. 2. behandling 25.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, lov om afgift af lønsum m.v., kulbrinteskatteloven og forskellige andre love. (Aftaler om Vækstplan DK m.v. – nedsættelse af skattesatsen for selskaber, forhøjelse af lønsumsafgiften for finansielle virksomheder og fastholdelse af selskabsskattesatsen for kulbrinteindkomst m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 17.05.2013. 1. behandling 11.06.2013. Betænkning 19.06.2013. 2. behandling 25.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 219:

Forslag til lov om ændring af affalds- og råstofafgiftsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af elektricitet, momsloven og forskellige andre love. (Nedsættelse af afgifter på el til erhverv, bortfald af CO₂-afgift af el for erhverv, nedsættelse af energiafgifter på brændsler til proces, ændret lagerprincip ved deponering af farligt affald, lempelse af momskreditider samt supplerende støtte til eksisterende industrielle kraft-varme-værker).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 17.05.2013. 1. behandling 11.06.2013. Betænkning 20.06.2013. 2. behandling 25.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 217:

Forslag til lov om ophævelse af lov om afgift af mineralvand m.v. og om ændring af øl- og vinafgiftsloven og forskellige andre love.

(Nedsættelse og senere ophævelse af sodavandsafgiften, nedsættelse af ølafgiften, afskaffelse af den vægtbaserede emballageafgift, øget momsfradrag på hotelovernatninger og midlertidig forhøjelse af reparationsgrænsen for totalskadede køretøjer m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 17.05.2013. 1. behandling 11.06.2013. Betænkning 19.06.2013. 2. behandling 25.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 216:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og kildeskatteloven.

(Genindførelse og udvidelse af boligjobordningen og udvidelse af ordningen om skatte kreditter for forsknings- og udviklingsaktiviteter).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 17.05.2013. 1. behandling 11.06.2013. Betænkning 19.06.2013. 2. behandling 25.06.2013).

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 135:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke 125 af 14. juni 2013 om statens bloktilskud til kommunerne og regionerne m.v. tilbage fra Finansudvalget.

Af Frank Aaen (EL) og Finn Sørensen (EL).

(Fremsættelse 25.06.2013).

Kl. 10:00

Formanden :

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 220:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Forhøjelse af Landsbyggefondens investeringsramme for 2013 til re-novering).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).
(Fremsættelse 22.05.2013. 1. behandling 30.05.2013. Betænkning 20.06.2013. 2. behandling 25.06.2013).

Kl. 10:00

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så går vi til afstemning.

Kl. 10:00

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 110 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 222:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. (Betalingsstruktur for vandafledningsbidrag, bemyndigelse til opgørelse af særbidrag for behandling af særlig forurenede spildevand m.v.).

Af miljøministeren (Pia Olsen Dyhr fg.).
(Fremsættelse 28.05.2013. 1. behandling 03.06.2013. Betænkning 20.06.2013. 2. behandling 25.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 10:01

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse. Der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 189:

Forslag til lov om ændring af lov om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer. (Forbud mod salg af løs snus og lignende tobaksprodukter i Danmark).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).
(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 04.04.2013. Betænkning 18.06.2013. 2. behandling 25.06.2013).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden :

Hr. Jens Joel som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:02

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak for det. Det forslag, L 189, som der stemmes om i dag, handler om, at vi fra regeringspartiernes side har sagt, at vi ønsker, at Danmark lever op til sine forpligtelser i EU-retten, at man lever op til de spilleregler, som man sådan set selv har været med til at skrive under på, for så vidt angår tobaksvaredirektivet, som har været gældende siden 1992, og som man siden da desværre også har været på kant med. EU har henvendt sig til os og påpeget fejlen, juristerne har kigget på det. EU har ret; der er ikke så meget mere at sige til det. Det, som Danmark har gjort, har været i strid med EU-retten i over 20 år, under flere forskellige regeringer og under endnu flere sundhedsministre. Er det uheldigt, og er det beklageligt? Ja, det må man sige. Men det er naturligvis også vores opgave, når vi opdager det, så at rette den fejl og sørge for, at vi lever op til EU-retten. Det er det, som forslaget, vi har her i dag, handler om; vi har jo selv været med til at vedtage reglerne.

Så skulle man tro, at det var en formssag, men det er det ikke. For oppositionens største parti, Venstre, som selv gør et stort nummer ud af, at man, når man en dag vælter ud af hængekøjen, så gerne vil stille med statsministerposten for kongeriget Danmark, har sagt, at man ikke ønsker at leve op til EU-reglerne. Er det, fordi der er tvivl om reglerne? Nej, det er det ikke. Er det, fordi der er nogen, der tror, at vi kommer til at vinde en retssag i EU-systemet? Nej, det er det ikke. Derfor er mit helt simple spørgsmål til Venstres ordfører, og måske endda til Venstres EU-ordfører:

Er det en ny stil fra Venstres side, at man ønsker at være i konflikt med EU-reglerne og ikke ønsker at påtage sig det ansvar, man har sagt ja til i Bruxelles? Er det Venstres opfattelse, at man ikke skal følge EU-reglerne? Er det Venstres intention, at man hellere vil tage en retssag, man ved man taber, end at leve op til de regler, vi har sagt ja til i første omgang? Det synes jeg oppositionen skylder et svar på, inden man kører Danmark ud i en retssag, der vil være både pinlig og skadelig for Danmarks omdømme i Bruxelles.

Kl. 10:04

Formanden :

Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:04

Ole Birk Olesen (LA):

Nu findes der jo EU-regler på forskellige planer; de øverste EU-regler kan man jo sige er traktaterne. I en af traktaterne er det grundfæstet, at der gælder et subsidiaritetsprincip i EU, et nærhedsprincip, hvor beslutninger, der kan træffes nationalt, ikke skal træffes på EU-plan. Beslutningen om, hvorvidt borgerne i de forskellige lande må lægge snus ind på deres tænder eller ej, synes at være en beslutning, som skal træffes nationalt. Ellers må hr. Jens Joel i hvert fald sige, hvad det er, der er det grænseoverskridende problem ved, at danskerne går rundt og putter snus ind på deres gummer.

Kl. 10:05

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:05

Jens Joel (S):

Altså, vi kan jo godt tage en diskussion om, hvorvidt snus skal være tilladt eller ej, men det er desværre ikke det, der er på dagsordenen i den her omgang. Det her handler jo netop ikke om det, og den politiske uenighed har i øvrigt slet ikke været til stede. Det her handler om, hvorvidt vi skal leve op til de regler, som vi allerede en gang har forpligtet os til, og hvor vi nu har opdaget, at vi i alt for mange år har været ved siden af, og så kan man jo godt diskutere det. Men hr. Ole Birk Olesen skulle måske have været med i 1992, da vi første gang vedtog det her, hvis det drejer sig om, at man vil obstruere det og at man gerne vil gøre det med henvisning til et nærhedsprincip eller andre ting. Men det, der er sagen her, er, at vi er på kant med EU-reglerne, og det bliver vi selvfølgelig nødt til at rette op på. Det forstår jeg godt at Liberal Alliance måske ikke er så interesseret i, for man har jo et, lad os sige, lettere anstrengt forhold til EU-samarbejdet, men jeg forstår ikke, hvor Venstre er henne i det her, og derfor bliver jeg nødt til at spørge om det igen. Jeg forstår ikke, hvordan Venstre kan stå på mål for, at vi ikke lever op til EU-reglerne.

Kl. 10:06

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:06

Ole Birk Olesen (LA):

Men spørgsmålet er jo, om det ikke er dette konkrete direktiv, som vil forbyde snus i alle medlemslande, som er i strid med det overordnede regelsæt for det europæiske samarbejde, det overordnede regelsæt, som siger, at beslutningerne skal træffes på det niveau, der er tættest muligt på borgerne. Hvis man ikke mener, at det her direktiv er i strid med dette princip om nærhed, så må man jo argumentere for, hvorfor snus er et grænseoverskridende problem, altså hvorfor det er et problem for tyskere, hvorfor det er et problem for hollænderne, hvorfor det er et problem for grækere, at danskere putter snus ind på deres gummer.

Kl. 10:07

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:07

Jens Joel (S):

Jeg kan jo i hvert fald konstatere, at det har en meget, meget bred opbakning i Folketinget, at tobaksdirektivet er noget, man kan behandle på EU-plan, al den stund at vi faktisk har et bredt flertal bag det nye mandat, som ligger i forhold til en revision af tobaksdirektivet. Så der er altså, uanset om Liberal Alliance vil det eller ej, et bredt flertal i Folketinget for at synes, at sådan nogle regler her kan

man godt lave i fællesskab i EU. Det, som det handler om i dag, er ikke det store direktiv og den retssag, som hr. Ole Birk Olesen måske godt kunne tænke sig at køre – eller måske bare den folkesag, der handler om at bashe EU. Det, som vi diskuterer i dag, er, hvorvidt vi skal leve op til EU-reglerne, som vi har forpligtet os på. Jeg kan ikke forstå, hvordan partier, som ønsker at være regeringsbærende, seriøst kan fremføre som argument, at man skal ignorere, at man handler i strid med EU-reglerne, særlig ikke, når det er en klokkeklar position. For der er ikke nogen jurister, som tror, at vi får ret i denne sag.

Kl. 10:08

Formanden :

Fru Merete Riisager for en kort bemærkning.

Kl. 10:08

Merete Riisager (LA):

Ordføreren siger: EU har ret, og så er der ikke så meget mere at sige til det. Citat slut.

Det siger i virkeligheden rigtig meget om Socialdemokratiets måde at føre EU-politik på. Samtidig har vi så borgere, der gerne vil bruge snus, som i øvrigt er langt mindre farligt end cigaretter, som jo fortsat vil være lovlige, også efter at det her direktiv er indført. Så hvad er egentlig vigtigst for Socialdemokratiet – at EU får ret, eller at borgerne i Danmark har frihed til at indrette sig på en måde, som de finder rigtigt?

Kl. 10:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:08

Jens Joel (S):

Jeg tror, man har slået autopiloten til dernede. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi fra Socialdemokratiets side ikke siger ja og amen til alt, hvad der kommer fra EU. Det handler sådan set om de ting, der nu engang bliver foreslået dernedefra. Strejkeretten er den seneste sag, hvor vi har været nødt til at sige, at det gider vi ikke. Jeg har selv siddet i EU-systemet, mens skiftende regeringer har kæmpet en benhård kamp for at få lov til at forbyde kunstigt transfedt, fordi vi sagde, at det ville vi ikke acceptere. Så det der pjat med, at vi lægger os ned, hver gang EU siger noget, passer simpelt hen ikke.

Men i den her situation har EU ret, der er det os, der har taget fejl. Jeg forstår godt, at fru Merete Riisager fra Liberal Alliance synes, at det handler om noget andet, men jeg forstår bare ikke, hvorfor Venstre kan ignorere, at vi i strid med EU-retten og med fuldt åbne øjne kører os lige ind i den betonklods, som det nederlag, vi kommer til at lide ved EU-Domstolen, vil være.

Kl. 10:09

Formanden :

Fru Merete Riisager.

Kl. 10:09

Merete Riisager (LA):

Jeg tror nu nok, det er Socialdemokratiet, der her har slået autopiloten til, for når Venstre mener, at vi rent faktisk kan rejse os op og gide tage en retssag for borgernes frie muligheder til at indrette sig, som de vil, hvordan kan det så være, at Socialdemokratiet ikke engang orker at gøre det?

Kl. 10:10

Formanden :

Ordføreren.

Jens Joel (S):

Se, det ville være interessant, for hvis sagen er, at Venstre har tænkt sig at rejse sig op og på en sammenhængende måde argumentere for, hvorfor vi kan vinde den retssag, så synes jeg, det bliver interessant. Men sagen er jo, at der ikke er nogen argumenter i Venstrelejren, i forhold til at man tror, man kan vinde, og derfor kører vi lige ind i betonklodsens. Men jeg synes, det ville være rigtig, rigtig interessant, og det er sådan set også derfor, jeg opfordrer Venstres EU-ordfører, Venstres sundhedsordfører og Venstres formand, hvem der har lyst, til at forklare os, hvorfor det er, man tror, at vi kan vinde den sag, når der nu ikke er nogen af vores eksperter i ministeriet, når der ikke er nogen af vores jurister, som tror på det.

Kl. 10:10

Formanden :

Hr. Jakob Ellemann-Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:10

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Ordføreren efterlyste Venstre. Vi er herovre, og vi fylder utrolig meget her i salen.

Er det ordførerens opfattelse, at Venstre ikke vil efterleve en kendelse fra EU-Domstolen?

Kl. 10:11

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:11

Jens Joel (S):

Nej, jeg vil sige, at det jo netop er det, der skræmmer mig lidt i dag, altså hvis det skal være en ny stil fra Venstres side, at man har tænkt sig at gå i krig med EU-systemet på en oplagt tabersag, at man ikke har tænkt sig at leve op til EU-retten. Jeg håber og tror da, at Venstre i den retsstat, man trods alt stadig væk ønsker at være en del af, selvfølgelig vil rette ind, hvis vi taber. Jeg forstår bare ikke, hvorfor vi skal igennem et nederlag, som er så forsmædeligt og så stensikkert på forhånd, og derfor efterlyser jeg da bare en afklaring på: Punkt 1, har man tænkt sig at indrette sig efter EU-reglerne, som man har forpligtet sig på? Og punkt 2, har man nogen som helst argumenter for, at man tror, man kan vinde den retssag?

Kl. 10:11

Formanden :

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 10:11

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Nu er det jo indrettet sådan, at det er mig, der stiller spørgsmålene, og ordføreren, der kommer med svarene.

Det er altså sådan, at en del jurister i de seneste 20 år har ment noget andet, og det er jo immer væk sådan, at det er Domstolen, som træffer beslutning om, hvad der er gældende ret, og ikke – med al mulig respekt – Socialdemokratiet.

Kl. 10:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:12

Jens Joel (S):

Med al respekt tror jeg faktisk heller ikke, at det er Socialdemokraterne, der har lavet den juridiske vurdering, som ligger til grund for vores overbevisning. Det er jo de jurister, der sidder i systemet, og

der vil sikkert være nogle af dem, der kender dem, der sad i systemet, dengang man havde den anden vurdering.

Sagen er, at man er blevet klogere, at man har opdaget, at man havde foretaget en fejlfortolkning. Så kan det jo godt være, at hr. Jakob Ellemann-Jensens bedste argument for, at vi kan vinde den her sag, er, at der var nogle i 1992, der sagde, at vi havde ret, men hvis hr. Jakob Ellemann-Jensen ikke kan finde en eneste, som i 2013 siger, at vi har en levende chance ved Domstolen, så synes jeg ærlig talt, det ville være lidt uheldigt at bringe Danmark i den situation.

Kl. 10:12

Formanden :

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 10:12

Pia Adelsteen (DF):

Det bringer mig hen til det, jeg gerne vil høre om, for der ligger jo noget meget principielt i den her sag, nemlig at når vi afgiver mandat i Europaudvalget, gør vi det ofte ud fra nogle juristers vurderinger. To gange på 20 år har Europaudvalget sagt ja til tobaksdirektivet, fordi jurister vurderede, at vi stadig væk kunne sælge snus i Danmark.

Lige pludselig kommer der en anden vurdering, og uanset hvordan man vender og drejer det, er der i hvert fald noget rigtigt i, at hvis man har to juridisk forskellige vurderinger, er det en domstol, der skal afgøre det. Nu er vi i Dansk Folkeparti ikke specielt begejstret for EU-Domstolen, men alt andet lige kunne man måske have lidt mere respekt for en dom, der faldt dér, frem for – og så vil jeg gentage en påstand, som jeg er kommet med adskillige gange – at man lægger sig fladt ned; og det er ikke kun i den her sag, for man gør det også i sagen om børnechecken.

Kl. 10:13

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:13

Jens Joel (S):

Det kan føre vidt, hvis vi skal have den diskussion om, hvorvidt vi altid bare lægger os fladt ned. Jeg tog mig også i går friheden til lige at kigge på nogle af de der forskellige åbningsskrivelser, der har været skrevet, og det er ingenlunde tilfældet, at den danske regering bare altid siger, at det er fint, hver gang man får en henvendelse. Der har været flere forskellige ting, hvor vi har været inde på den diskussion – jeg nævnte også sagen om transfedtsyrer, hvor vi jo faktisk lykkedes med at vinde en sag. Så det er ikke rigtigt, at vi bare lægger os ned.

Det er til gengæld rigtigt, hvad fru Pia Adelsteen peger på, nemlig at vi har en principiel diskussion her, som vi skal have i Europaudvalget: Hvad gør vi, når man har taget fejl? Men det kan jo ikke ændre på, at sagen i dag er, at der ikke er to juridiske vurderinger.

Anno 2013 er der fuldstændig juridisk klarhed om, at vi er på kant med EU-lovgivningen, og at vi bliver nødt til at ændre lovgivningen, sådan som regeringspartierne foreslår i dag. Derfor er det også fuldstændig lige så soleklart, at hvis man stemmer imod det lovforslag, stemmer man imod at leve op til EU-reglerne. Det ved jeg at fru Pia Adelsteen ikke har noget imod, det er også godt nok. Men jeg forstår bare ikke, hvordan Venstre kan stå på mål for det, og hvordan Venstres EU-ordfører kan se til, at det er sådan, det foregår.

Kl. 10:14

Formanden :

Fru Pia Adelsteen.

Pia Adelsteen (DF):

Alt andet lige er det principielle i det her jo, at når man har nogle forskellige juridiske vurderinger, er der en domstol, der afgør det. Der vil altid være to sider af samme sag. Men her mener jeg – meget konkret – at man lægger sig fladt ned. I 20 år har vi fået at vide, at det, vi gør, er helt o.k., men fordi der tilfældigvis kommer en kommissær op i forbindelse med vores formandskab og opdager, at vi sælger snus i Danmark, så kommer den her sag. Og lige pludselig er der nogle jurister, der siger: Vi har taget fejl.

Hvorfor pokker kæmper man ikke sagen? Det er det, jeg ikke forstår. Så kan man snakke om Danmarks omdømme i EU, men det er fuldstændig latterligt, at hvis vi ikke kan bruge de midler, vi har i EU-systemet, fordi det skader vores omdømme, hvorfor pokker har vi så de midler?

Kl. 10:15

Formanden :
Ordføreren.

Jens Joel (S):

Sagen er, at vi kæmper gerne sagen. Vi har kæmpet sagen mange gange. Vi kæmper bare kun sagen, når vi har en pointe, og der er ikke to juridiske vurderinger i dag. Det er rigtigt, at der har været en forkert juridisk vurdering tidligere, men der er ikke i 2013 to forskellige juridiske vurderinger – det er ret soleklart. Og det er jo derfor, at det bliver en lille smule pinligt, at man holder fast i noget, man mente for 20 år siden, for at skulle legitimere, at man går ind i en retssag, som man ved man taber.

Kl. 10:15

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 10:16

Kl. 10:16

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo egentlig bemærkelsesværdigt, at Socialdemokraterne ikke kan forstå, hvorfor det er så svært at fortælle befolkningen, hvad der er det gode ved det europæiske projekt, når man samtidig skal finde sig i, at der kommer en forbudskommissær rejsende fra Bruxelles, som ser en pakke snus i en dansk kiosk og går amok og tvinger os til at ændre lovgivningen.

Er det virkelig rimeligt, at det her parlament bare skal være et gummistempel, når der kommer sådan en, ja, jeg ved snart ikke, hvad man skal kalde det, men lad os i mangel af et bedre ord kalde det en forbudskommissær, forbi en dansk kiosk og så mener, at vi skal ændre vores lovgivning? Skulle vedkommende ikke bare være blevet i Bruxelles og passe sit arbejde?

Kl. 10:17

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:17

Jens Joel (S):

Jeg er bange for, at jeg må sige, at det i den konkrete situation var en del af kommissærens arbejde at komme til Danmark, al den stund vi havde formandskabet.

Jeg forstår selvfølgelig godt, at Liberal Alliance synes, at man ikke skal lovgive om noget som helst, for det er jo liberalismens natur, om man vil. Og jeg er også sikker på, at der sidder ministre på bænken her, som før har været udsat for hr. Simon Emil Ammitzbølls beskyldninger om, at de var forbudsministre eller andre ting. Det er jo fair nok; det er den politiske substans, i forhold til om det her er

den rigtige lovgivning eller det ikke er den rigtige lovgivning. Den kamp tager vi dagligt, i forhold til hvad vi skal beslutte i Bruxelles.

Men det er bare ikke det, vi snakker om i dag. Det, vi snakker om i dag, er: Skal vi leve op til vores EU-forpligtelser? Skal vi leve op til de regler, som vi har sagt ja til, eller skal vi ikke? Det er ikke så svært for mig at svare på det spørgsmål, og jeg mener faktisk heller ikke, at regeringen ville kunne tillade sig noget som helst andet end at bringe Danmarks politik i overensstemmelse med EU-retten, hvilket vi har forpligtet os til.

Jeg undrer mig over, at det kan blive en stor sag i Folketinget, og jeg undrer mig over, at dem, der sidder ovre på oppositionsbænkene, og som gerne vil være regeringsbærende, kan gå ind i det her med åbne øjne.

Kl. 10:18

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:18

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen det kan jo ikke være rigtigt, at det danske folks repræsentanter skal ringe ned til Bruxelles og spørge, hvad det er, man må gennemføre, i forhold til om man må have lovlig snus eller ej. Vi har i årevis fået at vide, at det måtte vi godt. Så kommer der sådan en kontrollant forbi, og så synes hr. Jens Joel bare, at man skal klappe hælene sammen og parere ordre i stedet for at sige, at man kunne gøre noget ved det, f.eks. at man kunne prøve at føre en sag. Man kunne jo også spørge: Hvis det, som EU vil i den her sag, er så indlysende dumt – og det virker det som om vi alle er enige om – hvad har regeringen så tænkt sig at gøre for at få EU på rette vej, i stedet for bare endnu en gang at følge de direktiver, der måtte komme?

Det kunne jo være rart, at den her regering turde kæmpe lidt mere, ikke kun for snus, men måske også for SU og andre ting, for at vi kan bevare det samfund og udvikle det samfund, som det danske folk ønsker, og ikke gøre noget, som nogle andre mennesker ønsker vi skal gøre.

Kl. 10:19

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:19

Jens Joel (S):

Jeg kunne ikke være mere enig, og regeringen kæmper jo også for de ting, som vi tror på. Sagen er bare her, at det jo er fire forskellige, skiftende regeringer, som har været med til at sige ja til det her. Og så siger hr. Simon Emil Ammitzbøll, at nu har vi i årevis fået at vide, at det må vi gerne, og nu kommer der så en eller anden på besøg i Danmark og finder ud af, at det synes han ikke vi må.

Nej, sagen er jo, at vi selv har sagt, at vi gerne måtte. Vi har selv vurderet det, og vi har taget fejl. Den er jo ikke så meget længere.

Jeg synes, at det, der er underligt, er, hvordan vi kan have en enighed om, hvordan vi forfølger danske interesser i forhold til at lave lovgivningen – der er vi fuldstændig på linje – men at når vi så kommer til at skulle implementere dem, står man lige pludselig ikke ved det, man har forpligtet sig til i første omgang, og så synes man, at lovgivningen skal laves om. Og det er da et meget nobelt forehavende, men jeg vil bare sige, at der ikke er ret mange andre af EU-landene, som synes, at det er særlig interessant at skulle lave den lovgivning om, som blev lavet for 20 år siden. Det er en dødfødt idé, uanset om man måtte mene, at det er politisk rigtigt eller ej.

Derfor bliver jeg nødt til at fastholde, at den diskussion, vi har i dag, ikke handler om snus eller ikke snus, den handler om, hvorvidt vi skal leve op til EU-reglerne. Og jeg har kun taget ordet, fordi jeg gerne vil have et svar fra Venstres EU-ordfører eller formand eller

sundhedsordfører eller andre på, hvorfor man tror, man kan vinde sagen, og hvorfor man ikke har lyst til at leve op til EU-reglerne.

Kl. 10:20

Formanden :

Jeg havde forestillet mig, at der lå en tidsgrænse på omkring ½ time til korte bemærkninger til hver ordfører, og det vil sige, at jeg vil tage de næste fire, og så vil jeg anse sagen som nogenlunde belyst.

Det er hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 10:21

Karsten Lauritzen (V):

Nu skal man ikke diskutere med formanden, men det er dog alligevel lidt overraskende. Men det må vi snakke om efterfølgende.

Jeg vil godt høre hr. Jens Joel, hvorvidt hr. Jens Joel er bekendt med begrebet, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist. Det er jo sådan, at der selvfølgelig kan ligge forskellige vurderinger, og man kan vælge at tro på de vurderinger eller ej, men det er fuldstændig legitimt, at man vælger at sige: Vi vil godt have en domstolsvurdering af det her spørgsmål. Det er jo det, der er Venstres linje i denne sag, og derfor synes jeg sådan set, at hr. Jens Joels angreb på Venstre er sølle. Det handler ikke om, at man ikke vil overholde EU-retten; det handler om, at man skal have afklaret, hvad EU-retten er i denne sag. Det er fuldstændig legitimt. Anerkender hr. Jens Joel ikke dette grundprincip?

Kl. 10:22

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:22

Jens Joel (S):

Jo, det må man sige. Det er fuldstændig legitimt at få afgjort sin sag ved Domstolen. Man kan så spørge: Hvad er det, der er forudsætningen for at ville føre en sag ved Domstolen? Der mener jeg bare i al beskedenhed at den første forudsætning må være, at man i det mindste har et eneste argument for, at man tror, man kan vinde. Det har jeg stadig væk ikke hørt. Det er det, jeg spørger Venstre om: Hvad er det præcis, der gør, at Venstre tror, man kan vinde sagen? For hvis man har nogen som helst chance, bare mere end en kinamands chance, for at vinde den her sag, så det ikke bare bliver en ren ydmygelse, vil jeg selvfølgelig bakke op om, at man altid må bede om en domstols afgørelse. Det må man i øvrigt også nu. Jeg vil bare godt have lov til at pege på, at Venstre endnu ikke har leveret et argument for, at man tror, man kan vinde, og at det derfor bliver en lettere pinlig affære at tage en sag om noget, man er sikker på at tabe.

Kl. 10:22

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 10:22

Karsten Lauritzen (V):

Jeg tror, problemet med hr. Jens Joel er, at hr. Jens Joel kun hører det, som han vil høre. Der er masser af argumenter, f.eks. det argument, at EU og Danmark i 20 år har troet, at vi overholdt reglerne. Så er der så kommet en pludselig indsigt, og det er den, vi i Venstre vælger at udfordre, og den kunne man så udfordre ved Domstolen, hvis man ville det. Så der er en række argumenter. Jeg tror, at grunden til, at hr. Jens Joel ikke anerkender dem, er, at han ikke hører efter, hvad argumenterne er.

Men vi kender det jo i regeringen. Vi så det med udvisningsreglerne, da EU kom og sagde, at Danmark skulle lempe udvisningsreglerne. Regeringen, justitsministeren, lagde sig fladt ned. Nu ser vi præcis det samme med snus, og jeg vil bare sige, at det er ærgerligt

for det danske folkestyre, det er ærgerligt for den danske befolkning, at Socialdemokratiet og regeringen ikke ønsker at tage nogen af de her kampe, for det er en fuldstændig legitim politisk kamp at ville have prøvet det her spørgsmål ved EU-Domstolen. Det burde hr. Jens Joel, regeringen og Socialdemokratiet anerkende.

Kl. 10:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:23

Jens Joel (S):

Yes, og du kan være helt sikker på, at den dag, du ikke bare siger: »Der er masser af argumenter, og vi har gjort det i 20 år«, men faktisk præsenterer bare et af dem, vil jeg gerne svare. Men så længe vi har en skyggediskussion, hvor der bliver spurgt: »Hvorfor kan du ikke se de mange argumenter?« og jeg bliver nødt til at spørge: »Præcis hvad er argumentet?«, må jeg holde fast i det. Og indtil jeg bliver præsenteret for noget mere overbevisende, end at »der er masser af argumenter«, synes jeg stadig væk, det er en u hensigtsmæssig vej, Venstre farer.

Kl. 10:24

Formanden :

Vi bruger ikke duformen ifølge forretningsordenen.

Det er fru Eva Kjer Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 10:24

Eva Kjer Hansen (V):

Tak, formand. Jeg vil sige, at jeg synes, det er mærkeligt, at formanden vil afskære os fra debatten her i salen.

Det andet, jeg synes er mærkeligt, er, at vi ikke kan få svar fra den socialdemokratiske ordfører på, hvad han egentlig mener om snus. Konsekvensen af det her lovforslag er, at man forbyder snus i Danmark. Synes ordføreren, at det er godt?

Kl. 10:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:24

Jens Joel (S):

Personligt må jeg sige, at jeg ikke synes, det var nødvendigt, men jeg kan jo konstatere, at det er sådan, EU-retten ligger. Jeg har ikke haft et problem med den situation, vi har haft i Danmark de sidste 20 år. Det har ikke været noget, der har naget mig som en sten i skoen.

Der, hvor jeg måske får et problem, er, når vi med fuldstændig åbne øjne vælger ikke at leve op til de fælles regler, som vi faktisk har skrevet under på, når vi opdager, at vi har begået en fejl.

Kl. 10:25

Formanden :

Fru Eva Kjer Hansen.

Kl. 10:25

Eva Kjer Hansen (V):

Så jeg har altså forstået det rigtigt, nemlig at den socialdemokratiske ordfører ønsker, at den gældende lov i Danmark fortsat skal være gældende?

Kl. 10:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:25

Kl. 10:28

Jens Joel (S):

Det er fuldstændig rigtigt, at jeg ikke har haft et problem med den lovgivning, vi har haft indtil nu. Det har ikke været et særskilt ønske fra vores side at få lavet det om. Det er klokkeklart. Sidste gang vi diskuterede det, var det også det eneste, Venstre gik op i.

Nu stiller jeg bare igen et spørgsmål. Nu havde vi så formanden for Europaudvalget på banen her. Der er ret mange, der tager ordet, men hvorfor kommer der ikke nogen argumenter for, hvorfor man tror man kan vinde den retssag?

Kl. 10:26

Formanden :

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 10:26

Sophie Løhde (V):

Man må jo sige, at hvis der er nogen, der gør det her til en stor sag, er det vist ordføreren selv.

Men det, der fik mig til at tage ordet, var sådan set bemærkningen fra ordføreren om, at stemmer man imod det her lovforslag, stemmer man som parti imod at leve op til EU-reglerne. Det er jo notorisk forkert, og det ved ordføreren også ganske udmærket.

Vi konstaterer i Venstre i al stilfærdighed, at skiftende danske regeringer i mere end 20 år har haft den opfattelse, at dansk lov var i overensstemmelse med tobaksvaredirektivet. Vi taler om 20 år med skiftende danske regeringer. Og ja, så konstaterer vi helt stilfærdigt, at den her regering pludselig vender på en tallerken og lægger sig fladt ned for EU-systemet.

Vi skal da ikke lægge skjul på, at vi i Venstre har den opfattelse, at vi ønsker at afprøve den her sag ved EU-Domstolen. At have det ønske om at afprøve en sag ved EU-Domstolen er jo med en risiko for, at man kan tabe. Fordi der er en risiko for at tabe den sag, har vi fra start af tilkendegivet, at vi naturligvis agter at bringe den danske lovgivning i overensstemmelse med EU-retten. Færdig, punktum.

På den baggrund vil jeg gerne bede ordføreren om at korrigere sine bemærkninger i stedet for at komme med udtalelser fra Folketingets talerstol, som jo er notorisk forkerte i forhold til det, vi stemmer om i dag.

Kl. 10:27

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:27

Jens Joel (S):

Altså, nu bliver der sagt af fru Sophie Løhde, at der er en risiko for, at man taber en retssag. Jeg har før erkendt over for hr. Karsten Lauritzen, at hvis der bare var en *chance* for, at man vandt, kunne det være en god idé at tage en domstolsafgørelse. Men jeg har stadig væk ikke hørt ét eneste argument for, at Venstre tror, at der ikke er en risiko for, at man taber. Men er der en chance for, at man vinder?

Jeg er da glad for, at Venstre har tænkt sig at rette sig efter domstolsafgørelser. Alt andet lige havde det også være temmelig opsigtsvækkende, hvis man ikke havde tænkt sig at rette ind efter domstolsafgørelser i et retssamfund.

Det, jeg synes man skylder svar på, er, hvad der præcis gør, at Venstre mener, at vi har en sag. Hvad er argumentet, og hvorfor synes man ikke, når der nu ikke er nogle argumenter imod, at vi skal leve op til de forpligtelser, vi har påtaget os?

Kl. 10:28

Formanden :

Fru Sophie Løhde.

Sophie Løhde (V):

I al stilfærdighed vil jeg godt bede ordføreren om at svare på mit spørgsmål om, at det er forkert, hvad ordføreren har sagt fra Folketingets talerstol. Han har sagt, at det her forslag handler om, hvorvidt man vil leve op til EU-reglerne eller ej.

Det er ikke det, lovforslaget handler om. Det vedrører, punkt 1, om man synes, det er en god idé at indføre et forbud mod snus, for det er jo konsekvensen af lovforslaget. Og det vedrører, punkt 2, om det ikke er legitimt som et politisk parti i Folketinget at have et ønske om at afprøve fortolkningen – vel at mærke i en situation, hvor skiftende danske regeringer igennem 20 år har haft den opfattelse, at dansk lovgivning var i overensstemmelse med tobaksvaredirektivet.

Det er regeringen og regeringspartierne, der vender på en tallerken. Det må vi jo tage til efterretning, men derfor er det fuldstændig i tråd med de gængse EU-spilleregler, at man ønsker at prøve det ved EU-retten. Vi har slået fast, at måtte den sag blive tabt – for der er altid en risiko for at tabe en sag, når man prøver den ved EU-Domstolen – agter vi naturligvis at bringe dansk ret i overensstemmelse med EU-retten. Derfor må jeg spørge igen: Er det ikke korrekt, at det, som ordføreren har oplyst fra Folketingets talerstol, er forkert, for så vidt angår indholdet af det lovforslag, vi behandler?

Kl. 10:29

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:29

Jens Joel (S):

Jeg er bange for, at det er svært at høre nede på bageste række, for jeg synes faktisk, at jeg har sagt det ret klart. Det er fuldstændig legitimt at ville have ting afprøvet ved en domstol. Er det klogt? Det kommer jo an på, om man har ét eneste argument for, at man tror, at man vinder. Hvis Venstre kan præsentere det, er jeg meget interesseret.

Det, der er sagen her – og det er derfor, jeg siger, at lovforslaget i dag i al beskedenhed bare handler om, om vi skal leve op til de forpligtelser, som vi har påtaget os for 20 år siden, og som vi nu har fundet ud af at vi er på kant med – er, om vi skal leve op til de forpligtelser, eller vi ikke skal.

Vi kan tage alle de retssager, vi vil, men det, det handler om, er jo, at der ikke er en eneste i Venstre, der tror, at vi ikke er på kant med lovgivningen. Der er jo ikke en eneste i Venstre, der tror, at vi kommer til at vinde den retssag, og der er ikke en eneste i Venstre, som i virkeligheden mener, at det her er en god idé, ud over at man kan tage nogle billige point på at lade, som om man går op imod et system, som Venstre ellers synes vi plejer at være en del af, og hvorigennem man forsvare danske interesser ganske fornuftigt til daglig.

Kl. 10:30

Formanden :

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 10:30

Lars Barfoed (KF):

Nu er det jo sådan, at Socialdemokratiets ordfører selv har bedt om ordet og frivilligt er gået på talerstolen – endda med stærkt provokerende udtalelser om, at der åbenbart er nogle, der ikke vil følge EU-reglerne – og så synes jeg også, det er legitimt og berettiget, at vi er nogle, der tager ordet, og derfor forstår jeg heller ikke, at debatten skal begrænses. Det er jo et almindeligt lovforslag, vi behandler her.

Hr. Jens Joel siger, at det her ikke handler om, hvorvidt vi må sælge løs snus i Danmark. Så vil jeg bare bede hr. Jens Joel om at kigge op på tavlen. Det er det, lovforslaget drejer sig om. Skal det forbydes, eller skal det ikke forbydes? Jeg kan bare sige, at vi ikke

synes, at det skal være forbudt. Vi synes, at vi skal have de regler, vi har, og Det Konservative Folkeparti vil altid følge EU-reglerne, så hvis der kommer en dom, vil vi selvfølgelig følge den dom, men det er fuldt ud berettiget, at et land er uenig med Kommissionen og vil have en sag prøvet ved Domstolen.

I den her sag har vi haft en klar juridisk vurdering i 20 år om, at vi kan sælge snus. Der har været en klar praksis i Danmark, som Kommissionen ikke har bestridt i 20 år. Det er efter min mening også i strid både med proportionalitetsprincippet og med subsidiaritetsprincippet, altså nærhedsprincippet, at have så rigid en lovgivning fra EU's side, der indebærer et forbud mod salg af løs snus.

Så jeg vil bare spørge hr. Jens Joel: Er det ikke fuldt ud berettiget, at et land får sådan en sag prøvet? Og skader det egentlig ikke danske interesser, når Socialdemokratiets ordfører står her på talerstolen og siger, at det er fuldstændig umuligt at vinde den retssag?

Kl. 10:32

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:32

Jens Joel (S):

Jeg vil sige, at jeg ikke har noget problem med, at den her debat trækker ud, Man må stille alle de spørgsmål, man vil. Det ville selvfølgelig være befordrende for debatten, hvis der også en gang imellem kom noget nyt på banen og ikke bare, at det har vi gjort i 20 år, eller at det synes vi at vi skal have prøvet ved Domstolen. Det er helt legitimt. Man må gerne prøve ting ved Domstolen. Jeg savner bare stadig væk det eneste argument fra den borgerlige fløj, som betyder, at man tror, man kan vinde.

Jeg kunne jo spørge tilbage: Vil hr. Lars Barfoed sige til danskerne, at vi fortsat også efter en dom kan sælge snus, og at det tror han på? Kan hr. Lars Barfoed sige det? Jeg tror ikke på, at hr. Lars Barfoed kan sige: Det tror jeg på. Hvis hr. Lars Barfoed kan det, tager vi selvfølgelig den kamp.

Kl. 10:33

Formanden :
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 10:33

Lars Barfoed (KF):

Nu har jeg for lidt siden nævnt fire argumenter for, at vi bør kunne vinde den sag, men jeg må da sige, at som jeg hører Socialdemokratiets ordfører, begynder jeg at tvivle på, om regeringen vil følge aktivt op på sagen og føre sagen aktivt ved EU, eller om man på forhånd vil lægge sig fladt ned. Hvis Folketinget forkaster det her lovforslag, må vi forvente, at regeringen vil føre en sag ved EU-Domstolen og klart forsvare danske interesser, det vil sige forsvare den danske position, der går ud på, at vi har lov til at sælge løs snus i Danmark. Er Socialdemokratiets ordfører ikke enig i det?

Kl. 10:33

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:33

Jens Joel (S):

Jeg er ikke jurist, men det er klart, at hvis vi får forkastet det her lovforslag i dag, er vi jo tvunget til at gå ind i en dialog med Domstolen om, hvordan vi sikrer det, for jeg hører også, at hr. Lars Barfoed er interesseret i, at vi kommer til at leve op til EU-retten. Det eneste argument, jeg måske tror at jeg hørte fra hr. Lars Barfoed, og det kan jeg så måske give den credit for, var, at man åbenbart efter 20 år, hvor man har gjort noget forkert, skulle have vundet hævnd på det.

Hvis det er det, hr. Lars Barfoed mener vi skal drage til Domstolen med som et primært juridisk argument, synes jeg måske, at det er lidt tvivlsomt, men det er fair nok, hvis det er højrefløjens bud på, hvorfor vi skal have lov til det her: Vi har i 20 år taget fejl, ergo er det blevet så almindeligt, så vi mener, at det også skal være lovligt fremover.

Kl. 10:34

Formanden :

Nu siger jeg så tak til den socialdemokratiske ordfører. Jeg forstår, at der er kritiske bemærkninger til formanden, men jeg vil gøre opmærksom på, at der er 10 minutters taletid til yderligere 7 ordførere med mulighed for korte bemærkninger, så debatten behøver ikke stoppe her.

Fru Camilla Hersom som Radikal ordfører.

Kl. 10:35

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. Jeg er både EU-ordfører og sundhedsordfører for mit parti, men det her lovforslag handler jo om meget, meget mere end spørgsmålet om snus. Jeg kan fuldt ud tilslutte mig det indlæg, der var fra den socialdemokratiske ordfører, og de bemærkninger, han er kommet med undervejs. Sagen er, at hvis lovforslaget, L 189, bliver stemt ned lige om lidt, så sætter det Danmark i en utrolig penibel situation. Der er ingen tvivl om, at vi i Danmark har tolket en del af tobaksvaredirektivet forkert. Det er beklageligt, men det bedste, man kan gøre, når man opdager en fejl, er som bekendt at rette den.

Situationen er ikke, sådan som det er blevet fremført, at vi tidligere har haft lov eller tilladelse til at sælge snus. Situationen er, at vi har levet skjult og godt med vores egen fejlfortolkning af direktivet, og vi skal nu som land forholde os til, hvordan vi reagerer, når landets fremmeste eksperter er fuldstændig enige om, at Danmark har tolket direktivet forkert.

Danmark har en interesse i, at den fælles lovgivning, vi sammen med andre lande vedtager i EU, bliver implementeret og overholdt. Derfor skal vi selvfølgelig også selv overholde reglerne. Der er delte holdninger om EU i Folketinget, men der plejer at findes en kerne af EU-venlige partier, som mener, at det europæiske samarbejde helt grundlæggende er til vores fordel, og at vi derfor bør opfylde vores EU-retlige forpligtelser.

Hvis Venstre og Konservative som angivet vælger at stemme imod dette lovforslag, så går de imod denne tradition, og de skader Danmark. Vi vil blive tvunget til at tage en retssag ved EU-Domstolen, hvor Danmark vil starte med at erklære sig skyldig, for der findes ikke argumenter for det modsatte.

Jeg synes, man bør overveje, hvordan det stiller os i samarbejdet. Jeg synes, man bør overveje, hvordan vores samarbejdspartnere i EU vil reagere på dette, og hvordan vi ville vurdere andre landes ageren, hvis de gjorde ligesom os. Tænk, hvis alle, der opdagede, at de havde fejlfortolket og misforstået lovgivningen og implementeret den forkert, frem for at rette ind og acceptere, at de kunne tage fejl, ville prøve det ved en domstol først. Så ville vi ikke nå særlig langt med det europæiske samarbejde.

Jeg vil spørge Venstre og Konservative, om de er ved at bakke ud af deres opbakning til EU. Jeg synes, partierne skylder befolkningen en forklaring her fra talerstolen på deres ageren i denne sag. Og det er altså specifikt Venstre og Konservative, som jeg mener vi kunne forvente mere af i denne sag. Jeg er klar over, at der er partier, som synes, det er fint, at vi gør alt, hvad vi kan, for at spænde ben for udviklingen i EU, men er det her Venstre og Konservatives holdning?

Jeg vil opfordre partiernes ordførere til at komme på talerstolen og til at redegøre for både deres holdning og deres argumenter for, at Danmark skal gennemføre denne retssag. Det må være det mindste,

vi kan forlange af partier, der bejler til regeringsmagten, og som gerne vil forvalte ansvaret for Danmark.

Kl. 10:38

Formanden :

Der er en række korte bemærkninger. Der er faktisk otte, og det er det antal, jeg tror vi når. Først hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 10:38

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Jeg ville egentlig have stillet et spørgsmål til hr. Jens Joel, men jeg kan forstå, at fru Camilla Hersom er enig med hr. Jens Joel, for han sagde i sit indlæg, at det her lovforslag jo ikke handler om, om vi skal kunne sælge snus i Danmark eller ej. Og så er der altså noget, jeg ikke forstår, for det er jo det, der står på dagsordenen at lovforslaget handler om, nemlig forbud mod salg af løs snus og lignende tobaksprodukter i Danmark. Det er vel det, det handler om. Og så får man det til at lyde, som om det handler om, om vi fortsat skal være medlem af EU, om vi bakker op om EU osv. Det er ikke det, jeg tager stilling til. Jeg tager stilling til, om det fortsat skal være lovligt at sælge snus og lignende tobaksprodukter i Danmark.

Som jeg har forstået på debatten, har vi altså gjort noget i god tro i over 20 år, og vi har fået bekræftet af EU-systemet, at det måtte vi godt. Det er i hvert fald den forståelse, der har været. Det er da også et juridisk argument. Hr. Lars Barfoed nævnte ordet hævde og fik så at vide, at det ikke er et juridisk argument. Det er det da. Det står i Danske Lov af 1683, at hvis man har gjort noget i 20 år, har man vundet hævde. Så det er da i høj grad et juridisk argument. Er hævdelene af det ikke noget, som man i regeringspartierne mener er juridisk gangbart?

Kl. 10:40

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:40

Camilla Hersom (RV):

Lovforslaget siger jo på netop at implementere direktivet korrekt. I det eksisterende tobaksvaredirektiv er salg af løs snus forbudt. Derfor er vi nødt til at ændre vores praksis. Og det er *ikke* korrekt, at det er blevet bekræftet i EU-systemet gennem 20 år, at det måtte vi gerne. Det er jo det, der er hele pointen. Man fejlfortolkede direktivet fra dansk side – så kan man undre sig over, at det har kunnet lade sig gøre i 20 år, men det har det altså kunnet – så opdagede man fejlen, og da landets ypperste jurister i Juridisk Specialudvalg så gav sig til at granske sagen, måtte man konstatere, at der var tale om en fejl. Der er ikke tale om nuancer, der er ikke tale om tvivl, der er ikke tale om, at man har diskuteret frem og tilbage: Det er en fejlfortolkning, man nu er blevet opmærksom på.

Det kan undre, at det ikke er sket før, og det tror jeg alle beklager. Vi havde selvsagt gerne været den her sag foruden. Men det, der er pointen her, er jo, at selv om lovforslaget vil forbyde salg af løs snus i Danmark, er der et overordnet formål, som er langt, langt vigtigere, og som handler om, hvordan Danmark forholder sig til sine EU-retlige forpligtelser.

Kl. 10:41

Formanden :

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 10:41

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen så vil jeg gerne bringe nogle andre juridiske argumenter på banen. Jeg vil spørge om sådan noget som en begunstigende forvaltningsakt. Altså, hvis det her havde været en sag imellem en borger

og en myndighed og borgeren gennem 20 år havde fået at vide, at han godt måtte sælge snus i sin butik, at det var tilladt, og han så pludselig fik at vide, at det var det altså ikke alligevel, så er der jo tale om en begunstigende forvaltningsakt, som man ikke kan trække tilbage. Det er et juridisk argument.

Så nævnte jeg argumentet om hævde før, men så er der også det juridiske argument, der hedder bristede forudsætninger. Altså, hvis Danmark har tiltrådt en aftale og den er blevet tiltrådt under den forudsætning, at vi fortsat kan opretholde salg af løs snus i Danmark, og det så senere viser sig, at den forudsætning ikke holder, den forudsætning er bristet, så er der jo en ny situation, hvilket giver grundlag for at genforhandle aftalen og dermed sige, at direktivet så må ændres. Hvis direktivet virkelig betyder, at Danmark ikke har lov til at have salg af løs snus, og det vil vi gerne have lov til, for det synes vi er fornuftigt, så skal det direktiv da ændres. Der ville en domstolsafgørelse så kunne være det endelige argument for, at vi så kunne kræve en genforhandling af direktivet og sige, at det altså ikke var de betingelser, vi tiltrådte direktivet på i sin tid for mere end 20 år siden.

Kl. 10:42

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:42

Camilla Hersom (RV):

Jamen der er ikke noget, der ændres, ved at hr. Jan E. Jørgensen laver en parallel til en privat borger, der har fået lov til noget, for vi har *ikke* fået lov. Det er det, der er hele pointen her. Der er ikke noget med, at vi kan hævde, at det er passeret, og at man stiltiende eller aktivt eller på nogen som helst anden måde har givet os lov fra EU's side. Det har man ikke. Der er ingen, der før for ganske kort tid siden har opdaget – heller ikke danskerne selv – at det var i strid med EU-lovgivningen.

Det var jo ikke sådan i forbindelse med det oprindelige mandat for 20 år siden, at der blev lagt afgørende vægt på snus. Man lægger jo, som hr. Jan E. Jørgensen helt sikkert ved, vægt på en række forskellige forhold, når man skal forhandle et direktiv. Der var ikke afgørende vægt på snus for 20 år siden. Så heller ikke det andet argument om bristede forudsætninger holder.

Der er ingen juridiske argumenter! Det er det, der er sagens kerne. Det her er først og fremmest skadeligt og pinligt for Danmark.

Kl. 10:43

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 10:43

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Først og fremmest vil jeg takke formanden for at få ordet her i dag, det er jeg meget taknemlig for.

Så vil jeg godt benytte lejligheden til at stille den radikale ordfører et spørgsmål. For den radikale ordfører lægger sig jo i slipstrømmen på den socialdemokratiske ordfører i forhold til spørgsmålet om, om det er legitimt at have det politiske synspunkt, at man vil have en sag prøvet ved Domstolen. Fru Camilla Hersom fremstiller det, som om man er uskyldig, før man er dømt. Det er ikke tilfældet ved en almindelig dansk domstol, og det er heller ikke tilfældet ved EU-Domstolen.

Anerkender ordføreren ikke det grundlæggende princip, at det er fuldstændig politisk legitimt at sige: Der er nogle vurderinger, men vi vil godt have testet de vurderinger ved Domstolen? Anerkender den radikale ordfører ikke det synspunkt, og anerkender den radikale ordfører ikke også det synspunkt, at nogle gange hænder det, at Europa-Kommissionen taber en sag ved Domstolen?

Kl. 10:44

Kl. 10:47

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:44

Camilla Hersom (RV):

Jeg synes ikke, det er politisk legitimt at gamble med Danmarks omdømme i EU, når man i øvrigt tilhører et EU-venligt parti, når man gerne vil stille sig i spidsen for en regering, og når man gerne vil forvalte Danmarks interesser i udlandet. Hvis det her var en sag, hvor der var skyggen af tvivl om udfaldet, ville det jo være en anden diskussion. Pointen er, at der ikke er skygge af tvivl om udfaldet. Og de jurister, vi vil sætte til at varetage den her sag på Danmarks vegne, er jo forpligtet af deres faglighed og af sandheden. De kan jo ikke stå og lyve i retssalen. Derfor vil man gå ind og sige: Vi er skyldige, men et flertal i vores parlament tvinger os til dette, herunder partiet Venstre.

Kl. 10:45

Formanden :
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 10:45

Karsten Lauritzen (V):

Først og fremmest vil jeg godt takke formanden for, at jeg får ordet til en anden kort bemærkning, det er jeg meget taknemlig for.

Så vil jeg stille den radikale ordfører et spørgsmål om de lande, som vælger at gøre det, som Venstre ønsker her, i en lang række sager. Jeg tror, man kan finde sager i Tyskland, i Storbritannien, i Frankrig, hvor partier – socialdemokratier, er jeg også ganske overbevist om, radikale partier – vælger at sige: Vi har en vurdering her, vi vil godt have testet det, vi vil godt finde ud af, hvad det juridiske i det her er. Og det er jo i sidste ende EU-Domstolen, som afgør det. Gør de lande, de partier, sig virkelig skyldig i det, som fru Camilla Hersom og hr. Jens Joel anklager Venstre for?

Kl. 10:46

Formanden :

Jeg må lige sige til hr. Karsten Lauritzen, at der ikke er nogen tradition for, at man diskuterer med formanden for Folketinget. Jeg administrerer debatten inden for de rammer, forretningsordenen giver mig.

Ordføreren.

Kl. 10:46

Camilla Hersom (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Karsten Lauritzen, at dette ikke er en generel debat om, hvad vilkårene er i en retssag, hvor der er to forskellige synspunkter og man fremfører argumenter. Det her er en sag, hvor landets fremmeste jurister, som har kigget dybt ned i materien af det her, siger: Der er ingen tvivl. Regeringen lytter faktisk til Juridisk Specialudvalg – det går jeg ud fra den forrige regering også gjorde. Og det går jeg ud fra Venstre vil gøre igen, hvis det – gud forbyde det – skulle lykkes dem at komme tilbage til regeringsmagten. Derfor handler det her i langt højere grad om, hvordan Danmark vil forvalte sin egen rolle i EU.

Jeg synes ikke, det klæder et parti som Venstre at gøre det her til genstand for indenrigspolitisk drilleri. Jeg synes, man skulle være sit ansvar voksen. Jeg synes, man skulle opføre sig som et parti, der gerne vil overtage regeringsmagten.

Kl. 10:47

Formanden :

Fru Eva Kjer Hansen for en kort bemærkning.

Eva Kjer Hansen (V):

Tak. Jeg skal bare spørge ordføreren om hendes holdning til snus. Er ordføreren enig med den socialdemokratiske ordfører i, at det i virkeligheden er ærgerligt, at konsekvensen af det her lovforslag er, at løs snus nu bliver forbudt i Danmark?

Kl. 10:47

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:47

Camilla Hersom (RV):

Altså, fru Eva Kjer Hansen er formand for Europaudvalget, så hun ved jo udmærket godt, at der er et bredt flertal bag det mandat til forhandlingerne om det næste tobaksvaredirektiv, hvor en del af det danske mandat er, at Danmark skal arbejde for, at man individuelt i de enkelte medlemslande må markedsføre og sælge løs snus. Det mandat står Det Radikale Venstre naturligvis bag – alt andet ville da være meget, meget mærkeligt. Men fru Eva Kjer Hansen ved jo også udmærket godt, at der er meget, meget lidt udsigt til, at det kan blive en fremtidig retstilstand i EU. Hvorfor? Fordi Danmark er fuldstændig isoleret med det synspunkt.

Kl. 10:48

Formanden :

Fru Eva Kjer Hansen.

Kl. 10:48

Eva Kjer Hansen (V):

Det var på ingen måde det, jeg spurgte om. Jeg spurgte om den radikale ordførers holdning til snus. Er det godt, at snus nu bliver forbudt i Danmark, eller er det ærgerligt?

Kl. 10:48

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:48

Camilla Hersom (RV):

Det er godt, at Danmark retter ind efter sine EU-retlige forpligtelser. Det synes jeg vi skal. Jeg synes, det er uklædeligt, at partiet Venstre ikke vil være med til det, især når man har så dyb indsigt i, hvordan EU fungerer, som ordføreren har.

Kl. 10:49

Formanden :

Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:49

René Christensen (DF):

Tak. Det her er jo en interessant debat, når de EU-venlige partier kan komme op at skændes om det her.

Så vil jeg gerne spørge: I 20 år er der blev givet mandat i Europaudvalget, hvor der er blevet sagt ja til, at man fortsat må sælge løs snus i Danmark. Det har været de fremmeste jurister, der har sagt, at det kunne man godt. Nu kommer der så en jurist og siger til politikerne, at man har handlet forkert i 20 år, og at nu skal man ændre holdning til den her sag; så ændrer man holdning.

Nu skal ordføreren selvfølgelig kun tale på sit eget partis, De Radikales vegne. Ordføreren for Socialdemokratiet sagde også tidligere, at man ikke kan være regeringsbærende, hvis man har sin egen holdning – man skal have den holdning, som juristerne har, i sådan en sag som den her. Er det korrekt forstået, at man kun kan være regeringsbærende, hvis man har den holdning, som juristerne har?

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:49

ville svaret have været nej. Men der var ingen, der spurgte, og derfor var der ingen, der svarede. Sådan er det jo nogle gange. Det er beklageligt, og jeg skal være den første til at beklage det. Jeg ville virkelig ønske, at vi ikke stod i den her situation.

Kl. 10:49

Så meget desto mere mærkeligt synes jeg det er, at de EU-ansvarlige partier her i Folketinget – og det omfatter i min bog ikke Dansk Folkeparti – ikke vil løfte det ansvar. Indenrigspolitisk drilleri er kommet til at skygge for et overordnet formål, som handler om Danmarks interesser, om Danmarks styrke, om Danmarks troværdighed i EU. Jeg synes, det er skammeligt.

Kl. 10:53

Camilla Hersom (RV):

Først vil jeg godt lige opløse den misforståelse, at man i 20 år gang på gang har indhentet et mandat, hvor snus var kernen. Det er jo ikke det, der har været tilfældet. Tobaksvaredirektivet er blevet revideret et antal gange, og der har man jo ført den fejl videre, at man troede, at det var en undtagelse, der var der. For der findes visse undtagelser i tobaksvaredirektivet, også undtagelser, som Danmark sandsynligvis fremadrettet kan have, bl.a. med hensyn til skråtobak, som er et herligt produkt, nogle mennesker ynder at bruge.

I forhold til egen holdning eller ej vil jeg sige, at jeg altså tilhører et parti, som godt vil indhente viden, fakta, baggrund og andre ting, før vi beslutter, hvad vi mener om en sag. Hele systemet, ikke bare EU-systemet, men den danske retsstat bryder jo sammen, hvis man ikke anerkender, at jura også er noget, man er nødt til at tage dybt alvorligt, og at man en gang imellem faktisk ikke kan blive uenig om, hvad konsekvensen af en tekst er. Det er jo det, der er hele humlen i den her sag, nemlig at vi efterlyser argumenter, ikke Dansk Folkepartis argumenter, for Dansk Folkeparti har en anden mission her, tror jeg, men V's og K's argumenter for, at Danmark skal tage den retssag.

Kl. 10:51

Formanden :
Hr. René Christensen.

Kl. 10:51

René Christensen (DF):

Det foruroliger mig frygtelig meget, at EU kan styre så meget i det danske Folketing. To gange har ordførerens parti jo indhentet oplysninger og gravet sig ned i, hvad det her handler om, og sagt ja. To gange er der blevet givet mandat til, at, ja, vi skal kunne fortsætte med at sælge løs snus. Det må man også have gjort ud fra en holdning om, at det ville man gerne give mandat til.

Nu kommer der så en jurist og siger: Den holdning duer ikke, nu skal man have en anden holdning. Nu har ordførerens parti igen gravet sig dybt ned i sagen og har fundet ud af, hvordan det hænger sammen, men nu har man så en anden holdning – nu vil man godt stemme ja til, at det skal være forbudt. Altså har partiet De Radikale ikke en holdning til løs snus, men man har kun en holdning til, hvad det er, juristerne siger.

Jeg synes, det er foruroligende, at både ordføreren for Socialdemokratiet tidligere og ordføreren for De Radikale nu kan stå på Folketingets talerstol og sige, at man ikke kan være et regeringsbærende parti, hvis man ikke retter ind efter, hvad juristerne siger. Det var faktisk min forventning, da jeg blev valgt til Folketinget, at også politikere har en holdning til, hvad det er, de stemmer ja og nej til; men jeg kan forstå, at De Radikale både kan stemme ja til løs snus og nej til løs snus, alt efter hvad juristerne siger.

Kl. 10:52

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:52

Camilla Hersom (RV):

Danmark har *ikke* indhentet bemærkninger til og synspunkter på løs snus. Hvis man havde skrevet til Europa-Kommissionen, dagen efter at det første tobaksvaredirektiv blev implementeret, og spurgt, om det betød, at vi fortsat kunne sælge løs snus, sådan som vi troede, så

Formanden :

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 10:53

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Må jeg ikke bare starte med at sige, at det jo er impo- nerende, at man for at være et EU-ansvarligt parti skal sige ja til alt. Det gør vi så heller ikke i Dansk Folkeparti, så hvis det er kriteriet for at være EU-ansvarlig, er det rigtigt, at det er vi ikke.

Jeg vil så godt fortsætte lidt i hr. René Christensens fodspor, for det, vi egentlig efterlyser, er De Radikales holdning til snus. Alt andet lige er der to gange givet mandat i Europaudvalget til tobaksdi- rektivet, altså det, der gælder nu. Hvis vi ser bort fra juristers vurde- ringer, siger den radikale ordfører: Vi Radikale dykker ned i det; vi hører på faglige vurderinger; vi hører på eksperters vurderinger, med hensyn til hvad der er godt, og hvad der er skidt, og så tager vi stil- ling til det. Det må man altså alt andet lige have gjort to gange, for der har man sagt ja til et direktiv, hvorefter man i øvrigt troede, at snus måtte være tilladt i Danmark. Er den radikale holdning så, at man synes, det er i orden at sælge snus i Danmark, eller synes man, det ikke er i orden?

Kl. 10:54

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:54

Camilla Hersom (RV):

Jeg har ikke påstået, at man bare skal acceptere alle fortolkninger fra EU. Det hørte jeg heller ikke den forrige ordfører sige. Det her er en ganske, ganske særlig sag, fordi der ingen tvivl er. Det sker faktisk her i verden, at man tager fejl, og det er tydeligt, at det var en fejl. Det var en fejlfortolkning. Det var ikke noget med på den ene side og på den anden side og noget med, at vi kan vinde sagen. Det er en fejlfortolkning. Det er det, der er kernen her.

I forhold til diskussionen om snus står Det Radikale Venstre selv- følgelig bag det mandat, der også er givet i forhold til det nye to- baksvaredirektiv, og som handler om, at det er den danske position, at man ønsker at arbejde for, at løs snus kan være tilladt i de enkelte medlemslande, altså at landene selv må bestemme, om de ønsker at sælge det.

Jeg har ikke været forarget over eller har haft problemer med, at der blev solgt løs snus i Danmark. Det er slet ikke det, der er sagens kerne. Det, jeg er forarget over nu, er, at de partier, som siger, at de vil overtage ansvaret for Danmark, vil forvalte det så ringe i en inter- national sammenhæng.

Kl. 10:55

Formanden :

Fru Pia Adelsteen.

Pia Adelsteen (DF):

Det tænder mig i den grad af, at når man spørger i øst, får man svar i vest. Jeg vil egentlig gerne kende De Radikales holdning til snus. Synes man, det er i orden at sælge det i Danmark, eller synes man ikke? Nu har jeg prøvet at spørge, og jeg ved, at fru Eva Kjer Hansen flere gange har prøvet at spørge, og vi kan simpelt hen ikke få et svar. Kan ordføreren ikke bare sige ja eller nej til, om man synes, det er i orden?

Kl. 10:55

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:55

Camilla Hersom (RV):

Vi synes, at vi skal følge de love, vi selv har været med til at vedtage. Og det, der fremgår af direktivet, er, at det ikke er tilladt, og derfor bør det ikke længere være tilladt. Hvis det så viser sig, at et nyt tobaksvaredirektiv ender på en anden måde, vil vi jo ændre retstilstanden efter det. Det, der er pointen her, er jo ikke snus. Det kunne handle om alt muligt andet; hvad ved jeg: Må giraffer gå løst rundt på gaden, eller må man sælge bananer enkeltvis? Det er ikke det, der er afgørende. Det afgørende er, hvordan vi forvalter vores rolle i forhold til et forpligtende retligt samarbejde, som vi indgår i på EU-plan.

Kl. 10:56

Formanden :

Hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:56

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Altså, jeg mener jo, at EU hverken skal blande sig i, om vi må sælge bananer enkeltvis, eller om vi må sælge løs snus. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge De Radikales ordfører, om regeringen har gjort noget helt konkret for, at vi kunne få sikret den hidtidige tilstand, altså hvor det er muligt at sælge løs snus i Danmark.

Kl. 10:57

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:57

Camilla Hersom (RV):

Ja, det arbejder vi jo på at sikre i forbindelse med den revision af tobaksvaredirektivet, som ved skæbnens magt er til forhandling lige nu. Der er det en del af det danske mandat, og det har vi jo brugt ret lang tid i Europaudvalget på at diskutere, så det ved hr. Nikolaj Villumsen jo ganske vist. Det er den danske position i forhold til forhandling af direktivet. Men der er jo forskel på det direktiv, som er gældende for nuværende, og så det nye direktiv, som vi er ved at diskutere, og i det direktiv, der allerede gælder, er der et forbud mod salg af løs snus.

Kl. 10:57

Formanden :

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 10:57

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg er udmærket klar over, at den situation har vi kæmpet for i Europaudvalget, hvor faktisk samtlige partier står bag det her. Men det, som undrer mig, er, at vi har en regering, som, når samtlige partier mener, at det skal være i orden at sælge løs snus i Danmark, ikke

prøver på at udfordre EU, ikke vil tage en retssag og åbenbart heller ikke har foretaget sig noget som helst andet for at sikre, at det kan forblive situationen i Danmark. Derfor er der jo nogle af os, der ender med den konklusion, at regeringen så har lagt sig fladt ned, og det synes jeg er trist.

Det kan jo lige præcis udvikle sig til en rigtig slem glidebane, at vi lægger os fladt ned, når det gælder salg af løs snus, for det kunne måske også komme til at gælde salg af bananer enkeltvis. Altså, er der ikke en grænse for, hvad EU bør bestemme, og kunne den grænse ikke lige præcis gå ved, at vi faktisk skal have lov til at sælge løs snus i Danmark?

Kl. 10:58

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:58

Camilla Hersom (RV):

Det er jo netop det, mandatet siger, nemlig at et flertal, endda et meget stort flertal, i Folketinget siger, at det mener de bør være en dansk vurdering, fuldstændig som det bør være en belgisk vurdering i Belgien og en spansk vurdering i Spanien, om man ønsker at sælge løs snus. Men kernen her er, at der jo er forskel på at tage den politiske drøftelse i forbindelse med et direktiv og så på, hvordan man læser en gældende retsakt.

Det, det her lovforslag, L 189, handler om, er jo, at da det gik op for os i Danmark, at vi havde taget fejl, satte vi de klogeste hoveder, vi har, til at læse teksten, og de kunne ikke bygge en sag op for os. Der findes ikke noget argument for, at vi kan sige: Det var *det her*, vi læste, da vi troede, vi måtte. Man læste forkert. Det er en fejl. Det er beklageligt. Lad os rette den. Det kunne være, Enhedslisten ville være med.

Kl. 10:59

Formanden :

Fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:59

Birgitte Josefsen (V):

Tak for det. Jeg går ud fra, at der også var jurister, der sad og læste det her igennem, da Det Radikale Venstre tidligere var i regering, og det må så være dem, der tog fejl. Nu er der så et nyt hold jurister, der har siddet og gennemgået hele sagen. Det kunne jo også være, at de tager fejl, og derfor skurrer det i mine ører, når den radikale ordfører kan stå på talerstolen og sige indtil flere gange: Der er ikke skyggen af tvivl om udfaldet af en retssag.

Hvordan kan den radikale ordfører hæve sig op over en domstolsafgørelse eller en eventuel domstolsafgørelse? For vi har jo set i historien, at jurister tager fejl. Det kan vi faktisk se hver eneste dag, når vi læser afgørelser igennem.

Kl. 11:00

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:00

Camilla Hersom (RV):

Det er jo derfor, at både den forrige ordfører på talerstolen, hr. Jens Joel fra Socialdemokraterne, og jeg selv opfordrer Venstre – det kan være Venstres formand, det kan være Venstres gruppeformand, det kan være Venstres sundhedspolitiske ordfører, det kan være Venstres EU-ordfører, det kan være hr. Kristian Jensen, der sidder her på forreste række, det kan være fru Birgitte Josefsen – til at komme på talerstolen. Kunne et medlem af Venstre ikke være så venlig at komme herop og redegøre for, hvad det er for nogle argumenter, Venstre

mener at Danmark skal fremføre? For landets klogeste jurister har altså ikke været stand til at vise de argumenter til regeringen. Der er vurderingen fuldstændig entydig: Vi kommer til at tabe den sag, fordi det er os, der har fejlfortolket den.

Kl. 11:01

Formanden :

Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 11:01

Birgitte Josefsen (V):

Vil den radikale ordfører ikke medgive, at vi jo tidligere har kunnet se, at en forsvarer og en anklager har stået som forberedelse til en sag og tilkendegivet, at de hver især havde ret? Når så domstolen kommer til sin endelige votering, ja, så viser det sig jo nogle gange, at den ene har taget fejl, og det kan lige så vel være forsvarer som anklager. Hvis der skal rejses en sag ved EU-Domstolen, er jeg da sikker på, at det også vil kunne lade sig gøre at finde jurister, der vil sætte sig ned og tygge det her materiale igennem en gang til og finde et belæg for at føre en sag. Men jeg kan forstå, at Det Radikale Venstre ikke tror på domstolene.

Kl. 11:02

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:02

Camilla Hersom (RV):

Det kan jo være, at partiet Venstre vil være så venlig at hjælpe lidt til i den proces. Det kan være, at partiet Venstre har en indsigt, som regeringspartierne ikke har – det synes partiet Venstre sikkert selv – men som landets fremmeste jurister heller ikke har. For sagen er, at det her ikke bliver en retssag, hvor Danmark med stor fyndighed vil kunne fremføre argumenter for, at vi skal blive ved med at implementere direktivet forkert. Det vil blive en retssag, hvor vi på grund af den situation, at vi har en mindretalsregering, vil blive tvunget til at gå direkte ind i et nederlag, starte med at sige: Vi er skyldige. Vi er enige. Der er anlagt en sag, vi er enige, og så tager vi den dom. Og som jeg forstår partiet Venstre, vil man så efterfølgende være med til at bringe orden i klæderne.

Men det, der er min pointe her, er, at jeg synes, man går i utrolig små sko. Jeg synes ikke, man viser det format, som jeg synes vi kunne forvente og forlange af landets største parti, som bejler til regeringsmagten, og som gerne skulle kunne varetage vores interesser i udlandet. For konsekvenserne af det her er jo for Danmarks image, vores omdømme, vores forhandlingskraft i en lang række andre sager.

Kl. 11:03

Formanden :

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 11:03

Lars Barfoed (KF):

Jeg skal bare endnu en gang sige, at Det Konservative Folkeparti altid vil følge EU-reglerne. Vi er tilhængere af EU. Vi er positive over for EU. Og vi har også den holdning, at netop fordi vi gerne vil have et velfungerende EU, vil vi også have et EU, der ikke regulerer for meget og for tæt. Vi vil have, at man respekterer subsidiaritetsprincippet, altså nærhedsprincippet, bl.a. så vi kan sælge løs snus. På den måde er vi i Det Konservative Folkeparti meget EU-positive. Men vi vil altid følge reglerne, og det er helt inden for reglerne, at man, når der er en strid om fortolkning af regler, så bringer det for Domstolen. Så tager Domstolen stilling, og så følger vi naturligvis den afgørelse, Domstolen træffer.

Jeg har tidligere i et indlæg over for hr. Jens Joel nævnt fire forhold, der taler for den danske position, altså at vi gerne må have de her regler. Det skal jeg ikke gentage endnu, for det er jo ikke her, vi skal føre retssagen. Det er ved EU-Domstolen.

Nu har fru Camilla Hersom brugte ordet skammeligt om sine kollegaer her flere gange i dag. Jeg vil ikke begynde at bruge den form for sprogbrug. Jeg vil bare sige, at jeg synes, det er mangel på respekt for Folketingets flertal, hvis det er sådan, at regeringen, som fru Camilla Hersom siger den vil, bare vil tage ned til EU-Domstolen og erklære sig skyldig uden aktivt at forfølge det, der er flertallet i det her Folketings position.

Kl. 11:04

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:04

Camilla Hersom (RV):

Vi kan ikke bygge en sag op på de argumenter, som hr. Lars Barfoed har fremhævet, for de holder ikke. Det er jo ikke sådan, at vi løbende har fået godkendelse. Der er jo ikke nogen, der har taget stilling til det. Det er jo det, der her er pointen. Der er ingen hævdunden ret. Der er ikke noget med: Det var sådan, vi forstod den der skrivelse, og da vi spurgte jer sidste gang, sagde I, at det måtte vi gerne. Det er jo det, der er hele sagens kerne. Vi har lavet en fejlfortolkning i Danmark, som man ikke før sidste år opdagede vi havde lavet. Så må vi da bringe det i orden. Vi må da bringe det i orden, og det er jo det, der er hele pointen her.

Jeg synes ikke, at det er enkeltmedlemmerne her, der opfører sig skammeligt, men jeg synes, at partiernes positioner er skammelige. Jeg har med vilje ikke adresseret min tale til den del af Folketinget, som er imod EU, og som synes, at vi på alle måder skal trække os væk eller ud eller sætte spørgsmålstegn ved alting. Jeg retter min tale til dem, der plejer at varetage Danmarks interesser bredt også i EU, og som derfor – går jeg ud fra – er enige med mit parti i, at vi står os bedst ved at overholde reglerne. Det gør vi ikke i den her sag, og det er ikke til diskussion.

Kl. 11:05

Formanden :

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 11:05

Lars Barfoed (KF):

Jo, det er til diskussion, for vi er altså nogle, der har en anden opfattelse end fru Camilla Hersom. Derfor er det til diskussion, og det er det, vi diskuterer her. Jeg mener, at der er gode argumenter for at sige, at vi skal have og har mulighed for at sælge løs snus i Danmark. Den position mener jeg den danske regering burde indtage.

Men efter fru Camilla Hersoms indlæg og tidligere hr. Jens Joels tror jeg, at vi er nødt til at få ministeren ind i et samråd i udvalget for at få ministeren til at bekræfte, at ministeren på regeringens vegne agter at føre en aktiv sag, hvor man forsvarer danske interesser ved EU-Domstolen og ikke lægger sig fladt ned og erklærer sig skyldig. Og hvis det er sådan, at ministeren ikke vil det, så må vi jo her i Folketinget overveje, om vi skal fremsætte et beslutningsforslag, der tvinger regeringen til at føre en retssag i overensstemmelse med det, der er flertallet i det her parlaments position.

Kl. 11:06

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:06

Kl. 11:09

Camilla Hersom (RV):

Jamen regeringen kommer jo netop til at tage en retssag. Hvis flertallet stemmer lovforslaget ned om et øjeblik, vil konsekvensen jo netop være, at regeringen tager retssagen. Selvfølgelig gør vi det. Vi må jo rette os efter Folketingets flertal. Men jeg appellerer bare til, at vi undgår den situation, for der er ikke nogen sag, der kan bygges op. Og så vil jeg igen appellere til, at såvel Konservative som Venstre her fra talerstolen fremfører deres argumenter. Så kan de jo blive udsat for en eller anden juridisk granskning.

For jeg går ud fra, at hr. Lars Barfoed er enig med mig i, at der også findes noget, der hedder jura, og at der også findes nogle ting i den juridiske verden, også når man fortolker f.eks. et direktiv, som ikke er til diskussion, men som er, som det er. Ellers ville det jo ikke være muligt at have en lov med gyldighed for noget som helst, altså hvis enhver kunne lægge sin egen fortolkning ind over det.

Kl. 11:07

Formanden :

Den sidste korte bemærkning er fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 11:07

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Den Radikale ordfører kommer jo med rigtig mange ord. Nu kan jeg også forstå, at Gud skal blandes ind i regeringsdannelsen i Danmark. Jeg troede, vi var et sekulariseret samfund, der ikke gik ind for sådan nogle ting, så der er meget, der kommer ind over i den her debat om løs snus.

Det, jeg godt kunne tænke mig at spørge den Radikale ordfører om, er: Er vi enige om, at EU her, som regeringen tolker reglerne, går for langt? Er vi enige om, at her blander EU sig i noget, EU ikke burde blande sig i? Er vi også enige om, at vi i sidste uge fik at vide, at EU ville lave om på vores regler om optjeningsprincippet i forbindelse med børnecheck, der gør, at regeringen mener, at vi fra dag et skal sende børnecheck til en polsk familie, hvor børnene bor i Polen eller i andre EU-lande? Er vi enige om, at det er eksempler på, at EU går for vidt og blander sig i nogle ting, som medlemslandene selv burde have ret til at tage sig af?

Kl. 11:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:08

Camilla Hersom (RV):

Vi er enige om, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre og en lang række andre partier, at det bør være sådan, at landene i EU, alle 27 medlemslande, snart 28, frit kan bestemme, om de vil sælge løs snus. Det er det, vi går til forhandlingerne om den nye tobaksvaredirektiv, som faktisk forhandles netop nu i EU, med. Det er vi enige om. Jeg kan så afsløre, at Danmark er ret alene med den position. Men det er den danske holdning.

L 189 handler om noget andet. L 189 handler om, hvordan vi har implementeret det gældende tobaksvaredirektiv. Det handler om en fejlfortolkning af det, som vi vil bringe i orden, uanset at vi dybest set vil kæmpe for, at den retstilstand bliver anderledes i forhold til det nye direktiv, men vi vil bringe den i orden, fordi vi synes, det er en utrolig selvstændig værdi, at man overholder de regler, man selv har været med til at vedtage. Sov vi i timen dengang? Måske. Er det beklageligt, at vi læste forkert? Ja. Men vi er da nødt til at rette fejlen.

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 11:09

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. I sidste uge havde vi så sagen om børnechecken, hvor vi jo for et par år siden under den tidligere regering med Dansk Folkepartis støtte lavede et optjeningsprincip for børnecheck, så man dog skulle arbejde her i 2 år, før man fik ret til den fulde børnecheck sendt hjem til børnene i f.eks. et østeuropæisk land. Der siger regeringen, at Europa-Kommissionen siger, at det må vi ikke, så der må vi lave reglerne om, så man kan få ret til børnecheck fra dag et.

Der forstod jeg det sådan, at regeringen også mente, at der gik EU egentlig for langt, men at man jo måtte rette ind. Og hvis jeg har forstået det rigtigt, nemlig at man egentlig også der mener, at vi burde kunne have bestemt fortsat at have sådan nogle optjeningsprincipper, så er vi jo bare inde på, at EU generelt blander sig for meget. Hvorfor er det så, at regeringen er modstander af at støtte de lande i EU, der vil et mere fleksibelt opbygget europæisk samarbejde, et samarbejde, der tillader medlemslandene at bestemme noget mere?

Hvorfor er det, at regeringen kæmper for, at Danmark skal ind til, som man kalder det, kernen af eurolandene for at komme så tæt på at have så meget centralistisk fastsatte regler som overhovedet muligt? Hvorfor kæmper regeringen ikke sammen med andre EU-lande, som vil et mere fleksibelt opbygget europæisk samarbejde, nemlig hvor medlemslandene får lov til at bestemme, om de vil have optjeningsprincip til børnecheck, eller om de vil tillade borgerne at benytte sig af løs snus?

Kl. 11:10

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:11

Camilla Hersom (RV):

Fordi vi mener, at et forpligtende samarbejde er i vores interesse.

Kl. 11:11

Formanden :

Så siger jeg tak til den radikale ordfører. Så har fru Sophie Løhde ordet som Venstres ordfører.

Kl. 11:11

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Jeg kan forstå, at der er en helt overvældende interesse for at høre Venstres holdning til det her lovforslag – ikke fra vores pladser, for derfra tror jeg ikke vi har lagt skjul på hvad vi mener, men her fra Folketingets talerstol. Så i hvert fald i forhold til visse dele af den her ende af salen vil jeg da gerne komme med den helt store afsløring: Venstre mener det samme i dag, som vi mente ved førstebehandling.

Vi tager selvfølgelig til efterretning, at regeringen ønsker at fremsætte et forbud mod salg af løs snus i Danmark. Det er regeringens valg. Og vi konstaterer samtidig, at skiftende danske regeringer igennem mere end 20 år har haft den opfattelse og fortolkning, at salg af løs snus i Danmark er i overensstemmelse med tobaksvaredirektivet. Og vi tager selvfølgelig til efterretning, at Kommissionen har den opfattelse, at den danske retstilstand, som tillader markedsføring af løs snus, er i strid med tobaksvaredirektivet. Men vi synes også, det er en anelse tankevækkende, at den her regering i modstrid med 20 års dansk fortolkning pludselig ud af det blå har en anden opfattelse af direktivets rækkevidde, for så vidt angår løs snus.

Vi mener, at sagen bør afprøves ved EU-Domstolen – det er i øvrigt fuldstændig i tråd med de gængse EU-spilleregler. Og såfremt Kommissionen måtte vælge at indbringe sagen for EU-Domstolen – det er der vel at mærke ingen af os der ved om den gør – og Danmark dernæst måtte blive dømt, så kan vi naturligvis støtte, at den danske retstilstand bliver bragt i overensstemmelse med EU-retten.

Vi ser frem til den videre debat, når ministeren om lidt går på talerstolen, for jeg har da selvfølgelig en forventning om, at ministeren fra talerstolen vil redegøre for, hvad det præcis er, der har ændret sig, siden absolut ingen dansk regering, uanset partifarve, hverken i 1992, hvor det oprindelige direktiv, tobaksvaredirektivet, blev ændret, eller i 2001, hvor det gældende direktiv blev vedtaget, er kommet frem til den forståelse af direktivets rækkevidde, som regeringen nu pludselig i et nyt lys er kommet frem til.

Det har vi jo ikke kunnet få oplyst, altså hvad det er for nogle nye omstændigheder, som begrundes den her nyfortolkning, ud over at Europa-Kommissionen er kommet med en anden opfattelse end den, som skiftende danske regeringer altså har haft i mere end 20 år – har lagt til grund, har administreret ud fra, har fået mandat efter og har oplyst over for Folketinget.

Det må man jo forvente at få oplyst med hele den her debat, der har været i dag, herunder også det faktum – og det er nok det, der nager regeringen allermest, for det er trods alt ikke hver dag, det sker – at regeringen om lidt ikke har et flertal med sig, men er i den situation, at man har et flertal imod sig.

Kl. 11:14

Formanden :

Der er foreløbig fire korte bemærkninger. Først fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 11:14

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak. Ja, der er noget, der nager regeringspartierne, og det, der nager regeringspartierne, er, at vi har borgerlige partier, som i den grad flygter fra det ansvar, vi har som land. Med hensyn til Venstres ordfører står her og får det til at lyde, som om regeringspartierne har grebet årsagen til lovforslaget her ud af den blå luft, vil jeg sige til fru Sophie Løhde: Nej, sådan hænger tingene ikke sammen. Kommissionen har kigget meget nøje på den praksis, vi har i Danmark, den praksis, vi har haft siden 1992, og har fundet, at man i Danmark har tolket forkert og handlet forkert. Det er årsagen til, at vi har fået en åbningsskrivelse. Det er årsagen til, at Kommissionen har indledt en traktatkrænkelssag imod Danmark. Det er årsagen, og det er sammenhængen.

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om det ikke er sammenhængen og baggrunden for, at vi er her i salen i dag.

Kl. 11:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:15

Sophie Løhde (V):

Jeg vil sige, at vi ikke flygter fra noget ansvar. Vi påtager os et ansvar og tager konsekvensen af, at skiftende danske regeringer i mere end 20 år har haft den opfattelse, forståelse, oplyst over for Folketinget i svar, at den danske ret var i overensstemmelse med tobaksvaredirektivet. Det konstaterer vi helt stiltødt. Og så har vi jo tilladt os at spørge, hvad det er for nogle nye omstændigheder, som begrundes, at regeringen fuldstændig vender på en tallerken og mener noget andet end det, som skiftende danske regeringer har ment igennem 20 år. Det har vi ikke kunnet få oplyst.

Så hvad er baggrunden for, at vi er her i Folketinget i dag? Ja, baggrunden er, at den her regering har valgt at lægge sig fladt ned

for Kommissionen. Man har valgt at lægge sig fladt ned for EU i stedet for at stå sammen med det flertal i Folketinget, som helt stiltødt siger: Lad os nu prøve det her ved EU-Domstolen; taber vi sagen, ja, så taber vi sagen, og så bringer vi efterfølgende den danske ret i overensstemmelse med EU-retten, når eller hvis eller såfremt Kommissionen overhovedet måtte ønske at rejse en sag.

Kl. 11:17

Formanden :

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 11:17

Flemming Møller Mortensen (S):

Det, vi jo har brugt meget tid på allerede i dag, er at prøve at få et klart billede af, hvor Venstre står henne i sin argumentation for, at vi ikke skal tabe sagen. Vi har ikke kunnet få et svar. Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, fru Sophie Løhde: Hvad er det, Venstre har i tasken? Hvad har Venstre i sin argumentationsrække, som gør, at Venstre måtte mene, at vi ikke taber en sag? Når vi har lyttet til Juridisk Specialudvalg, som nogle kalder vores kronjurister her i landet, og som har sagt, at der intet er i rækken af argumenter, som de kan nævne, der gør, at de tror, vi kan vinde en sag, hvilke argumenter har Venstre så?

Kl. 11:17

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:17

Sophie Løhde (V):

Det er alligevel påfaldende at høre en ordfører fra regeringspartierne, altså al den her retorik med, at vi ikke har kunnet få svar. Altså, så vidt jeg har kunnet lytte mig til, er problemet med regeringspartierne, at man kun hører det, man åbenbart gerne vil høre.

Men jeg vil da meget gerne, hvis det ikke måtte stå klart for ordføreren endnu, citere, hvad jeg også sagde under førstebehandlingen, ud over alt det, vi har understreget adskillige gange i dag, og som er blevet gentaget i det uendelige. Som jeg nævnte i forbindelse med førstebehandlingen, er det jo et faktum, at der med Rådets direktiv fra 1992 blev indført et forbud mod markedsføring af tobak, der indtages oralt. Det fremgik dog af præamblerne til det her direktiv, og jeg citerer:

»... dette forbud omfatter dog ikke traditionelle tobaksvarer, som indtages oralt, og som fortsat er undergivet de bestemmelser i direktiv 89/622/EOEF, som ændret ved nærværende direktiv, der gælder for røgfri tobaksvarer«.

En ændring på det her område såvel i 1992 som i 2001 ville altså have krævet både specifik forhandling og udtrykkelig og præcis hjemmel. Det er ikke det, der har været tilfældet, og ministeren har oplyst det stik modsatte over for Folketinget.

Kl. 11:19

Formanden :

Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 11:19

Jens Joel (S):

Tak for det. Mit spørgsmål er relativt simpelt. Jeg kunne godt tænke mig at spørge Venstres ordfører, om man kan nævne ét eksempel under VK-regeringens tid, hvor man har overhørt eller ikke har anerkendt en fuldstændig entydig vurdering fra Juridisk Specialudvalg. Det, jeg leder efter, er, om det her bare er zigzag, som vi kender det fra Venstre, og at det er derfor, man har skiftet holdning. Kan ordføreren nævne en eneste gang, hvor man har overhørt en klokkeklar vurdering fra Juridisk Specialudvalg?

Kl. 11:19

Kl. 11:22

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:19

Sophie Løhde (V):

Vi skifter ikke holdning, men tværtimod – og jeg gentager det gerne i dag – mener vi det samme i dag, som vi gjorde under førstebehandlingen. Det er åbenbart en meget stor overraskelse for den her regering, at man mener det samme til tredjebehandlingen, som man gjorde til førstebehandlingen. Det er bare nu engang et faktum.

Ordføreren må ikke hænge mig op på al EU-historik, i forbindelse med hvad VK-regeringen har ment og gjort i tidens løb, men i hvert fald kan jeg da nævne så meget, at det jo ikke er fuldstændig overraskende og nyt, at man tager og prøver nogle sager ved EU-retten. Det er fuldstændig i tråd med de gængse EU-spilleregler. Jeg kan se, at ordføreren nikker, det er jeg jo glad for, og det er også derfor, jeg gang på gang har slået fast, også her fra Folketingets talerstol, at såfremt Kommissionen måtte vælge at anlægge en sag mod Danmark, og såfremt Danmark måtte tabe en sag, så agter vi naturligvis at bringe dansk ret i overensstemmelse med EU-retten.

Kl. 11:20

Formanden :
Hr. Jens Joel.

Kl. 11:20

Jens Joel (S):

Ordføreren taler meget, men jeg har stadig væk ikke fået svaret. Kan man nævne én gang, hvor man, mens man selv sad i regering, valgte at overhøre en fuldstændig entydig vurdering fra Juridisk Specialudvalg? Grunden til, at det er vigtigt, er, at det jo illustrerer, om man normalt synes, det er ekspertisen, der er afgørende. Grunden til, at man ikke gør det her, er, at man hellere vil zigzagge, hellere vil lave taktik, hellere spille fandango i medierne end at gøre det, som alle eksperterne peger på. Så bare ét eksempel på, hvornår man sidst selv mener man har været klogere end den entydige vurdering fra Juridisk Specialudvalg.

Kl. 11:21

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:21

Sophie Løhde (V):

Mig bekendt har der været adskillige sager, både under den tidligere VK-regering og under regeringer før den, hvor man har ført sager, fordi man har været uenig med Kommissionen, og det er jo det, vi i al stilfærdighed siger fra Folketingets talerstol i dag. Vi er uenige med Kommissionen, vi tager til efterretning, at skiftende danske regeringer igennem mere end 20 år har haft en anden fortolkning end den, som regeringen lige pludselig er kommet frem til.

Så undskyld mig meget, det er jo regeringen, der vender på en tallerken og pludselig mener noget, der er i modstrid med det, man har ment i 20 år. Det kan jeg da godt forstå måske ikke er det sjoveste, men man kan jo ikke bebrejde oppositionspartierne eller regeringens parlamentariske grundlag for, at vi sådan set bare siger: Lad os dog afprøve den fortolkning, som skiftende danske regeringer altså har haft i mere end 20 år.

Kl. 11:22

Formanden :
Hr. Jonas Dahl, kort bemærkning.

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, det var lidt komisk at høre den her udredning af holdning og standpunkt, og jeg ved ikke, om det nye i Venstre så er, at man skal have en dom imod sig, før man ændrer holdning eller standpunkt. Det er i hvert fald ikke så lang tid siden, at det ikke tog mere end et par minutters tv-interview, før man kunne skifte holdning eller standpunkt i Venstre.

Jeg vil bare gerne høre et svar på, hvornår Venstre, da de sad i regering, er gået imod det juridiske specialudvalg, som er kommet med en juridisk vurdering og i det her tilfælde klart siger, at Danmark ikke kan vinde den her sag. Er Venstre, da de sad i regering, gået imod Juridisk Specialudvalg, ja eller nej?

Kl. 11:23

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:23

Sophie Løhde (V):

Jeg kan da godt forstå, hvis man her op mod sommeren og afslutningen på folketingsåret har behov for at forsøge at køre sådan lidt ekstra politisk retorik ind over sin argumentation. Det er jo helt forståeligt, at man føler sig nødsaget til det fra regeringspartierne side. Fair nok, men lad os nu koncentrere kræfterne om det, som det her lovforslag vedrører, nemlig at regeringen ønsker at indføre et forbud mod salg af løs snus i Danmark. Og jeg vil meget gerne gentage mit svar, som jeg også gav den tidligere ordfører, nemlig at der jo igenem tiden har været adskillige eksempler på, at regeringer og forskellige partier i Folketinget med skiftende flertal, mindretal m.v. har haft en forståelse, som har været en anden end den, Kommissionen har haft. Det er jo helt stilfærdigt og fuldstændig i tråd med de gængse EU-spilleregler.

Kl. 11:23

Formanden :
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 11:23

Jonas Dahl (SF):

Nu var det ordføreren selv, der rodede sig ud i en diskussion af holdning og standpunkt, ligesom det var Venstres egen formand, så det må Venstre altså selv rydde op i.

Det, der var spørgsmålet – og jeg vil gerne gentage det, for det er sådan set det samme spørgsmål, som hr. Jens Joel stillede tidligere – var: Nu er Juridisk Specialudvalg kommet med deres vurdering, som er klar og entydig, nemlig at Danmark ikke kan vinde den her sag. Jeg vil gerne høre bare ét eksempel, bare ét, hvor Venstre, da Venstre sad med regeringsmagten, gik imod Juridisk Specialudvalg og sagde: Nej, det her skal vi have ført til dom, før vi vil rette ind efter det. Kan vi få ét eksempel, bare ét?

Kl. 11:24

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:24

Sophie Løhde (V):

Der har som sagt været adskillige eksempler på, at skiftende flertal her i Folketinget har haft den opfattelse, at de ikke har været enige med Kommissionen. Der findes da også eksempler på, at der har været sager, hvor man netop har lagt til grund, at det drejede sig om noget principielt, som man ønskede at få afprøvet ved Kommissionen. Og der har man sagt: Måtte vi blive dømt, måtte der blive rejst en sag, så agter vi naturligvis at bringe den danske retstilstand i over-

ensstemmelse med EU-retten. Det er i al stilfærdighed nøjagtig det samme, som vi gør her i dag.

Kl. 11:25

Formanden :

Fru Camilla Hersom, kort bemærkning.

Kl. 11:25

Camilla Hersom (RV):

Jeg har ikke hørt nogen så tvivl om, at der kan være sager, hvor Danmark som land med juridiske argumenter i hånden er imod den tolkning, som Kommissionen måtte foretage, og der tager man selvfølgelig en retssag og kæmper for sine synspunkter. Det, der er det nye her, er jo, at vi skal tage en sag, hvor vi kommer til at være uenige med os selv. Og derfor er det jo relevant at spørge, hvordan Venstre måske i fremtiden agter at forholde sig til de vurderinger, der kommer fra Juridisk Specialudvalg. Er det sådan, at vi ikke længere har et system i Danmark, hvor vi tror på vores fremmeste eksperter, ord, når vi skal træffe vores politiske beslutninger?

Det er klart, at en politisk vurdering kan antage mange forskellige farver og nuancer, men vi er jo nødt til at være enige om, hvilket sprog vi taler. Vi er nødt til at være enige om, at der er nogle ting, som ikke er til diskussion, og det her er en af dem. For der findes ikke de argumenter, der gør, at vi kan vinde den retssag, og jeg har ikke hørt Venstre komme med de argumenter. Det er ikke noget med, hvad man synes burde være rimeligt. Det handler om, at vi har sagt ja til noget andet på et tidspunkt, fejlfortolket det, og nu må vi bringe orden i det, vi selv har sagt ja til at arbejde for.

Kl. 11:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:26

Sophie Løhde (V):

Jamen jeg vil da opfordre til, at man også som ordfører for et regeringsparti bruger noget tid på at dykke ned i nogle af de svar, som Folketingets udvalg har modtaget igennem årene om netop det her spørgsmål. Sådan som almindelig serviceoplysning kan vi jo oplyse – det fremgår bl.a. af de svar, der er blevet sendt over – at da sagen i sin tid, i år 2000, blev forelagt Folketingets Europaudvalg, var det også den daværende regerings opfattelse, altså SR-regeringens opfattelse, at forbuddet mod markedsføring af visse typer af oral tobak var uændret, og jeg sætter streg under uændret, i forhold til direktivet af 1989 som ændret ved direktiv i 1992.

Eller sagt med andre ord: Folketinget har aldrig udtalt støtte til eller givet mandat til et forbud mod salg af løs snus. Og ingen dansk regering bortset fra denne har nogen sinde haft den forståelse eller fortolkning, at dansk lovgivning skulle være i uoverensstemmelse med EU-retten. Det er i al stilfærdighed det, som et flertal i dag ønsker at vi afprøver ved EU-retten.

Kl. 11:27

Formanden :

Fru Camilla Hersom.

Kl. 11:27

Camilla Hersom (RV):

Men det er jo det, vi er blevet opmærksomme på at den danske praksis er. Det er korrekt, at alle har haft den opfattelse, at vi kunne markedsføre og sælge løs snus. Nu har Kommissionen rettet henvendelse til Danmark og gjort os opmærksom på, at vi har taget fejl. Når vores fremmeste jurister læser teksten helt tilbage til det allerførste direktiv, må de konstatere, at vi har taget fejl.

Det er da helt uforståeligt, at Venstre ikke vil være med til at bringe vores forhold i orden; at Venstre ikke vil være med til at respektere den lange tradition, vi har for, at vi selvfølgelig anerkender de EU-retsregler, som vi selv har været med til at vedtage. At vi så gjorde det, implementerede det ved en fejl, at vi fortolkede det anderledes, end vi burde, er jo noget, vi kun kan beklage. Men Venstre løfter ikke sit ansvar her. Det er jo det, der er sagens kerne.

Kl. 11:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:28

Sophie Løhde (V):

Men hvordan den her regering er kommet frem til en fuldstændig nyfortolkning og dermed vælger at vende på en tallerken, og hvordan regeringspartierne fuldstændig skifter holdning i forhold til det, som skiftende danske regeringer har lagt til grund i mere end 20 år, ja, det står fortsat hen i det uvisse. Det strider imod alt, hvad der er oplyst over for Folketinget igennem mange, mange år.

Jeg kan jo som kuriosum eller i parentes til min bemærkning fra før – hvor jeg også replicerede og citerede, hvad der egentlig fremgår af de dokumenter, som ligger til grund for Folketingets behandling af bl.a. elementer i den her sag – sige, at det også under forhandlingerne i Folketingets Europaudvalg konsekvent er blevet påpeget, at direktivet ikke påvirkede vores muligheder for at sælge løs snus i Danmark. Det er oversendt som skriftligt svar til Folketinget.

Men at regeringen har valgt at skifte holdning og fuldstændig vender på en tallerken, må vi jo tage til efterretning. Vi siger bare i al stilfærdighed: Lad os afprøve sagen. Såfremt vi måtte blive dømt, agter vi naturligvis at bringe dansk ret i overensstemmelse med EU-retten.

Kl. 11:30

Formanden :

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 11:30

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan forstå, at der bliver efterlyst sager, hvor VK-regeringen har trodset Europa-Kommissionen. Kan fru Sophie Løhde ikke bekræfte, at da Europa-Kommissionen sagde, at Danmark skulle fjerne forbuddet mod grænser for transfedtsyrer, holdt VK-regeringen fast på vores nationale grænse? Vi sagde, at så måtte Europa-Kommissionen tage en retssag mod Danmark, og det endte med, at Europa-Kommissionen måtte trække sagen tilbage, og at Danmark kunne beholde forbuddet, på trods af at Kommissionen havde ment, at det var i strid med EU-reglerne, at vi havde sådan en regel.

Er det ikke et godt eksempel på, at VK-regeringen også trodsede Europa-Kommissionen, når vi mente, at man gik for langt i retning af at ville regulere danske forhold?

Kl. 11:30

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:30

Sophie Løhde (V):

Jo, det kan jeg bekræfte, og jeg synes også, det er et godt eksempel. Og jeg vil da også gerne i forhold til hr. Lars Barfoeds tidligere bemærkning og debat med fru Camilla Hersom sige, at jeg sådan set er enig i, at det, der jo er mangel på respekt i den her sag, er, at regeringen nu bare agter at lægge sig fuldstændig fladt ned for Kommissionen imod et flertal her i Folketinget. Det er jeg fuldstændig enig med hr. Lars Barfoed i.

Kl. 11:31

Kl. 11:33

Formanden :

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 11:31

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan forstå, at fru Sophie Løhde og jeg er ret enige om den her sag. Og jeg vil godt i forlængelse af det, der netop nu blev sagt fra fru Sophie Løhdes side, spørge, om ikke fru Sophie Løhde er enig i, at sundhedsministeren burde gå på talerstolen og bekræfte, at regeringen agter at respektere Folketingets flertal i den her sag, med hvilket jeg mener, at regeringen ikke, som fru Camilla Hersom ville, skal gå ned og erklære Danmark skyldig, men at regeringen tværtimod bør respektere Folketingets flertal og føre en retssag, der er i overensstemmelse med Folketingets flertal i den her sag, dvs. hævde Danmarks ret til salg af løs snus.

Burde sundhedsministeren efter fru Sophie Løhdes opfattelse ikke gå på talerstolen og bekræfte det her i dag?

Kl. 11:32

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:32

Sophie Løhde (V):

Jo, det synes jeg er fuldstændig korrekt. Og det er jo alligevel også påfaldende – jeg tror, det er 2 dage siden, vi andenbehandlede det her lovforslag, og hvor der mig bekendt ikke var nogen fra regeringspartierne, ej heller sundhedsministeren, som følte trang til at gå på talerstolen – at man nu i dag er meget, meget overrasket over, at Venstre og De Konservative og andre partier mener det samme ved tredjebehandlingen, som vi mente ved førstebehandlingen. Det er alligevel næsten grænsende til det morsomme.

Men jeg er fuldstændig enig med hr. Lars Barfoed i, at regeringen selvfølgelig burde respektere flertallet. I den her sag har regeringen et flertal imod sig i stedet for med sig og bør dermed ikke bare lægge sig fladt ned for Kommissionen, fordi Kommissionen nu lige har sendt en åbningsskrivelse.

Kl. 11:32

Formanden :

Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:32

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Der er en række partier i det her Folketing, som ofte ikke giver os mandatar, men vi plejer jo at have et godt samarbejde med Venstre og Konservative, og jeg ved ikke, om man så kan konkludere, at det slutter nu.

Nu kan jeg så forstå, at det er Venstres snusordfører, der skal repræsentere partiet på talerstolen, i stedet for EU-ordføreren, for det her handler jo rigtig meget om vores fremtidige samarbejde med EU, og hvad de samarbejdspartnere, vi har, kan forvente af os. Hvis vi kører en sag ved Domstolen, hver eneste gang vi bliver bedt om at rette ind i forhold til praksis, så ved jeg ikke, hvad for et europæisk samarbejde vi kan forvente os. Men jeg vil gerne høre fru Sophie Løhde ligesom male et billede af, hvad det er for et EU, vi får i fremtiden, hvis det bliver sådan, at når der kommer en sag, hvor man bliver bedt om at rette ind i forhold til gældende praksis, så skal hver eneste sag i hvert eneste land køres op på domstolsniveau.

Kl. 11:33

Formanden :

Ordføreren.

Sophie Løhde (V):

Der er en gang imellem, hvor man ikke kan lade være med at trække på smilebåndet her på Folketingets talerstol, og i dag sker det i hvert fald. Når fru Lisbeth Bech Poulsen fra SF er overrasket over, at det er Venstres sundhedsordfører, der står på talerstolen, og ikke Venstres EU-ordfører, så må fru Lisbeth Bech Poulsen i den grad være overrasket over sin egen regering. Det er jo regeringen, der har valgt at fremsætte et lovforslag med sundhedsministeren i spidsen og ikke europaministeren. Det er altså regeringen, der aktivt har truffet det valg, at lovforslaget fremsættes og behandles under den her regerings sundhedsminister og ikke europaminister.

Om det er overraskende, synes jeg at regeringspartierne skal tage en intern drøftelse af med sig selv, og så kan det jo være, at man på et eller andet tidspunkt finder frem til, om man er overrasket eller forundret, eller hvad man sådan mener.

Kl. 11:34

Formanden :

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 11:34

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nu er det jo sådan, at der i vores samarbejde med EU selvfølgelig er nogle fagministre, som ordføreren også udmærket godt ved der både får mandat i udvalget, og som også, når vi skal fremsætte lovforslag for at efterleve gældende EU-lovgivning, jo er fagministre på det her område. Jeg undrer mig ligesom de andre ordførere over, at når det her i lige så høj grad eller i højere grad handler om vores samarbejde i EU's regi, end det handler om snus – altså netop om, hvordan vi forholder os, når der kommer sager, når vi bliver bedt om at ændre praksis – så kan Venstres EU-ordfører ikke komme på talerstolen.

Jeg kender jo normalt Venstres EU-ordfører som en meget saglig person, og jeg undrer mig derfor over, hvorfor vedkommende ikke kan komme op på talerstolen og sige, om det virkelig er den linje, der skal lægges, også hvis Venstre bliver regeringsparti igen. Er det den måde, man vil bringe Danmark i miskredit på fremover?

Kl. 11:35

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:35

Sophie Løhde (V):

Jeg synes efterhånden, at den her debat er ved at nå et niveau, som man måske kunne have ønsket sig at vi fik hævet os en lille smule op over, men jeg kan da i hvert fald her fra talerstolen, og det gør jeg meget gerne, bekræfte, at Venstres EU-ordfører er saglig.

Hvis man så fortsat undrer sig over, hvorfor det er Venstres sundhedsordfører, som i dag står på talerstolen, så kan jeg sige, at det skyldes det faktum, at det er Venstres sundhedsordfører, der er ordfører på lovforslaget. Og hvis fru Lisbeth Bech Poulsen fra Socialistisk Folkeparti er så overrasket over, at Venstres sundhedsordfører står her, så må man være meget overrasket over, at lovforslaget er fremsat af sundhedsministeren. Men man må da være endnu mere overrasket i Socialistisk Folkeparti over, at ens eget parti har valgt at sætte sin sundhedsordfører på som ordfører og ikke sin EU-ordfører. Det er nu engang det, der er faktum, hvis man går tilbage i arkiverne og ser, hvem der har været ordfører i behandlingen af det her lovforslag.

Kl. 11:36

Formanden :

Fru Mette Boye for en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Mette Boye (SF):

Tak for det. Vi har i dag øjensynlig en debat, der skulle handle om salg af løs snus, men det er jo tydeligt, at det her ikke handler en snus om snus, men om EU. Vi har også hørt i debatten fra regeringsordførerne, at der er begået en fejl, vi har hørt, at et juridisk specialudvalg bakker op om regeringens linje, men det, jeg stadig mangler at høre, er, hvad Venstres vigtigste argument er, altså det argument, man vil fremføre i en kommende retssag, det argument, som skulle være særligt for Danmark eller særlig vigtigt, og som skulle kunne gøre, at vi skulle kunne vinde en kommende sag. Det argument mangler jeg at høre og vil spørge ordføreren om.

Kl. 11:37

Formanden :
Ordføreren.

Sophie Løhde (V):

Det er jo næsten lidt tankevækkende, at SF's ordfører siger, at vi i dag skulle have haft en debat om det faktum, at den her regering har ønsket og fremsat et forslag i Folketinget om at indføre et forbud mod salg af løs snus. Jeg ville meget gerne have taget en debat om, hvorvidt man synes, det er en god idé at indføre et forbud mod salg af løs snus i Danmark. Det synes vi ikke i Venstre det er. Hvis vi kunne komme frem til den indholdsdebat, ville det da også have været rigtig skønt, det er bare ikke just det, som regeringspartierne selv har bidraget til her i dag.

Hvis man er interesseret i, hvad det er for nogle argumenter, som Venstre lægger til grund, vil jeg også til almindelig folkeoplysning anbefale, at man går tilbage i arkiverne og ser, hvad det er for nogle ting, vi har lagt vægt på, fremført under førstebehandlingen, givet ind som betækningsbidrag, lagt til grund i forhold til de svar, som ministeren har oplyst over for Folketinget. De ting ligger fremme, og dem agter vi ikke at skjule, men det kræver selvfølgelig, at man selv også søger oplysningerne.

Kl. 11:38

Formanden :
Fru Mette Boye.

Kl. 11:38

Mette Boye (SF):

Jeg synes, det er rimeligt, når vi har den her debat, at man kan fremhæve bare ét argument, ét argument, som man vurderer er særlig vigtigt, og som skal kunne overbevise i en kommende retssag. Så det er det, jeg spørger om, og det er det, jeg beder om svar på.

Kl. 11:39

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:39

Sophie Løhde (V):

Desværre tillader min taletid i dag jo ikke den lange udredning. Men lad mig give den korte og dermed en gentagelse af, hvad jeg sagde i min tale til førstebehandlingen i forhold til artikel 8 a i Rådets direktiv fra 1992, hvor der blev indført et forbud mod markedsføring af tobak, der indtages oralt. Heraf fremgik følgende af præamblerne til det her direktiv:

»... dette forbud omfatter dog ikke traditionelle tobaksvarer, som indtages oralt, og som fortsat er undergivet de bestemmelser i direktiv 89/622/EØF, som ændret ved nærværende direktiv, der gælder for røgfrie tobaksvarer«.

Altså, en ændring på det her område ville jo i 1992 såvel som i 2001 have krævet både en specifik forhandling samt en udtrykkelig og præcis hjemmel.

Så kan jeg se, formanden er på vej til at miste tålmodigheden med min taletid. Vi har jo heroppe også netop pointeret de svar, som ministeren har haft oversendt, ikke blot den her sundhedsminister, men også tidligere sundhedsministre, hvor man har oplyst om, hvilke forskellige konsekvenser der vil være for Danmark af tobaksvare-direktivet, og det er jo i forbindelse med den opfattelse, at den her regering pludselig vender på en tallerken.

Kl. 11:40

Formanden :

Fru Anne Baastrup, en kort bemærkning.

Kl. 11:40

Anne Baastrup (SF):

Nu har der jo været en hel del udenomssnak. Og hr. Lars Barfoed glimrede ved i den grad at snakke udenom.

Jeg vil godt spørge fru Sophie Løhde: Er det korrekt forstået, at Venstre er fuldstændig ligeglad med, at et enigt Juridisk Specialudvalg anbefaler, at dette lovforslag vedtages?

Kl. 11:40

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:40

Sophie Løhde (V):

Nej. Vi er ikke fuldstændig ligeglade med noget. Det ved jeg ikke om er noget, man sådan er i SF, det skal jeg ikke kunne redegøre for. Det, jeg blot stilfærdigt konstaterer, er, at det jo ikke er unormalt, at forskellige regeringer har været uenige med Kommissionen og dermed har ønsket at teste nogle synspunkter om, hvad der var gældende i forbindelse med EU-direktiverne.

Det er i al stilfærdighed det samme, vi ønsker her. Det har jo den konsekvens, når vi siger, punkt 1, at der jo ikke er nogen her i Folketinget, som ved, om Kommissionen overhovedet agter at anlægge en sag mod Danmark, men såfremt den måtte gøre det, og såfremt Danmark måtte tabe den sag, ja, så agter vi, punkt 2, naturligvis at bringe den danske ret i overensstemmelse med EU-retten.

Kl. 11:41

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:41

Anne Baastrup (SF):

Det er et enigt Juridisk Specialudvalg, der står bag denne anbefaling. Man har ikke tidligere i danmarkshistorien fået vurderet elementer, hvor et enigt Juridisk Specialudvalgs vurdering ikke blev fulgt op af en regeringsbeslutning og ikke blev fulgt op af et enigt Folketing eller i hvert fald af et flertal i Folketinget.

Vi står nu over for et parti af en vis størrelse, som har en drøm om at overtage statsministerposten. Jeg vil så spørge om konsekvensen af denne beslutning. Er den, at man vil nedlægge Juridisk Specialudvalg, fordi man anser dets rådgivning for være overflødig og bare som en del af den almindelige smalltalk?

Kl. 11:42

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:42

Kl. 11:45

Sophie Løhde (V):

Med den tale burde fru Anne Baastруп jo have tilføjet, at det var historisk. Den her regering plejer jo at synes, at alt, hvad den foretager sig, er historisk. Så det kunne jo have været på sin plads.

Men hvilken konsekvens har Venstres stemmeafgivelse i dag, eller for så vidt stemmeafgivelsen fra et flertal af Folketingets partier i dag? Ja, den har den konsekvens, at regeringen jo burde rette sig efter det flertal og dermed tage sagen i stedet for blot at lægge sig fladt ned for Kommissionen. Den burde tage sagen med den risiko, såfremt Kommissionen måtte vælge at anlægge sag, at man kan tabe den. Og såfremt man taber en sag, er det jo heller ikke overraskende, at vi selvfølgelig har den holdning, at så ønsker vi at bringe den danske ret i overensstemmelse med EU-retten.

Kl. 11:43

Formanden :

Den sidste korte bemærkning er fra fru Eva Kjer Hansen.

Kl. 11:43

Eva Kjer Hansen (V):

Tak. Debatten bliver jo mere og mere absurd, så jeg ser frem til, at ministeren kommer på talerstolen, så vi kan komme tilbage til indholdet. Nu ved jeg ikke, om det har været et enigt Juridisk Specialudvalg, der gennem 20 år har fortolket direkte modsat, eller om der har været uenighed. Men det er jo et af de spørgsmål, vi kan stille til ministeren og få afklaret. Det kunne være nyttigt i forhold til fru Anne Baastrups indlæg.

Men det, jeg egentlig bad om ordet for, var for at spørge i forlængelse af hr. Jonas Dahls spørgsmål til Venstres ordfører. I forlængelse af hvad ordføreren kan huske, skal jeg så spørge, om ordføreren kan huske en situation, hvor vi i 20 år med skiftende regeringer har haft den samme holdning og samme fortolkning af et EU-direktiv, og hvor vurderingen så pludselig sådan lige over nigh t fuldstændig har ændret sig 180 grader. Altså, jeg kan ikke komme i tanke om noget eksempel, men jeg synes bare, jeg lige vil spørge ordføreren, om ordføreren kan huske, om vi tidligere har oplevet en sådan situation – så hr. Jonas Dahl, der er nede bagest i salen, kan høre det.

Kl. 11:44

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:44

Sophie Løhde (V):

Af årsager, der må henføres til naturen, er min hukommelse ikke lige så lang som fru Eva Kjer Hansens, uden dog at nævne noget om alder. Men nej, jeg kan heller ikke huske en lignende situation.

Kl. 11:44

Formanden :

Fru Eva Kjer Hansen.

Kl. 11:44

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg tror, at det var en fortalelse fra ordførerens side; ordføreren må mene anciennitet, for det er jo det, der tæller her i salen.

Men har ordføreren så kendskab til, hvorvidt man i det der meget vigtige Juridisk Specialudvalg har været enige undervejs i de 20 år? Eller er det noget, vi skal vente med og så spørge ministeren om?

Kl. 11:45

Formanden :

Ordføreren.

Sophie Løhde (V):

Til det sidste må man jo sige, at det må vi vente på at ministeren går på talerstolen og redegør klart og præcist for. For det er i hvert fald ikke noget, vi har kunnet få oplyst, hverken i Folketingets Europaudvalg eller for så vidt i Folketingets Sundhedsudvalg.

Så er jeg jo sådan helt konsekvent af den opfattelse, at man selvfølgelig altid skal respektere medlemmer og ikke mindst formanden med den anciennitet, som hver især måtte oppebære.

Kl. 11:45

Formanden :

Jeg siger tak til Venstres ordfører og også tak for respekten for formanden. Den er jeg meget taknemlig for.

Er der flere, der ønsker at udtale sig? Hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 11:46

(Ordfører)**Joachim B. Olsen (LA):**

Jeg tager mig lige sådan en snus. Og så spørger jeg: Hvem er offeret? Hvem er det, der kommer til skade, fordi jeg som et voksent menneske bestemmer mig for at bruge snus? Ingen. Derfor skal EU naturligvis heller ikke bestemme, om jeg eller andre mennesker må have lov til at putte det her forholdsvis uskadelige tobaksprodukt i munden. Det tror jeg faktisk heller ikke at de fleste medlemmer af Socialdemokratiet, SF eller Det Radikale Venstre mener at EU skal bestemme.

Alligevel stemmer de for, at det skal EU. Jeg synes ærlig talt, at de skulle skamme sig. Man kan pakke det her ind i jura og alt mulig andet, men det drejer sig om, om EU skal lov til at bestemme, hvilke produkter vi danskere må bruge, og hvordan. Det er i øvrigt produkter, som vi har brugt i 20 år, og som vi nu ikke får lov til at bruge mere.

Men bag al den her jura kan jeg sige, at hvad end der sker med det her lovforslag, og hvad end EU bestemmer, kan jeg så som borger være beroliget med, at den efterspørgsel, der er på de her produkter, alligevel vil blive mødt. Jeg vil stadig væk kunne gå ned i den lokale kiosk og købe min snus, for lige meget hvad EU bestemmer, er der heldigvis nogle mennesker, som vil sørge for, at den efterspørgsel vil blive mødt.

Det kan jeg så være rigtig glad for. Men jeg vil stadig væk anbefale, at alle de medlemmer i S, SF og De Radikale, som mener, at EU ikke skal have lov til at bestemme på det her område, stemmer efter deres samvittighed, for jeg ved, at mange af dem er af den opfattelse. Tak.

Kl. 11:47

Formanden :

Der er to korte bemærkninger. Det er først hr. Kristian Jensen.

Kl. 11:48

Kristian Jensen (V):

Jeg har sådan set ikke et spørgsmål til ordførerens tale. Det er blot, fordi der, da ordføreren gik op på talerstolen, ikke var tegn på, at sundhedsministeren markerede for at komme på talerstolen. Under det ordføreren, efter den store interesse, der har været fra regeringspartierne side for at høre Venstres holdning, at sundhedsministeren tilsyneladende ikke har tænkt sig at redegøre for regeringens holdning?

Kl. 11:48

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:48

Kl. 11:50

Joachim B. Olsen (LA):

Det undrer mig i meget høj grad. I det hele taget undrer det mig i meget høj grad, at man prøver at pakke det her ind som sådan et eller andet juridisk spørgsmål og ikke vil tage stilling til det, der er det essentielle i det, nemlig om det her produkt skal være forbudt, eller om det ikke skal være forbudt. Hvad mener man? Det har vi ikke kunnet få et eneste svar på.

Kl. 11:48

Formanden :

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 11:48

Kristian Jensen (V):

Jeg er så glad for, at der er flere end mig, der undrer sig over, at sundhedsministeren ikke har tænkt sig at deltage i en debat, som for regeringspartierne synes at være så principiel, at de synes, andre skal på talerstolen.

Jeg kan så spørge videre, om ordføreren forventer, at regeringen loyalt vil efterleve det, som et flertal i Folketinget her vedtager, nemlig at sige nej til lovforslaget, og at regeringen selvfølgelig ikke kan finde på at sidde et flertal i Folketinget overhørigt, men vil arbejde for, at det, som et flertal her tilkendegiver, bliver efterlevet ikke bare i ord, men også i handling. Tak.

Kl. 11:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:49

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg forventer selvfølgelig, at regeringen respekterer det flertal, der er i det her Folketing, og selvfølgelig går ned i EU og kæmper med næb og klør for, at det flertal, der er i det her Folketing, bliver respekteret.

Kl. 11:49

Formanden :

Fru Eva Kjer Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 11:49

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg kunne forstå, at ordføreren undrede sig over, at ministeren tilsyneladende ikke agter at gå på talerstolen. Men jeg vil spørge ordføreren, om ordføreren ikke vil skærpe retorikken om det, for jeg vil synes, det er pinligt, hvis sundhedsministeren efter en sådan debat i Folketinget ikke går på talerstolen, så der også kan være mulighed for at stille spørgsmål til ministeren. Jeg ved ikke, om ordføreren er enig med mig i det.

Kl. 11:50

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:50

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg er fuldstændig enig. Jeg synes, at det, når vi har et lovforslag som det her, som vi har en lang debat om, er dårlig stil, når den pågældende minister ikke går op på talerstolen for at forsvare regeringens synspunkt. Enten er det et udtryk for, at man ikke selv er enig i det, og at man ikke synes, det er værd at forsvare, eller også er det et udtryk for, at man faktisk har en manglende respekt for det, at vi altså har et princip om intet over og intet ved siden af Folketinget; det synes jeg så ikke man respekterer.

Formanden :

Fru Camilla Hersom for en kort bemærkning.

Kl. 11:50

Camilla Hersom (RV):

Tak. Jeg vil ovenikøbet bruge min taletid på at stille et spørgsmål til ordføreren på talerstolen frem for at bruge min taletid på at stille mærkelige indskudte spørgsmål til andre. Jeg vil spørge hr. Joachim B. Olsen, om det er Liberal Alliances opfattelse, at når det gælder de aftaler, som man selv er med til at indgå og lægge stemmer til, bør man faktisk efterfølgende leve op til dem, også selv om det måtte vise sig, at man har taget fejl i en fortolkning af en detalje i den pågældende aftale. Er det Liberal Alliances opfattelse? Eller hvad er Liberal Alliances tilgang til samarbejde?

Kl. 11:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:51

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen det er jo det, der er tvivlsspørgsmålet; fru Camilla Hersom får det jo til at lyde, som om der overhovedet ikke er nogen tvivl om det spørgsmål. Sandheden er jo den, at vi har haft en praksis i 20 år, hvor ingen, heller ikke skiftende regeringer, har bekymret sig om, om vi overholdt lovgivningen. Men det gjorde vi. Historien er jo faktisk den, at der var en kommissær, der i forbindelse med formandskabet kom til Danmark og i Københavns Lufthavn så, at der blev solgt løs snus. Det var sådan, hele den her sag startede. Hvis det er på den baggrund, at man implementerer en ny praksis i Danmark, så synes jeg, det siger alt om, hvad det er for et system, der er i EU.

Kl. 11:52

Formanden :

Fru Camilla Hersom.

Kl. 11:52

Camilla Hersom (RV):

Jeg tror, vi er mange, der kunne ønske os, at man allerede for 19½ år siden havde rettet henvendelse til Kommissionen for at finde ud af, om løs snus fortsat kunne sælges – og i den bedste af alle verdener selvfølgelig, før vi gik til de første forhandlinger om det første tobaksvaredirektiv. Men det er jo meget, meget svært at ændre på det, der er sket. Det, man kan gøre, er, at man kan gøre skaden god igen, så godt, som det er muligt. Det her får jo betydning for Danmarks anseelse i EU. Er det noget, som Liberal Alliance på nogen måde bekymrer sig om? Eller er det noget, som er ligegyldigt for Liberal Alliance?

Kl. 11:53

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:53

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg er ikke i tvivl om, at hvis det stod til fru Camilla Hersom, var det her produkt blevet forbudt fra starten af; det er jeg ikke i tvivl om. Men hvad angår anseelsen i EU, kan det, at vi går ned og kæmper for, hvad et flertal i dette Folketing ønsker, på ingen måde skade Danmarks anseelse. Jeg tror faktisk, at der vil være – i hvert fald i mange EU-borgeres øjne – en respekt for, at vi kæmper for det, som et flertal i vores parlament mener er det rigtige. Og at regeringen sætter spørgsmålstegn ved det, synes jeg er dybt beklageligt.

Formanden :

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 11:53

sig at kæmpe for, at det flertal, der er i det danske Folketing, rent faktisk bliver respekteret, og tør man tage den kamp med EU, som det vil klæde regeringen at gøre?

Kl. 11:56

Kl. 11:53

Sophie Løhde (V):

Det er i hvert fald besynderligt, at de regeringspartier, der fører en massiv kampagne for, at visse partier skal gå på Folketingets talerstol, samtidig er i en regering, hvis minister ikke selv tør gå på talerstolen, og hvis lovforslag vi sidder og behandler her.

Men det, der fik mig til at tage ordet, var, når nu ordføreren for Liberal Alliance har en forventning om, at regeringen selvfølgelig vil drage til EU og kæmpe med næb og kløer og kløer og næb, at man så ikke samtidig undrer sig over, hvorfor det er sådan, at regeringspartierne allerede i deres betækningsbidrag til det her lovforslag siger, at de har tænkt sig at drage til EU og lægge sig fladt ned og ikke er villig til at tage kampen, på trods af at man i dag har et flertal imod sig i stedet for med sig.

Kl. 11:54

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:54

Joachim B. Olsen (LA):

Det er umuligt at være uenig. Det kan jo også være, at sundhedsministeren tager opfordringen nu og går op. Det kan jo ske. Det kan vi jo alle sammen håbe på. Jeg tror, vi er mange, der mener, at det ville klæde sundhedsministeren at gøre det.

Kl. 11:55

Formanden :

Fru Sophie Løhde.

Kl. 11:55

Sophie Løhde (V):

Ja, det kan vi jo håbe. Vi kan bare konstatere, at debatten før var ved at blive afsluttet af formanden, og det var kun, fordi ordføreren for Liberal Alliance meldte sig som ordfører og som taler på talerstolen, at debatten fortsatte og ikke sluttede. Men sundhedsministeren er tilsyneladende – vi må jo sige tilsyneladende, for debatten er ikke slut endnu, og sundhedsministeren kan jo endnu nå at gå på talerstolen – af den opfattelse, at man på trods af den massive kampagne, man kører mod andre partier, ikke selv ser sig i stand til at gå på talerstolen og redegøre for, hvad det er for nogle argumenter, man har for, at regeringspartierne pludselig vender på en tallerken.

Jeg må igen stille et spørgsmål angående regeringspartierne. Undrer det ikke ordføreren, at man fra regeringspartiernes side allerede i betækningsbidraget til lovforslaget tilkendegiver, at man ikke har tænkt sig at kæmpe for den her sag, såfremt Kommissionen måtte anlægge en sag imod Danmark, men at man i stedet allerede forlods bare tilkendegiver, at man vil lægge sig fladt ned for Europa-Kommissionen?

Kl. 11:56

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:56

Joachim B. Olsen (LA):

Jo, det er meget underligt. Derfor ville det netop også klæde sundhedsministeren at gå herop og enten bekræfte eller afkræfte, at det er tilfældet. Så det er min opfordring. Lige nu er min opfordring, at sundhedsministeren går på talerstolen og redegør for, hvad regeringen har tænkt sig at gøre i det her spørgsmål i EU. Har man tænkt

Formanden :

Tak til ordføreren. Er der flere, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 11:57

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse. Der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 51 (S, RV, SF og 1 V (ved en fejl)), imod stemte 59 (V, DF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 227:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven og lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. (Ændring af rammerne for almene medicinske ydelser m.v. i praksissektoren, herunder styrkelse af regionernes planlægnings- og styringsmuligheder, ensartet kvalitet, systematisk patientinddragelse, erstatningspligt m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 28.05.2013. 1. behandling 03.06.2013. Betænkning 21.06.2013. 2. behandling 25.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 11:58

Forhandling**Formanden :**

Fru Benedikte Kiær som konservativ ordfører.

Kl. 11:58

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Jeg kan godt mærke, at hr. Joachim B. Olsen lige har været oppe, for talerstolen er lidt høj.

I dag tredjebehandler vi og skal dermed stemme om et forslag fra regeringen, som Venstre har været inde over, og som vi mener er med til at udvande en af de meget store, ja, faktisk en af de største succeser i det danske sundhedsvæsen. Det er nemlig almen praksis, hvor en af de helt store styrker er, at de praktiserende læger har et meget unikt kendskab til det lokalområde, de arbejder i, og til de patienter, de har. De har ofte fulgt de samme patienter og familier i generationer, og de kender i detaljer det samfund, som de er en del af. Samtidig er de praktiserende læger i dag uddannede speciallæger i almen medicin og derfor yderst kvalificerede til at håndtere alle de mange forskellige sygdomsproblemer, store som små, vi kommer med til lægen. Det er kvaliteter, som er kendt vidt og bredt i verden, og som også er blevet meget berømmet.

Det er baggrunden for, at vi er meget bekymrede for det her lovforslag, da vi mener, at det er med til at udvande disse styrker og disse kvaliteter. Hvor en ledig lægepraksis i dag skal udbydes til en anden praktiserende læge, kan en lægepraksis med dette lovforslag overtages af regionerne og sendes i udbud til en eller anden privat aktør eller drives af regionen selv i de her såkaldte regionsklinikker.

Det vil sige, at man går fuldstændig væk fra, hvordan det er i dag, nemlig sådan, at regionen først og fremmest undersøger, om der er en praktiserende læge, som gerne vil overtage den ledige lægepraksis. Og vi ved, at når en praktiserende læge har overtaget en praksis, investeret mange millioner kroner i sin praksis og flyttet hele sin familie til et område, så bliver den praktiserende læge i området i rigtig mange år, nogle gange generationer, hvilket netop er med til at sikre en af de helt store styrker ved almen praksis, som vi kender den i dag, nemlig de langvarige patient-læge-forhold.

Alle taler pænt om den almene praksis, vi har i dag, og det kan jeg også godt forstå, for den er faktisk rigtig god, og den er jo som sagt berømmet. Derfor forstår Det Konservative Folkeparti ikke, hvorfor det så ikke kunne stå i lovforslaget, at regionerne først skal undersøge, om der er praktiserende læger, der vil overtage en ledig lægepraksis, før regionen kan gå videre med de nye muligheder for organisation af almen praksis, som de har fået med det her lovforslag. Alt andet er det første skridt mod en regionalisering af almen praksis og et opgør med de små selvstændige erhvervsdrivende.

Vi har gentagne gange i debatten, både i medierne og her i Folketingssalen, hørt fra både regeringspartier og egentlig også fra Venstre, at det her lovforslag vil sikre, at der også fremover er praktiserende læger i udkantsområderne, og at man, hvis man ikke vil stemme for lovforslaget, så ikke er med på den vogn. Problemet er bare, at det argument ikke holder ret meget vand, da det faktisk allerede i dag er muligt at etablere midlertidige lægehuse i de områder, hvor det umiddelbart er svært at tiltrække en praktiserende læge til en ledig lægepraksis. Argumentet holder derfor ikke, og jeg er noget overrasket over, at bl.a. Venstre med det her lovforslag vil give regionerne mere magt, ved at de får mulighed for at kunne tage et opgør med de små erhvervsdrivende, de praktiserende læger.

For vi har jo hørt ledende regionspolitikere tale om, at lægebøger ikke behøver at foregå i privatpraktiserende enheder, og at det egentlig også lige bør testes, om nogle af de praktiserende lægers opgaver ikke kunne varetages på sygehusene, i stedet for at det er, som det er i dag. Det er altså ikke særlig patientvenligt, når det stort set over hele landet er sådan, at der er kommet færre sygehuse. Vi er jo alle sammen enige om, at de specialiserede behandlinger skal samles på færre sygehuse, og derved har patienterne og borgerne også fået længere tid til sygehuse, som er meget mere specialiserede.

En anden ting ved det her lovforslag ...

Kl. 12:03

Formanden :

Undskyld, må jeg afbryde ordføreren et øjeblik. Jeg vil bare sige, at med det antal, der nu har meldt sig, vil jeg sørge for, at afstemning tidligst sker kl. 12.30. Det kan være, at nogle har nogle gøremål.

Værsgo.

Kl. 12:03

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Derudover vil det her lovforslag – det siger i hvert fald regeringspartierne – være med til at sikre en ensartet kvalitet i almen praksis landet over. Men det stemmer ikke overens med det, der egentlig står i lovforslaget, når vi taler om de nye muligheder, som regionerne får for at erstatte de selvstændige praktiserende læger med f.eks. regionsklinikker. For af lovforslaget fremgår det sådan set meget klart, at der kun skal sikres en vis ensartethed i borgernes adgang til og kvaliteten af almen medicinsk lægehjælp.

Men hvorfor kunne man ikke med det her lovforslag sikre, at der skulle stilles nøjagtig de samme krav til kvalitet til de kommende regionsklinikker, til udbudsklinikkerne, som der i dag bliver stillet til de privatpraktiserende læger og deres lægehuse? Hvorfor skal der bare nøjes med at stå, at man skal sikre, at der er én læge, der er speciallæge i almen medicin, blandt de læger, der er under de nye klinikformer?

Kl. 12:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Jeg tror lige, at vi skal lade ordføreren heroppe have ordet og ikke ordførerne i salen, lige mens salen bliver ryddet, og indtil kl. 12.30. Tak.

Værsgo.

Kl. 12:04

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Jeg er også ved at være færdig med min ordførertale. Det var blot nogle af de argumenter, Det Konservative Folkeparti har for, at vi stemmer nej til det her lovforslag. Vi er bekymrede for udvandingen af den familielægeinstitution, vi har i dag, i og med at regionerne ikke længere først behøver at undersøge, om der er en praktiserende læge, der vil overtage en lægeklinik, før de går over til at bruge nogle af de nye former for regionsklinikker og udbudsklinikker. Det synes vi er bekymrende.

Hvis vi ville sikre almen praksis, som vi kender den i dag, familielægeinstitutionen, burde det være sådan, at det fremgik af lovforslaget, at man før skulle undersøge, om der var en praktiserende læge, der gerne ville overtage en ledig lægepraksis, før man gik videre. Derved havde man sådan set også sikret familielægen og den almene praksis, vi kender i dag. Desværre blev det ændringsforslag fra Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti stemt ned.

Hvis man gerne vil have en ensartet kvalitet for de lægehuse og praktiserende læger og de regionsklinikker og udbudsklinikker, der kommer til at være landet over, så burde der stilles nøjagtig de samme krav til kvalitet, hvilket der heller ikke bliver med det her forslag, da der blot er et krav om en vis ensartethed.

Det var to af de væsentlige argumenter for, at Det Konservative Folkeparti stemmer klart nej til det her lovforslag. Vi vil følge det nøje, for vi er dybt bekymrede for, at det her forslag vil være med til at undergrave en af de største succeser i det danske sundhedsvæsen, nemlig de praktiserende læger og almen praksis, som vi kender den i dag.

Kl. 12:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Flemming Møller Mortensen, en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 12:06

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det, og tak til ordføreren. Vi hørte også i forbindelse med både første- og andenbehandlingen, hvilken ængstelse og nervøsitet Det Konservative Folkeparti har i forhold til lovforslaget. Jeg vil blot sige, at det, der gør indtryk på mig som Socialdemokraternes sundhedsordfører, er, at de store patientorganisationer, Kommunernes Landsforening og Danske Regioner siger, at den her lovændring giver mulighed for at drive en almen praksis, som er bedre end den gode almene praksis, vi har i dag. Gør det ikke indtryk på De Konservatives sundhedsordfører, at det bliver understøttet af dem, som i høj grad er afhængige af, at vi har en god almen praksis? De siger det modsatte af det, den konservative ordfører fremfører, altså at det her udvander og undergraver.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 12:07

Jeg kan heller ikke forstå, hvad den socialdemokratiske ordfører mener med, at det sikrer en ensartet kvalitet, da der i lovforslaget kun står, at der skal være en vis ensartethed. Der står ikke, at der skal være den samme kvalitet, uanset om det er en regionsklinik, en udbudsklinik, der bliver drevet af en privat aktør, eller en lægepraksis, som vi kender den i dag. Hvorfor kunne der ikke stå, at der skal stilles nøjagtig de samme krav? Det havde da været godt for at sikre en ensartet kvalitet.

Kl. 12:10

Benedikte Kiær (KF):

Jeg er sådan set ikke overrasket over, at Danske Regioner bakker op om det her lovforslag, for der er jo en tæt koordinering mellem regionen og Danske Regioner i den her sag. De sidder sådan set også i det samme regionale udvalg, der netop har med de her ting at gøre. Så det er sådan set ikke særlig overraskende.

Jeg kan bare ikke forstå, når vi alle sammen er enige om, at familielægeinstitutionen, som vi kender den i dag, de praktiserende læger, den almene praksis, som vi kender den i dag, er noget rigtig godt, som vi bør bevare, hvorfor man så ikke først skal spørge, om der er en praktiserende læge, der vil overtage en lægeklinik, før man går i gang med de nye former for organisering af lægeklinikker. Hvorfor kan man ikke det? Det ville da sikre familielægeinstitutionen, som vi kender den i dag.

Kl. 12:07

Kl. 12:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 12:08

Flemming Møller Mortensen (S):

Af lovforslaget fremgår det meget, meget tydeligt, at det heldigvis forholdsvis brede flertal, der står bag lovforslaget – netop fordi Venstre også bakker det her lovforslag op – siger, at vi rent faktisk ønsker en forhandlingsmodel fremover. Vi ønsker rent faktisk, at det er selvstændige praktiserende læger, som driver klinikkerne i Danmark, fordi vi synes, det giver ansvarsfølelse, og de har faktisk også vist, at de langt hen ad vejen gør det godt.

Så er det jo rigtigt, som ordføreren fremhæver, at noget af det, der ligger i lovforslaget, er, at vi faktisk ønsker, at der skal være mulighed for en endnu bedre dækning af alle hjørner af Danmark. Vi ønsker også en bedre og mere entydig kvalitet i det arbejde, der er derude.

Jeg synes jo, det er bemærkelsesværdigt, at fru Benedikte Kiær siger, at ja, der er ikke noget mærkeligt i, at Danske Regioner bakker det her lovforslag op. Synes fru Benedikte Kiær så, der er noget mærkeligt i, at patientorganisationerne bakker det her lovforslag og ændringerne op – altså, de danske patienter, som er afhængige af, at vi har et sundhedsvæsen, der på alle måder fungerer, som taler sammen, og hvor sektorerne også nærmest udgør en helhed?

Kl. 12:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 12:09

Benedikte Kiær (KF):

Så kunne man nævne en masse andre høringsparter, som sådan set mener, at der er nogle problemer med det her lovforslag, bl.a. nogle af de problemer, som jeg påpeger her i min ordførertale.

Den socialdemokratiske ordfører får det til at lyde, som om vi ikke er interesseret i, at der kommer læger i hele landet. Det er vi da selvfølgelig også interesseret i. Vi er bare af den holdning, at vi mener, at man først bør spørge, om der er en praktiserende læge, der gerne vil være og etablere sig i et område, for vi ved, at de bliver der i rigtig mange år, når de har brugt mange millioner kroner på at investere i deres almene praksis og flytte hele deres familie til det område.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Camilla Hersom fra Det Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 12:10

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. Jeg er jo på lange stræk enig med fru Benedikte Kiær i at rose de praktiserende læger som et meget, meget vigtigt element i det danske sundhedsvæsen. Det mener jeg sådan set også fremgår klart af betænkningen, nemlig at de partier, som støtter det her lovforslag, mener det. Men det er ikke det samme som at mene, at det ikke skal videreudvikles.

Nu er der rigtig mange elementer i det her lovforslag, men jeg kan forstå, at noget af det, som fru Benedikte Kiær lægger meget vægt på, er, at hvis man har en almen praksis i dag og den skal sælges eller afhændes, skal regionen ikke tilbyde den til en anden, men det står jo den læge, som har praksis, frit for. Det fremgår jo netop klart af lovforslaget, at hvis man er etableret i en privat praksis i dag, står det den læge fuldstændig frit for at sælge, når vedkommende ønsker det, og at man i øvrigt hverken kan blive tvunget væk eller eksproprieret. Så hvad er det egentlig, der er problemet?

Det, som lovforslaget tager hånd om, er jo netop de tilfælde, hvor det ikke kan lade sig gøre, som vi kender det i dag. Der, hvor systemet fungerer, hvor man kan få nye læger ind i en praksis, når den bliver afhændet, og hvor man bliver selvsupplerende, kommer der ikke til at ske noget. Lovforslaget sigter jo netop på at stoppe hullerne de steder, hvor de er.

Kl. 12:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 12:11

Benedikte Kiær (KF):

Det ville man jo sådan set også kunne have gjort med det ændringsforslag, som Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti stillede til det her lovforslag, for hvis man ser på de svar, der kommer fra ministeren, f.eks. svar på spørgsmål 27, så kan regionen jo også lave nogle nye ydernumre. Regionen kan jo lave de ydernumre, de har lyst til. De får med lovforslaget kompetence til det, og dertil hender det jo også, at der kommer ledige lægepraksisser ind til regionerne, hvor en læge af en eller anden årsag ikke kan drive den længere – det kan være sygdom eller noget andet – eller ikke har fået solgt den inden for den tid, hvor lægen gerne ville have solgt den, fordi lægen vil på pension.

Der er det, vi blot siger: Når en lægepraksis med et ledigt ydernummer kommer ind, samtidig med at man laver nogle nye ydernumre, så spørg dog først, om der er en praktiserende læge, der gerne vil overtage den, før man undersøger, om der er nogen, der vil overtage og drive den ved et udbud, og før man så går i gang med at lave en regionsklinik. Man kunne bare have lavet det her, så havde vi været fuldstændig enige.

Kl. 12:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Camilla Hersom.

Kl. 12:12

Camilla Hersom (RV):

Tak. Nu tvivler jeg på, at Det Konservative Folkeparti ville have stemt for, hvis dette ene ændringsforslag havde fundet opbakning. Det er ikke sådan, som jeg har forstået forhandlingerne. For sagen er jo, at der ligger meget, meget mere i det her lovforslag end alene spørgsmålet om lægepraksisser, altså hvor de skal være placeret, og det med, hvem der præcis skal bemande dem.

Men vil fru Benedikte Kiær ikke medgive, at det, som er det helt overordnede formål med lovforslaget her, er at sikre, at den primære sundhedssektor, altså praksislægerne, bliver meget bedre integreret i og forbundet med det øvrige sundhedsvæsen i Danmark, og at et væsentligt element i det er, at man tager del i de aftaler, som der bliver lavet andre steder, opfylder sin del af dem, om jeg så må sige, og at vi selvfølgelig også tænker over, at der er en tendens til, at de praktiserende læger klumper sig sammen i de større byer, mens der er mindre dækning på landet, og at det er et ansvar, som regionerne er nødt til at løfte? Vi er jo nødt til at have et land, hvor man kan gå til lægen, uanset hvor man bor.

Kl. 12:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 12:13

Benedikte Kiær (KF):

Det er vi fuldstændig enige i, og det er jo også derfor, vi siger, at det er vigtigt – og det har vi jo sådan set også kvitteret for over for ministeren – at vi har taget lægerne med ind i det praksisudvalg, der nu kommer, hvor kommunerne, regionerne og de praktiserende læger sidder, for det er vigtigt, at de tre parter er sammen omkring patienterne, særlig de patienter, der har fået kroniske lidelser. Det er vi fuldstændig enige i.

Det, vi blot ikke forstår, er, at hvis man tager det væk – og det er jo sådan set også det, der fremgår af vores ændringsforslag – altså det her med, at man som region i et område selvfølgelig skal have mulighed for at kunne etablere en lægepraksis og gå videre, hvis der ikke er praktiserende læger, der gerne vil etablere sig, for det skal man selvfølgelig have mulighed for, hvorfor kan vi så ikke skabe en form for ligeværdighed i det samarbejde, der skal være mellem læger, kommuner og regioner?

For det er bare det, at laver man en aftale, alle sammen er enige om, så er den alt andet lige meget stærkere, hvilket også vil være til gavn og glæde for dem, det egentlig drejer sig om, nemlig patienterne, altså hvis man er enige om, i hvilken retning man skal gå. Det er jo sådan set også indholdet i et af de ændringsforslag, som vi har stillet, at der skal være en ligeværdighed og en enighed om samarbejde.

Kl. 12:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Anders Samuelsen, Liberal Alliance, som har fået lov at komme før Enhedslisten.

Kl. 12:15

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Det vil jeg gerne starte med at takke for. Så kan jeg nå hjem til Horsens med min yngste søn og fejre, at han er blevet færdig med 9. klasse.

Liberal Alliance har nøje overvejet ministerens lovforslag om almen praksis. Sundhedsvæsenet gennemgår i disse år en voldsom ændring, hvor mindre sygehuse nedlægges, samtidig med at nye supersygehuse skal bygges og eksisterende store sygehuse fornyes, udvi-

des og moderniseres. Det er et byggeri til over 40 mia. kr. over en kortere årrække. Hr. Lars Løkke Rasmussen beskrev sundhedsvæsenet den 27. marts 2006 i kronikken »Visionen i vadestedet« som et sundhedsvæsen i verdensklasse uden overbelægning osv.

I denne omlægning gennemføres der efter vores mening en voldsom hurtig nedlæggelse af sengepladser på sygehuse – der er siden 2007 nedlagt 20 pct. af alle sengepladser – og det sker langt hurtigere end de faglige anbefalinger fra den forrige regerings ekspertpanel med Erik Juhl i spidsen, hvor målet skulle nås frem mod 2020. Det mål er nået allerede nu.

Lukningen har især ramt medicinske patienter, så deres situation nu ligner de psykiatriske patienters, hvor der er mangel på kapacitet. Det kalder formanden for regionerne, Bent Hansen, for produktionsvilkår i Ugeskrift for Læger. Liberal Alliance kalder det for en voldsomt problematisk og umenneskelig behandling af syge mennesker – oftest gamle, som må ligge på gangene på sygehuse.

Resultatet er overbelægning og for hurtig udskrivning af patienter, som så forventes færdigbehandlet i travle ambulatorier og i almen praksis, og kommunerne har heller ikke kunnet leve så hurtigt op til målet om at organisere behandling af patienter, som godt kan behandles uden indlæggelse på sygehuse. Sorteper er således blevet almen praksis, som er et liberalt erhverv og består af mere end 3.000 praktiserende læger, som forventes at overtage de mange opgaver, som sygehuse nu ikke kan klare med de forringede vilkår.

Praktiserende læger er familielæger, som selv har investeret i deres praksis og har ansat personale til at hjælpe med arbejdet. De følger deres patienter gennem hele deres tid som læger og kender deres patienters baggrund, vilkår og sygdomsforløb over mange år. Derved er der en gensidig tillid mellem læge og patient, som ikke findes på sygehuse, hvor nye læger hele tiden møder patienterne. Det forsøger vi så herinde i Folketinget at rette op på med nye regler.

Praktiserende læger er specialister i almen medicin, og almen praksis er et liberalt erhverv styret med det håbløse ydernummersystem, hvorved regionerne, altså sygesikringen, kan rationere udbudet. I mange år er der på baggrund af denne styring, bistået af Sundhedsstyrelsen, blevet uddannet for få specialister i almen praksis, da prognoserne var forkerte. Derfor står vi i en mangelsituation i yderområderne af Danmark.

De praktiserende læger vil faktisk gerne påtage sig de nævnte opgaver fra sygehuse, men vil naturligvis forhandle med regionerne om vilkårene. Det anser Liberal Alliance for at være et grundvilkår for et velfungerende Danmark og et velfungerende sundhedsvæsen, hvor Forhandlingsdanmark bygger på ligeværdighed og aftaler på ligeværdige vilkår, som aftalernes parter så følger medejerskab for og loyalt overholder – ellers får vi øvdage hos den trynede forhandlingspart.

Disse ligeværdige forhandlingsvilkår ødelægges med ministerens lovforslag. Forløbet har jo været, at regionerne trak sig fra forhandlingerne med de praktiserende læger, hvorefter ministeren straks havde et lovforslag parat. Det er i modstrid med Forhandlingsdanmark og den danske model, og det er oven i købet rettet mod et liberalt erhverv, altså et erhverv, hvor det offentlige allerede har udliciteret opgaverne, og et erhverv, som er ekstremt effektivt og med en høj, høj grad af patienttilfredshed i forhold til andre lande, og hvor der er indbyrdes konkurrence, idet patienterne jo årligt kan vælge en ny læge eller vælge at være gruppe 2-medlemmer af sygesikringen, så de kan gå til den læge eller speciallæge, de ønsker.

Næsten alle landets praktiserende læger har da også bakket op om PLO's forslag om at indlevere deres ydernumre og således træde helt ud af de eksisterende aftaler med regionerne, hvilket vi i Liberal Alliance synes er tragisk. Men man kan jo også godt forstå reaktionen, da der er tale om et autoritært træk fra ministerens side, som er i modstrid med den danske model og imod et liberalt samfunds kerne.

Når vi om 5-10 år står i denne sal og diskuterer, hvordan vi nu kan få afbureaukratiseret dette område, som til den tid – frygter jeg – vil være blevet bureaukratiseret og regelstyret ud over alle grænser, vil man kigge tilbage på denne dag og sige: Det var der, det startede. Som man også har set det på andre områder, starter bureaukratiseringen herinde. Liberal Alliance stemmer derfor imod lovforslaget.

Kl. 12:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Camilla Hersom, Det Radikale Venstre.

Kl. 12:20

Camilla Hersom (RV):

Jeg er rigtig glad for, at Liberal Alliances leder går på talerstolen, så vi kan høre, hvad Liberal Alliance mener om det her lovforslag. Det har vi ventet på. Vi er også nogle, der har gættet på, hvad man ville ende med at mene om det, og hvilke argumenter man måtte bruge. Jeg synes, det er sådan en skønsmo blanding af alt muligt forskelligt, der tilsyneladende gør, at nu vil man være imod det her lovforslag.

Jeg vil spørge Liberal Alliances formand, om han på nogen måde har gjort sig bekendt med den kritik, Rigsrevisionen er kommet med, af de praktiserende læger og de fuldstændig ikkeeksisterende muligheder for at følge op på, om man rent faktisk får de ydelser, man betaler for; om han har orienteret sig i det, OECD har lavet, som viser, at vi kan få meget mere ud af almen praksis, end vi gør i dag; om han virkelig mener, at et erhverv, som for mere end 90 pct.s vedkommende er direkte finansieret af skatteyderne, er et erhverv, der kan kalde sig liberalt; og om det ikke er rimeligt, at man for sådan et erhverv selvfølgelig også stiller nogle politiske krav til – selvfølgelig baseret på sundhedsfaglighed – hvad det skal levere i systemet.

Som det sidste: Jeg er klar over, at det er fire spørgsmål, men så kan hr. Anders Samuelsen jo vælge det, han bedst kan lide, men er hr. Anders Samuelsen bekendt med en analyse, der viser, at 20 pct. af de ældre medicinske patienter, som er indlagt i dag, ikke burde være indlagt på hospitalet, men burde have fået hjælp et andet sted hos deres kommune eller hos deres praktiserende læge?

Kl. 12:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 12:22

Anders Samuelsen (LA):

Sagen er den, og det vedkender vi os også meget i Liberal Alliance, at der er elementer i det her lovforslag, som vi egentlig synes er positive – helt sikkert. Men den endelige, afgørende konklusion bygger jo på det forhold, at man bryder med principperne i Forhandlingsdanmark. Det var regionerne, der gik, hvorefter der bare lynhurtigt blev smidt et lovforslag på bordet. Det er det, der er det grundlæggende problematiske her.

Jeg er enig i, at ja, PLO har som sådan via uddannelseskravet en form for monopol, det kan man sige, men de enkelte praktiserende læger konkurrerer jo rent faktisk med hinanden, fordi vi kan flytte os, vi kan stemme med fødderne. Det er faktisk et af grundprincipperne for Liberal Alliance, at vi gerne vil tænke i retning af, at man giver nogle rammebevillinger, og så kan borgeren, hvad enten det er inden for skolevæsen, sundhedspleje eller andre steder, stemme med fødderne og sikre kvaliteten.

I bund og grund er der vel den situation i det her erhverv, at man arbejder på akkord. Man kan gøre sit arbejde færdigt på 5 timer eller på 8 timer. Hvis man gør det på 5 timer og man gør det elendigt, så risikerer man, at patienten forlader en og går et andet sted hen. Det er jo et supereffektivt og ret ubureaukratisk system.

Kl. 12:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Camilla Hersom.

Kl. 12:23

Camilla Hersom (RV):

Borgerne kan frit vælge, siger hr. Anders Samuelsen. Er hr. Anders Samuelsen bekendt med, at der findes mange områder af landet, hvor folk ikke kan få adgang til en praktiserende læge, fordi der ikke er nogen praktiserende læge, som ønsker at slå sig ned der? Det handler om store dele af det, vi kalder for Yderdanmark eller Vandsdansk Danmark eller andre udtryk. Det handler også om storbyer som Aalborg. Der kan folk ikke få en læge. Det er jo det, det her lovforslag også skal være med til at sikre. Der kan systemet, som det er i dag, ikke levere.

Mener hr. Anders Samuelsen ikke, at vi i et land som Danmark, hvor vi betaler nogle af verdens højeste skatter, faktisk har en forpligtelse til at sikre, at alle mennesker selvfølgelig kan få lægehjælp, hvis der behov for det?

Kl. 12:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 12:24

Anders Samuelsen (LA):

Jo, og to ting til det spørgsmål: For det første redegjorde jeg jo bl.a. for en af årsagerne til, at vi er endt i den situation, som påpeges her af ordføreren. For det andet er det et af de elementer, som vi faktisk synes er godt i lovforslaget, nemlig at man udvider grænsen fra de 10 til 15 km. Der er helt sikkert problemer her, som skal løses, men det grundlæggende for os, udgangspunktet for, at vi ender med at konkludere et nej, er, at man bryder med forhandlingsmodellen, og jeg tror også, at ordføreren for sig selv en sen natte-tid vil indrømme, at her er det grundlæggende problematiske træk.

Kl. 12:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Flemming Møller Mortensen, Socialdemokratiet, værsgo.

Kl. 12:24

Flemming Møller Mortensen (S):

Det her synes jeg godt nok ikke hænger sammen i argumentationsrækken op til, at Liberal Alliance ikke stemmer for det her lovforslag. Hr. Anders Samuelsen står og siger, at den primære årsag til, at man ikke stemmer for det her lovforslag, er, at der blev fremsat et lovforslag, dengang parterne ikke kunne nå til enighed. Jeg kunne forstå det, hvis Liberal Alliances ordfører ville sige, at der er elementer i lovforslaget, der er dårlige, og som arbejder imod Liberal Alliances holdning, men det er slet ikke det, vi hører. Det kan da ikke være partiets mening og holdning – det er i hvert fald ikke det, vi har hørt tidligere.

Jeg vil gerne spørge: Kan det da ikke være noget, der påvirker Liberal Alliance i deres holdningssæt, at de store patientorganisationer i Danmark siger, at det her vil give mulighed for en bedre kvalitet, en bedre fleksibilitet, en bedre dækning af de spøgelsespatienter, som fru Camilla Hersom også præciserer er ude i de dele af landet, hvor jeg bor?

Kl. 12:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 12:26

Anders Samuelsen (LA):

Problemet er, at hr. Flemming Møller Mortensen slår ned på et enkelt punkt og så siger: Ej, nu ligger der en løsning her, så må det jo bare være det, vi skal stemme for. I Liberal Alliance ser vi det i et noget bredere perspektiv. Det ser ud til, at det, desværre, er blevet sådan en tendens fra den her regerings side, at den ligesom under bordet – sådan kan det forstås i hvert fald – laver nogle aftaler, først med kommunerne om lærerne, så med regionerne om lægerne, hvor man bare trumfer det hele igennem. Og det bringer selvfølgelig også en forhandlingssituation frem, hvor man fra regionernes side jo godt kan se og godt ved, at man ender med at få sin vilje, for regeringen bakker jo bare op. Det er da grundlæggende problematisk, og især er det problematisk, at Socialdemokraterne bakker op om den måde at arbejde på, for hvor er Forhandlingsdanmark så henne?

Kl. 12:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 12:26

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvor er det, Liberal Alliance tager ansvar for borgeren og udviklingen af vores sundhedsvæsen? Hvorfor præciseres det ikke af Liberal Alliances ordfører, at der hen over høringsperioden er lavet mange præciseringer og justeringer, og at vi fra regeringspartierne side og Venstres side siger, at vi ønsker faktisk at understøtte det liberale i den her struktur, vi ønsker at holde fast i ejerforholdet, vi ønsker at holde fast i aftaleforholdet? Vi mener, vi giver en ramme for, at vi kan videreudvikle det, vi rent faktisk synes har en god grundstruktur.

Jeg har ikke hørt et eneste argument fra Liberal Alliances ordfører om, hvor det er, man kritiserer det her. Nej, man kritiserer noget, fordi regeringen er årvågen og føler, at vi må bære det ansvar, at når parterne ikke kan nå til en aftale, er det her så væsentlig en struktur i sundhedsvæsenet, at vi naturligvis bliver nødt til at gå ind og ændre det – også ændre det, jævnfør både Rigsrevisionen, OECD og evalueringen af kommunalreformen, som har præciseret, at noget må gøres anderledes i rammen, for at vi kan få en videreudvikling af almen praksis i fremtiden.

Kl. 12:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 12:28

Anders Samuelsen (LA):

Der, hvor vi ser forskelligt på det, er, at hr. Flemming Møller Mortensen – som jeg også nævnte før – tager et udgangspunkt, der hedder nu, i stedet for at tage det udgangspunkt, der hedder nu, og så sammenholde det med, hvad der er sket før. Derfor ender man med at lave det her lovindgreb i stedet for at fortsætte og lægge pres på for, at man skal finde en forhandlingsløsning. Det er så blevet den nye linje for Socialdemokratiet, at man er blevet ligeglad med Forhandlingsdanmark, men det er vi ikke i Liberal Alliance. Vi mener faktisk, at det her skal man tage alvorligt.

Vi medgiver gerne, at ja, der er ting, der er blevet bedre i processen med lovforslaget, helt sikkert, men det ændrer jo ikke på, at man har skamskudt det, som er et kerneelement i Danmark, nemlig at vi har et Forhandlingsdanmark. Det var det samme, man gjorde over for lærerne, og nu gør man det så også på det her område. Og om 5-10 år, når vi mødes her igen, er jeg sikker på den socialdemokratiske ordfører kommer kravlende på sine knæ og beklager det, han har lagt stemmer til i dag, beklager, at det førte til en offentligt ansat-gø-

relse af et liberalt erhverv. Det er ikke noget, som vi ønsker fra Liberal Alliances side.

Kl. 12:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Det var de korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Stine Brix, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 12:29

(Ordfører)

Stine Brix (EL):

Fra Enhedslistens side er vi jo fuldkommen enige i, at almen praksis har en nøglefunktion i det danske sundhedsvæsen, og de almenmedicinske speciallæger er vigtige, fordi de har et indgående kendskab til deres patienter og har en helhedsorienteret tilgang til både sundhed og sygdom. Samtidig spiller de en nøglerolle i form af at skabe sammenhæng mellem regioner, hospitaler og kommuner og den daglige koordination omkring især de kroniske patienter.

Når jeg tager ordet i dag, er det, fordi vi i forbindelse med førstebehandlingen sagde, at der er mange ting i det her lovforslag, som vi synes er gode, og at vi som udgangspunkt er positive over for lovforslaget, men vi ender alligevel med at stemme nej, og jeg vil gerne fortælle hvorfor.

Vi kan bakke op om formålet om at tage fat på, at alle danskere får adgang til en praktiserende læge. Det er et fuldt legitimt formål, og det er en vigtig opgave. Vi kan bakke op om, at man indskriver de patientrettigheder, som følger af overenskomsten i dag. Vi kan bakke op om, at man laver en ny struktur i form af et praksisplanudvalg, som skal koordinere på det her område. Jeg vil også gerne understrege – og det er nok især nødvendigt efter Liberal Alliances ordførelse lige før – at vi ikke mener, at der her er tale om, at man griber ind i en konflikt med afsæt i den danske model. Der er ikke tale om en forhandling mellem lønmodtagere og arbejdsgivere, og det kan slet ikke sammenlignes med den konflikt på lærerområdet, som fandt sted for nylig.

Her er tale om, at man forhandler med en gruppe af private leverandører til det offentlige, fuldstændig som hvis man f.eks. forhandlede med Falck, der driver store dele af vores ambulancevæsen. Så at det her skulle være et angreb på den danske model, kan jeg overhovedet ikke genkende.

Når vi alligevel stemmer nej til lovforslaget, er det, fordi vi er helt uenige i, at løsningen på, at der mangler læger nogle steder i landet, er, at det er private hospitaler og koncerner, som fremover skal drive almen praksis. Vi ønsker ikke at se almen praksis drevet af Aleris-Hamlet, Falck, Tryg eller andre større private selskaber, som kunne have en interesse i at drive praksis. Vi mener, at når man taler om et kernevelfærdsområde, som sundhed virkelig må siges at være, så hører kommercielle interesser ikke hjemme der. Og kommercielle interesser skal ikke blandes ind i det meget følsomme forhold, der kan være i det fortrolige møde mellem læge og patient, som foregår i almen praksis.

Lovforslaget her betyder, at regionerne ikke fremover vil kunne vælge at drive en klinik selv i de tilfælde, hvor man ikke kan få en praktiserende læge til at påtage sig opgaven. Vi stillede et ændringsforslag, som i det mindste ville gøre det muligt for regionerne selv at kunne diskutere, om de ville udbyde driften til private, eller om de ville vælge at etablere en regionsklinik selv. Det ændringsforslag blev desværre ikke vedtaget, og derfor kan vi altså ikke støtte lovforslaget.

Om elementet med udbud til private af almen praksis kommer fra Venstre, kan jeg selvfølgelig ikke vide – jeg kan kun gætte på det. Vi synes, det er en skam, for lovforslaget rummer som sagt gode og vigtige elementer, men samlet set betyder det altså, at vi ikke kan støtte lovforslaget.

Kl. 12:32

Kl. 12:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:32

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Jeg vil gerne kvittere for, at Enhedslisten er kommet til samme konklusion som Dansk Folkeparti og Konservative, altså at Enhedslisten også er enig i, at ministeren ikke stiller de samme uddannelseskrav til lægerne hos de private aktører, og at det jo er en glidebane i forhold til det. Er ordføreren ikke enig i det? Det forstod jeg sådan lidt af ordførerens tale at ordføreren var.

Kl. 12:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 12:33

Stine Brix (EL):

Som jeg forstår lovforslaget, stilles der de samme krav til de klinikker, som regioner eller private skal drive. Sådan har jeg også forstået de svar, som ministeren er kommet med på det spørgsmål. Men jeg vil i hvert fald sige, at jeg er enig i, at der skal være samme krav om samme kvalitet til andre tilbud end den traditionelle model med en praktiserende læge, som selv ejer sin klinik.

Kl. 12:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Karina Adsbøl.

Kl. 12:33

Karina Adsbøl (DF):

Jamen af svarene på spørgsmål 26 og 53 fremgår det jo meget klart, at ministeren ikke vil stille de samme uddannelseskrav til lægerne, der bemande en almen praksis efter udbud eller en regionsklinik, som de krav, der er i dag, og som fremover stilles til en almindelig praksis, ejet og drevet af en praktiserende speciallæge i almen medicin. Altså, det er jo ikke de samme krav, hvis det bliver en regionsklinik, for så er det bare én læge, der skal have en uddannelse i almen medicin. Er ordføreren ikke enig i det?

Kl. 12:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 12:34

Stine Brix (EL):

Som jeg læser svarene, stilles der samme krav. Det er jo også sådan i dag, at man kan have yngre læger gående under uddannelse, som ikke har en speciallægeuddannelse i almen medicin, og dem skal der selvfølgelig også være plads til i almen praksis.

Det ændringsforslag, som Konservative og Dansk Folkeparti stiller, om at stille krav om, at alle læger skulle have en speciallægeuddannelse i almen medicin, kunne vi ikke støtte af den årsag, at det ville udelukke uddannelseslæger fra almen praksis.

Kl. 12:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har ønsket ordet, men vi venter lige et øjeblik med afstemningen, til alle er på plads.

Afstemning**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Så tror jeg, vi er parat til at stemme.

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er sluttet.

For stemte 70 (V, S, RV og SF), imod stemte 31 (DF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, lov om afgift af lønsum m.v., kulbrinteskatteloven og forskellige andre love. (Aftaler om Vækstplan DK m.v. – nedsættelse af skattesatsen for selskaber, forhøjelse af lønsumsafgiften for finansielle virksomheder og fastholdelse af selskabsskattesatsen for kulbrinteindkomst m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 17.05.2013. 1. behandling 11.06.2013. Betænkning 19.06.2013. 2. behandling 25.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 12:38

Forhandling**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi igen til afstemning.

Kl. 12:39

Afstemning**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er sluttet.

For stemte 82 (V, S, RV, SF, LA og KF), imod stemte 21 (DF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 219:

Forslag til lov om ændring af affalds- og råstofafgiftsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af elektricitet, momsloven og forskellige andre love. (Nedsættelse af afgifter på el til erhverv, bortfald af CO₂-afgift af el for erhverv, nedsættelse af energiafgifter på brændsler til proces, ændret lægerprincip ved deponering af farligt affald, lempelse af mom-

skredittider samt supplerende støtte til eksisterende industrielle kraft-varme-værker).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 17.05.2013. 1. behandling 11.06.2013. Betænkning 20.06.2013. 2. behandling 25.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 12:39

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er heller ikke her stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 12:40

Afstemning

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er sluttet.

For stemte 95 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

For stemte 99 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 216:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og kildeskatteloven. (Genindførelse og udvidelse af boligjobordningen og udvidelse af ordningen om skatte kreditter for forsknings- og udviklingsaktiviteter).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 17.05.2013. 1. behandling 11.06.2013. Betænkning 19.06.2013. 2. behandling 25.06.2013).

Kl. 12:41

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 12:42

Afstemning

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er sluttet.

For stemte 98 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 217:

Forslag til lov om ophævelse af lov om afgift af mineralvand m.v. og om ændring af øl- og vinafgiftsloven og forskellige andre love. (Nedsættelse og senere ophævelse af sodavandsafgiften, nedsættelse af ølafgiften, afskaffelse af den vægtbaserede emballageafgift, øget momsfradrag på hotelovernatninger og midlertidig forhøjelse af reparationsgrænsen for totalskadede køretøjer m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 17.05.2013. 1. behandling 11.06.2013. Betænkning 19.06.2013. 2. behandling 25.06.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 12:40

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 12:41

Afstemning

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen er sluttet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 135:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke 125 af 14. juni 2013 om statens bloktilskud til kommunerne og regionerne m.v. tilbage fra Finansudvalget.

Af Frank Aaen (EL) og Finn Sørensen (EL).

(Fremsættelse 25.06.2013).

Kl. 12:42

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Det er finansministeren som den første, værsgo.

Kl. 12:43

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det har siden regeringens tiltrædelse været vores mål at føre en sund og ansvarlig økonomisk politik, der samtidig understøtter vækst og beskæftigelse i den nuværende svære konjunktursituation. I den

sammenhæng er det helt afgørende, at den økonomiske politik er troværdig. Det betyder, at vi skal overholde kravene i EU's stabilitets- og vækstpagt og budgetloven om et underskud på den faktiske saldo på maks. 3 pct. og et strukturelt underskud på højst ½ pct. af BNP simpelt hen for ikke at risikere en ny EU-henstilling. En sund økonomisk politik sikrer lav gæld og lave renter, og det er fundamentet for, at vi får holdbar vækst og varig velfærd i Danmark.

Med »Vækstplan DK« indgik regeringen og et bredt flertal i Folketinget en aftale om fastsættelsen af fireårige udgiftslofter for stat, kommuner og regioner i perioden 2014-2017. Udgiftslofterne er fastsat i overensstemmelse med budgetloven, og de vil udgøre rammerne for samarbejdet mellem staten og kommunerne og staten og regionerne i de kommende år.

Regeringen og Danske Regioner indgik i forlængelse heraf den 4. juni en aftale om regionernes økonomi for 2014, og den 13. juni indgik regeringen og KL aftale om kommunernes økonomi for 2014. Det glæder mig, at det sammen med KL og Danske Regioner er lykkedes regeringen at indgå ansvarlige aftaler om den kommunale og regionale økonomi, der ligger i forlængelse af regeringens samlede økonomiske politik. Det er aftaler, der viser, at det på trods af stramme økonomiske rammer er muligt at løfte velfærden, når viljen til at prioritere og tænke nyt er til stede. Aftalerne om kommunernes og regionernes økonomi afspejler samtidig, at vi har taget bestik af konjunktursituationen, og derfor er der aftalt et højt investeringsniveau i kommuner og regioner i 2014. Endelig kendetegner det aftalerne, at vi både ønsker plads til en balanceret vækst i det offentlige forbrug og samtidig fortsat har et ønske om at modernisere den offentlige sektor.

Med aftalen om kommunernes økonomi for 2014 kan kommunernes serviceudgifter i 2014 udgøre 230,5 mia. kr. Det betyder, at kommunernes udgifter til borgernær service fastholdes uændret svarende til det forventede udgiftsniveau i 2013. Kommunerne har på den måde mulighed for at øge serviceudgifterne med ca. 4 mia. kr. fra niveauet i regnskaberne for 2012 til det aftalte niveau for 2014. Kommunernes balancetilskud løftes samtidig ekstraordinært med 3 mia. kr. i 2014, og det sker med henblik på en styrkelse af likviditeten i kommunerne. Hertil kommer en lånepulje på ½ mia. kr. Med aftalen om kommunernes økonomi for 2014 har vi fået økonomien bag to vigtige reformer på plads. Det betyder for det første, at kommunerne nu kan tage fat på at implementere reformen af førtidspension- og fleksjobordningen, og for det andet kan kommunerne begynde det store arbejde, der ligger foran dem med implementering af folkeskolereformen. Vi er på den måde nået til enighed om den samlede økonomi for folkeskolereformen, og dermed kan det lokale arbejde med at gøre den til virkelighed starte allerede efter sommerferien.

Herudover styrker vi kommunernes forebyggende og sundhedsfremmende indsats med 300 mio. kr. Det vil føre til forbedringer for både patienter og pårørende, der er afhængige af et godt og gnidningsfrit samarbejde mellem kommuner, sygehuse og praksissektoren. Regeringen og KL er endvidere enige om også fremadrettet at sætte fokus på kvalitetsforbedringer på dagtilbudsområdet og herudover, at kommunerne anvender de afsatte midler til det formål.

Det er centralt i de kommende år, at vi udvikler den kommunale service inden for de eksisterende økonomiske rammer, og aftalen om kommunernes økonomi indeholder derfor en række initiativer, der skal understøtte en bedre ressourceanvendelse i kommunerne. Med aftalen fortsættes det ambitiøse arbejde med digitalisering af den offentlige sektor, og der er enighed om de videre spor for at udarbejde en egentlig strategi for digital velfærd. Regeringen fremlægger samtidig en række konkrete regelforenklingsinitiativer på folkeskole- og beskæftigelsesområdet, der letter arbejdet for jobcentermedarbejdere og i folkeskolen. Dermed har regeringen samlet set opfyldt moderni-

seringsaftalen, hvormed der i 2013 og 2014 er frigjort i alt 1½ mia. kr. til bedre borgernær service i kommunerne.

Herudover er der med aftalen enighed om, at kommunerne frem mod 2017 kan frigøre 430 mio. kr. gennem en mere effektiv tilrettelæggelse af de kommunale befordringsordninger. Vi har med aftalen sikret, at der også i 2014 kan investeres massivt i kommunerne. Niveauet for de kommunale anlægsinvesteringer løftes med 2 mia. kr., så niveauet når 18,1 mia. kr. i 2014. Der udmøntes 2 mia. kr. fra Kvalitetsfonden, og kommunernes investeringer på Kvalitetsfundsområderne – det vil sige i dagtilbud, i folkeskolen og på ældreområdet – skal udgøre mindst 7,4 mia. kr. i 2014. Det høje anlægsniveau gavner jo væksten og beskæftigelsen i Danmark, og det vil samtidig betyde, at der f.eks. investeres i nye skoler eller i forbedringer af de fysiske rammer i daginstitutionerne.

KL 12:48

Når det gælder aftalen om regionernes økonomi for 2014, indebærer den en markant prioritering til driften af sundhedsvæsenet, og den sikrer samtidig grundlaget for et historisk højt anlægsniveau i 2014. Med aftalen prioriteres der samlet set 1,1 mia. kr. til at øge sygehusaktiviteten og håndtere andre udgifter på sundhedsområdet, ikke mindst nye udgifter til ny sygehusmedicin. Det finansierer vi gennem nye prioriteringer på knap ½ mia. kr. og gennem udnyttelsen af et regionalt råderum på 0,6 mia. kr. som følge af faldende udgifter til sygesikringsmedicin. Den prioritering sker vel at mærke, samtidig med at regionerne forpligter sig til for det første at indføre en trinvis udrednings- og behandlingsret i psykiatrien og for det andet omprioritere 250 mio. kr. til fælles løsninger på tværs af sektorgrænser med sigte på bl.a. de kroniske patienter og for det tredje sætte fokus på lungesygdomme.

På anlægsområdet løftes niveauet for den samlede investeringsaktivitet til 7,4 mia. kr. i 2014, og det er inklusive OPP-projekter. Det er et historisk højt anlægsniveau i regionerne. Det er også et stort løft på næsten 2 mia. kr. i forhold til det aftalte regionale anlægsniveau for 2013, som lå på 5,5 mia. kr. Der er dermed tale om et markant bidrag til styrket vækst og beskæftigelse i dansk økonomi. Det er samtidig også et anlægsniveau, der sikrer den fortsatte realisering af opførelsen af de nye supersygehuse rundtomkring i hele landet, og som giver regionerne mulighed for at realisere en række andre anlægsprojekter, herunder bedre fysiske rammer på det psykiatriske område og understøttelse af den nye akutstruktur.

Med aftalen er der også enighed med regionerne om en række tiltag til modernisering på sundhedsområdet. Der er enighed om en synlighedsreform, der sikrer gennemsigtighed om resultaterne på sundhedsområdet og giver mulighed for at sammenligne på tværs af sygehuse, regioner og kommuner. Med aftalen sættes der samtidig fokus på kvalitet og samarbejde i de økonomiske incitamenter, samtidig med at betydningen af produktivitet og effektivitet fastholdes. Så indeholder aftalen en række konkrete tiltag til en bedre kapacitetsanvendelse i sundhedsvæsenet, og det er en uomgængelig dagsorden i forhold til de kommende års udfordringer med løbende at sikre en bedre brug af de ressourcer, der prioriteres til sundhedsområdet. Det er derfor glædeligt, at aftalen markerer konkrete og forpligtende skridt på det område.

Begge økonomiaftaler er omfattet af de sanktioner, der følger af den brede politiske aftale om budgetloven. Det betyder, at både regioner og kommuner vil blive sanktioneret økonomisk, hvis de samlet set overskrider de aftalte rammer. Forslagsstillerne bag beslutningsforslaget nævner, at disse økonomiske sanktioner bør fjernes, fordi de medvirker til, at kommuner og regioner ikke bruger de penge, de faktisk har. Den opfattelse deler regeringen ikke.

Budgetloven og den overordnede styring af kommuner og regioner er en central forudsætning for, at vi holder styr på de offentlige finanser, og det er afgørende for, at vi bevarer tilliden til dansk økonomi som helhed. Der er derimod brug for, at alle aktører i den of-

fentlige sektor fremover skal have bedre styr på deres økonomi, og det betyder, at man lokalt og i den enkelte kommune og region og i de statslige institutioner skal have bedre indsigt i, hvad man bruger pengene til, hvad det koster, og hvornår udgiften falder. Det sikrer, at man tidligere ved, om man har mindreforbrug, eller om der er en risiko for et merforbrug. Dermed får man samtidig et bedre grundlag for at foretage dispositioner i løbet af budgetåret.

Derfor glæder det mig, at der med aftalerne om kommunernes og regionernes økonomi i samarbejde med KL og Danske Regioner er aftalt ambitiøse spor for det videre arbejde med økonomistyring i kommuner og regioner. Svaret er således ikke, at vi dropper budgetloven og de økonomiske sanktioner. Det eneste sikre resultat af det ville være et signal om, at budgetoverholdelse og økonomisk ansvarlighed ikke er så vigtigt i Danmark alligevel. Det ville være forkert efter min og regeringens opfattelse.

Samlet set har regeringen indgået to gode aftaler. Det er aftaler, der understøtter både en sund økonomisk politik og gode fremadrettede spor for udviklingen af den kommunale og regionale service og skaber mulighed for massive investeringer i den offentlige velfærd til gavn for vækst og beskæftigelse i Danmark. Derfor kan regeringen ikke støtte det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

KL 12:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Frank Aaen, Enhedslisten, for en kort bemærkning.

KL 12:53

Frank Aaen (EL):

Tak for gennemgangen af aftalerne. Det er jo lidt historisk i dag, for det er første gang, finansministeren har mulighed for at forelægge aftalerne med kommunerne og regionerne for Folketinget, og det er første gang, vi får mulighed for her at tage stilling til, om det er gode aftaler, eller om det er dårlige aftaler, hvad må siges at være ret vigtigt, da det ubetinget er de største aftaler, der bliver lavet i løbet af et år af betydning for velfærden og velfærdens udvikling. Og det får mig til at stille det ene spørgsmål: Synes finansministeren ikke, det er en god idé, at vi nu i stedet for at behandle den her sag bag lukkede døre i Finansudvalget og der stemme om det, får mulighed for at debattere den her vigtige sag i Folketingssalen? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Bekymrer det ikke finansministeren, når vi kigger på det ud fra et velfærdssynspunkt, at man i 2011 brugte 6 mia. kr. mindre, end der var afsat, i 2012 brugte man mere end 5 mia. kr. mindre, end der var afsat, i 2013 er der skåret 2,6 mia. kr., og det fortsætter i 2014? Er det ikke en dårlig udvikling for velfærden?

KL 12:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

KL 12:54

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak for spørgsmålet. Jeg er nu helt tryk ved den måde, vi traditionelt i Folketinget, altså i Finansudvalget, har behandlet de her ganske rigtig vigtige aftaler, og det er jo rigtigt, at jeg gennemgår deres indhold, men det, vi vel ret beset tager stilling til ved behandlingen af det her forslag, er jo Enhedslistens indstilling til, hvad der bør gøres og ikke aftalerne som sådan. Så jeg er for mit eget vedkommende, og det tror jeg gælder hele regeringen, tryk ved, at det foregår, som det traditionelt er foregået. Så i forhold til det mere indholdsmæssige spørgsmål vil jeg sige, at der jo på den problemstilling, der rejses, som jeg også gjorde gældende i min tale, er et svar, som måske lyder mere kedeligt, end man nogle gange kan have lyst til det skal være, når der skal være politisk drama om sagerne, og det

er jo at få styr på økonomistyringen. Det er vigtigt, og det er det ikke bare i kommuner og regioner, det er det også i staten, og det har man ikke haft i fornødent omfang i en årrække, men det skal man have nu, så man hverken får overskridelser i den ene eller anden retning, i det omfang man har set.

KL 12:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Frank Aaen.

KL 12:55

Frank Aaen (EL):

I forhold til, hvad der var aftalt kommunerne kunne bruge til service – nu må vi se, hvordan det går – er der over 4 år i hvert fald skåret 17-18 mia. kr. Det er for 17-18 mia. kr. mindre velfærd, end der oprindeligt var afsat i aftaler med skiftende regeringer. Det er dog alligevel noget af en dramatisk udvikling, og det synes jeg måske godt kunne fortjene lidt mere respons. Det andet er, om ikke det er en god ting, at det her debatteres i åbenhed i Folketinget og ikke bag lukkede døre i Finansudvalget?

KL 12:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

KL 12:56

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg mener ikke, der er nogen som helst grund til at så tvivl om kvaliteten af den måde, Finansudvalget arbejder på, og den måde, det foregår på, for jeg finder det helt igennem demokratisk. Men vi behandler selvfølgelig også et forslag som det her, når det er fremsat, ingen tvivl om det, og på den måde synes jeg, Folketinget håndterer de her spørgsmål helt og aldeles udmærket og ganske demokratisk. Det er jo rigtigt, at der har været nogle resultater, for så vidt angår kommuner og regioner, som har ligget med afstand til det, man har aftalt. Det gjaldt så også, før man begyndte at – om jeg så må sige – underskrive budgetterne, der var der nemlig en tendens til at overskrive budgetterne i et meget voldsomt omfang og i en meget lang årrække. Derfor er det måske ikke specielt politisk ophidsende, men til gengæld rigtigt, at svaret på den problemstilling er god økonomistyring. Og så skal man dertil lægge, at der i den aftale, jeg lige har gennemgået, også er et bidrag til, at de kommuner, som ligger under deres aftalte mulige niveau på grund af likviditetsproblemer, får en hjælpende hånd.

KL 12:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. René Christensen, Dansk Folkeparti, værsgo

KL 12:57

René Christensen (DF):

Også tak til finansministeren for gennemgangen her. Der er ingen tvivl om, at der da er gode ting i aftalen, og så er der også mindre gode ting i aftalen. I Dansk Folkeparti anerkender vi fuldt ud, at der er det her aftalesystem mellem KL og regeringen.

Jeg vil egentlig gerne spørge ministeren om noget, for når de aftaler bliver lavet – jeg kunne også høre det sådan på ministerens retorik – taler man om kommunerne som en samlet enhed. Og så vil jeg spørge ministeren: Er ministeren ikke enig i, at vi har 98 kommuner, som er meget forskellige? Hvis man tager Københavns Kommune, som når op til serviceloftet og ikke kan bygge daginstitutionerne nok i forhold til den tilflytning, der er til kommunen, og så tager en udkantkommune, som ikke engang har midler til at udfylde serviceloftet og ikke har behov for at bygge nyt, men faktisk har behov for at rationalisere sin bygningsmasse, er det sådan set der, vi

har den store udfordring, for jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at de økonomiske aftaler jo selvfølgelig skal overholdes. Kommunerne skal ikke have budgetoverskridelser, men de tal, som hr. Frank Aaen også omtaler her, viser jo tydeligt, at der faktisk er kommuner, der ikke har midler til at løfte op til serviceløftet. Vi ved alle sammen, at det, at Udbetaling Danmark, vandselskaberne og andet, som blev taget ud fra kommunerne, jo har gjort, at likviditeten er nærmest nul i nogle kommuner. Har ministeren taget initiativer til at få kigget på den del af det?

Kl. 12:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 12:58

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg er så sikker på, at det vil glæde hr. René Christensen, at en del af aftalen – som jeg gennemgik – er en ganske betydelig hjælp på likviditetssiden til de kommuner, der har vanskeligheder med det. Så den del af det er drøftet med kommunerne. Der er også taget højde for det i den aftale, der er indgået. At aftalerne med kommunerne er forskellige, ved vi alle sammen. Men aftalen indgår jo med Kommunernes Landsforening og gælder for kommunerne under et, hvor der så er andre dele af måden, vi styrer kommuner på, der tager højde for deres forskelle.

Kl. 12:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. René Christensen.

Kl. 12:58

René Christensen (DF):

Det var sådan et lidt hurtigt svar fra ministeren, fordi det, jeg egentlig ville spørge ind til, var, at det ikke er lang tid siden, vi kiggede på en kommunal udligningsreform, hvor vi jo, dagen efter at den var indgået, så kunne se, at nu kom det til at gå rigtig fantastisk ude i de her udkantskommuner, hvor man fik pengene ført ud. Men det, der så skete efterfølgende, var jo, at alle de her ekstra tilskud, som kommunerne havde haft før, eksempelvis de kommuner, som har meget landbrugsjord, fik de så ikke mere. Det kunne det være fint nok at få 20-25 mio. kr. fra udligningsreformen, men når man så efterfølgende fik at vide, at de 19 millioner, man havde fået for det her meget landbrugsjord, fik man ikke mere, så var det jo en gave, der ikke varme-
de ret længe.

Så derfor er spørgsmålet til ministeren: Når ministeren kan se, som jeg også hører ministeren anerkender, at der er utrolig stor forskel på kommunerne i dag, hvor vi ser den her fraflytning fra land til by, og den kan vi nok ikke stoppe, er der behov for endnu en gang at kigge på den kommunale udligning, sådan at vi kan få et mere lige Danmark i stedet for det, vi ser i øjeblikket, hvor vi har kommuner, som står utrolig svært i forhold til den økonomiske ramme, og andre kommuner, som har den udfordring bl.a. med anlæg. Derfor er det jo godt, at anlægsrammen er hævet for nogle, men for andre kommuner er det jo fuldstændig ligegyldigt, for de har ikke midler til at finansiere det med.

Kl. 12:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 12:59

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu har jeg jo bare svaret rigtigt, at det ikke nødvendigvis bliver bedre af, at det er langt, i hvert fald ikke i min optik, og det er jo rigtigt, at der er lavet en udligningsreform af regeringen. Der er ikke nogen

aktuelle planer om at lave en til, om jeg så må sige, men der føres jo en meget omfattende og – synes jeg – ganske ambitiøs politik for at give det, man nogle gange kalder for Udkantsdanmark, en hjælpende hånd i forhold til de udfordringer, der er der. Jeg tror da ikke, at det er mere end 1 døgn siden, man fordelte – tror jeg frit efter min hukommelse – 400 mio. kr. i det, man kalder for nedrivningspuljen, præcis i den sammenhæng. Så det er jo en forkert fremstilling, at der ikke skulle være en betydelig aktivitet i forhold til den problemstilling.

Kl. 13:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Rosa Lund, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 13:00

Rosa Lund (EL):

Tak, og tak for den fine gennemgang af kommuneaftalen. Jeg vil gerne spørge lidt uddybende til den gennemgang. I kommuneaftalen står der, at der skal frigøres 1,2 mia. kr. fra fritidstilbuddene i kommunerne som følge af aftalen om folkeskolereformen. Kan finansministeren redegøre for, hvad det får af konsekvenser for de forskellige fritidstilbud, der er til børn i skolealderen i kommunerne?

Kl. 13:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:01

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det kan jeg næppe i detaljer på 1 minut, men det følger jo af den folkeskolereform, der er vedtaget, og hvor kommuneaftalen er den, om man så må sige, økonomiske side af sagen, altså aftalen med kommunerne om, hvordan den aftale kan føres ud i livet i praksis, og hvilken økonomi der følger med. Der er det jo kendetegnende, at børnene skal gå mere i skole og af samme årsag være mindre i daginstitution, og det kræver, at man flytter nogle ressourcer fra det ene sted til den anden. Men flytter også nogle mennesker fra det ene sted til det andet, for det er kendetegnende ved folkeskolereformen, at pædagogerne får en ny rolle i folkeskolen, hvilket jeg i øvrigt personligt venter mig meget af og meget positivt af.

Kl. 13:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Rosa Lund.

Kl. 13:01

Rosa Lund (EL):

Så skal jeg måske spørge på en lidt anden måde: Kan finansministeren så bekræfte, at når der frigøres 1,2 mia. kr. fra fritidstilbuddene, betyder det ikke, at der bliver fyret en masse af de pædagoger, som i dag arbejder i fritidshjem og i SFO'er? Kan finansministeren bekræfte det?

Kl. 13:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:02

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det vil jo blive håndteret helt konkret fra kommune til kommune. Det er kommunerne, der driver skolerne og driver dagtilbuddene. Men den generelle bevægelse og det, der ligger i folkeskolereformen, er jo ikke, at der skal være færre mennesker til at tage sig af vores børn. Det er jo, at de nu gør det i højere grad inden for skolens rammer end i de dagtilbud, man før har haft børnene i i mange timer i løbet af dagen. Det tror jeg bliver rigtig godt for børnene, og det må

være det primære. Jeg tror i øvrigt også, det bliver meget interessant og spændende for de pædagoger, der kommer til at arbejde med det. Jeg forventer mig meget af den opgave, de vil løse der.

Kl. 13:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Lars Dohn, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 13:03

Lars Dohn (EL):

På folkeskoleområdet har man en overskrift, som hedder: Fuld kompetenceudvikling, og det er jo glædeligt, at man har sat fokus på det, for Danmark ligger og roder nede i bunden af OECD-landene, hvad angår forbrug af midler til efteruddannelse af lærere. Det er faktisk kun Tjekkiet og Tyrkiet, der bruger færre penge forholdsvis end Danmark.

Men problemstillingen er jo, om det her kan give et nødvendigt løft, for pengene skal bruges til linjefagsudvikling, inklusion, klasseledelse, faglig opdatering, specialkompetencer til forskellige grupper og it-udvikling. Og da der kun er afsat, hvad der svarer til lidt under 2.000 kr. pr. lærer, så bliver det altså til mindre end en kursusdag pr. lærer i gennemsnit. Er det regeringens ambition for et kompetenceløft?

Kl. 13:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:04

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der er afsat 1 mia. kr., ikke til kompetenceudvikling, men til linjefagskompetencedækning i folkeskolen, og det er aftalt med kommunerne, at man hæver det op imod et niveau, der hedder 95 pct. Det er meget ambitiøst. Jeg forstår sagtens, at Enhedslisten står uden for aftalen om en ny folkeskole, det er jo helt regulært, men at gøre 1 mia. kr. til løft af lærernes kompetencer til et begrænset initiativ kan man simpelt hen ikke klare med nogen form for retorik. Det er et omfattende initiativ, det er mange penge, og det er noget, der satses markant på i de kommende år.

Kl. 13:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Lars Dohn.

Kl. 13:04

Lars Dohn (EL):

Altså, de tal, jeg henviser til, er udarbejdet i Danmarks Lærerforenings økonomiske sekretariat. Det er en ret enkel udregning: Når der er 50.000 lærere, bliver det altså til knap 1 dags udvikling.

Når man nu bruger ordet kompetencedækning, kommer jeg til at tænke på ministerens tidligere udtalelser om fulde og dækkende ordninger. Så derfor må jeg pege på, at der er dækning for det, som Danmarks Lærerforening siger det her kan medføre, nemlig øgede besparelser på efteruddannelse ude i kommunerne, for ellers kan man ikke dække udgifterne ind.

Kl. 13:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:05

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Altså, jeg synes ellers, jeg forsøger at sætte mig grundigt ind i de her forhold, men jeg er ude af stand til at forstå, hvordan 1 mia. kr. mere til efteruddannelse skulle kunne føre til besparelser, det evner jeg simpelt hen ikke.

Det, der sker, er, at man nu forsøger – og det har vi aftalt konkret med kommunerne – at løfte det, mange har ønsket i rigtig mange år, nemlig at børnene bliver undervist af lærere, som har fået en uddannelse i det, de faktisk underviser i. Det vil man prioritere, der er nye ressourcer til det, og man vil fokusere mere på det med de ressourcer, man har i forvejen. Og man vil så nå de meget, meget ambitiøse mål, vi har sat os med aftalen. Det er da ubetinget godt for lærerne, men jo først og fremmest for børnene, som er dem, det hele drejer sig om.

Kl. 13:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Jacob Jensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:06

Jacob Jensen (V):

Tak. Nu har vi et forslag fra Enhedslisten, som på et af punkterne ønsker at øge den offentlige økonomi med 2 pct., så jeg vil bare høre, om finansministeren kan redegøre for, om det forslag ligger tættest på det, som finansministeren gik til valg på, eller det er det forslag eller den politik, som finansministeren nu gennemfører, der ligger tættest på det løfte, finansministeren gav. Altså, er det Enhedslistens forslag om 2 pct., der ligger tættest på, eller er det den politik med 0,4 pct., som regeringen fører, der ligger tættest på det løfte, som finansministeren gav inden folketingsvalget i 2011?

Kl. 13:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:06

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det vil jeg fuldstændig overlade til Venstre at vurdere, for sådan som jeg opfatter det, er det åbenbart det, man er mest optaget af i Venstre overhovedet, for så vidt angår dansk politik i øjeblikket, hvorimod det kniber noget med at redegøre for, hvad man selv vil efter næste folketingsvalg, som det jo også fremgår af dagspressen i dag.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:07

Jacob Jensen (V):

Det svar forstod jeg ikke. Det har jo ikke noget med vores politik at gøre, det her. Jeg spørger til regeringens politik på det her område. Jeg har forstået, at ministeren siger, at han er uenig i det, Enhedslisten fremfører, og det er jeg så også – og det vil jeg redegøre for om et øjeblik. Men derfor synes jeg da, det er rimeligt nok, at man får at vide – at finansministeren redegør for det – om Enhedslistens forslag ligger meget langt væk fra det, som finansministeren havde ønsket at gennemføre som politik, hvis han fik muligheden for det, eller om den politik, finansministeren rent faktisk fører, i realiteten ligger endnu længere væk og dermed, kan man sige, et stykke væk fra det, som Enhedslisten egentlig nu kommer frem med. Det synes jeg da er en rimelig diskussion. Det har jo ikke noget med Venstres politik at gøre. Den skal jeg nok redegøre for, når jeg får ordet om lidt på talerstolen.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:07

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg synes personligt, det er en helt meningsløs diskussion. De kommuneaftaler og regionsaftaler, der nu er indgået, opfylder rigtig mange af de målsætninger, vi som parti – og det gælder vist i øvrigt alle regeringspartierne – har haft, når det gælder kommunal og regional velfærd både før og efter valget. Vi får en helt ny folkeskole, der kan meget mere; vi får udredningsret i psykiatrien; vi får et meget højt anlægsniveau. Og det synes jeg er helt igennem tilfredsstillende.

Kl. 13:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Og så er det hr. Jacob Jensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:08

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Jeg vil så starte med sige, at jeg egentlig godt forstår, at Enhedslisten har fremsat det her forslag om at øge den offentlige økonomi med 2 pct. i stedet for det, som regeringen lægger op til på de 0,4 pct. Jeg er ikke enig med Enhedslisten, men jeg forstår godt, hvorfor man har fremsat forslaget. Enhedslisten støttede jo som bekendt en S-ledet regering, som før valget gav det klokkeklare løfte, at hvis de vandt regeringsmagten, ville det medføre en vækst i den offentlige økonomi på 1,4 pct. Det fremgik af papiret »En Fair Løsning« – en publikation, jeg er ret sikker på at finansministeren godt kender indholdet af. Milliarderne skulle med andre ord rulle ud fra Slotsholmen til den borgernære service ude i kommunerne. Og jeg husker, at ikke mindst ledende SF'ere med den daværende partiformand i spidsen tog land og rige rundt og oversatte i lokale og regionale aviser det her til, hvad det konkret ville betyde for de enkelte kommuners økonomi.

Der, hvor jeg kommer fra – Holbæk Kommune – kan jeg huske, at det var godt 100 mio. kr., præcis 102 mio. kr. For Kalundborg Kommunes vedkommende mener jeg at det var i størrelsesordenen et par og halvfjerds millioner kroner. Det er jo penge, som kommunerne rundtomkring i landet selvfølgelig stadig væk kigger efter i horisonten.

Enhedslistens forslag om et løft på som sagt de 2 pct. ligger dermed, og det kan jeg så røbe som et svar på det, jeg ikke fik svar på fra finansministeren før, tættere på det løfte, som S og SF gav før valget, end på stigningen med den politik, som der nu føres af regeringen. Derfor skoser jeg i dag heller ikke Enhedslisten for at fremsætte forslaget, for det har Enhedslisten jo sådan set ment hele tiden, nej, jeg skoser regeringen og ikke mindst S og SF for at løbe fra det løfte, som de gav til befolkningen før valget.

Omvendt kan man jo sige, at det sådan set er godt for dansk økonomi og dermed danskerne i almindelighed, at det løfte så ikke blev gennemført – heller ikke på det her punkt, kunne man fristes til at sige. Dansk økonomi var i topform ved regeringsskiftet. Der var højeste ratings blandt udenlandske kreditbureauer med deraf følgende lav rente til glæde for virksomheder, jobskabelse og boligejere og dermed også den private efterspørgsel. Der var topplacering hos flere anerkendte institutter som blandt andre World Economic Forum. Og kun fordi den nye regering ikke begyndte at slå gækken løs, som der ellers var lagt op til, har vi holdt, kan man sige, skindet på næsen gennem den økonomiske krise. Danmark har været en sikker havn for investorer, ikke som følge af S' og SF's løfter, men på grund af deres efterfølgende løftebrud.

Derfor er tiden ikke til, at vi øger den i forvejen største offentlige sektor i verden. Vi må i stedet for få mere ud af pengene og fokusere på at skabe private jobs. Mulighederne er til stede. Produktivitetskommissionen pegede her for nylig på, at den offentlige sektor kan drives for 10 pct. mindre, uden at servicen dermed bliver ringere, og

de vil så vende tilbage til august med mere konkrete anbefalinger, og det glæder jeg mig til. Regeringen selv peger på, at man kan modernisere, som det hedder, for 12 mia. kr., så mulighederne er der.

Jeg husker også, at da VK-regeringen lagde et niveau på 0,8 pct. i den offentlige vækst, blev det af S' og SF's toppolitikere kaldt for et blodbad, en massakre, en udsultning af den offentlige sektor. De citater kom jo ikke fra hvem som helst. Det var faktisk fra den nuværende justitsminister og fra den nuværende udenrigsminister. Pudsigt nok kom væksten i regeringsgrundlaget så til at flugte lige præcis med VK-regeringens niveau på de 0,8 pct. Og jeg mener ikke, at justitsministeren og udenrigsministeren har brugt de samme vendinger om regeringsgrundlaget – måske har de gjort det på de indre linjer, hvem ved?

Derfor er det selvfølgelig også paradoksalt, at vi i dag så skal høre de samme partier stå og rose en politik, der med den terminologi må være langt værre, med en offentlig vækst på sølle 0,4 pct. Men for vores vedkommende i Venstre deler vi så det synspunkt, finansministeren har gjort rede for, nemlig at det er afgørende for den kommende økonomiske samfundsvækst, som vi jo alle sammen spejder efter, at der er fuldstændig troværdighed, i hvert fald maksimal troværdighed, omkring dansk økonomi, herunder at budgetterne ikke overskrides. Derfor kan vi selvfølgelig af den grund heller ikke støtte Enhedslistens forslag.

Vi er nødt til at holde fast i, at vi har en offentlig sektor – verdens største – som kan drives mere effektivt. Det er der flere, der har peget på: Regeringen har peget på det, Produktivitetskommissionen har peget på det. Vi så det med folkeskoleforliget for nylig, hvor man indgik en stor aftale, hvormed man faktisk forbedrede kvaliteten i folkeskolen inden for den samme økonomiske ramme. Så derfor er der muligheder rundtomkring, som vi selvfølgelig i samarbejde med dem, der vil være med, vil forsøge at udnytte. Men vi ønsker ikke som udgangspunkt, at den offentlige sektor skal vokse. Det er ikke det, der er behov for. Den skal gøres mere effektiv.

Kl. 13:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Frank Aaen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 13:13

Frank Aaen (EL):

Tak. Jeg vil starte med at stille Venstre det samme spørgsmål, som jeg også stillede finansministeren, nemlig om Venstre ikke mener, at det er en god idé, når det gælder den her diskussion om rammerne for og udviklingen af velfærden i kommunerne, i regionerne – som er den absolut største vedtagelse på det område i løbet af hele året – at det også kommer til debat i Folketingssalen, og at det ikke bare afgøres bag lukkede døre i Finansudvalget? Er det ikke en god ting? Så kan vi være uenige om, hvad vi mener om tingene, men er det ikke en god ting, at vi får debatten her i dag? Det er den ene ting.

Så er der den anden ting. Jeg ved ikke, om ordføreren har læst Berlingske Tidende i dag. For her siger ni ud af ti økonomer – det er økonomer, som jeg ved at Venstre normalt i stort omfang støtter – at hvis man gennemfører Venstres nulvækst, så vil det gå ud over velfærden, og så vil man få dårligere velfærd. Det er ikke noget overraskende synspunkt, men det er der ni økonomer, der siger. Der er kun én økonom, der holder med Venstre, nemlig Danske Banks økonom, Steen Bocian. Er det ikke lidt sigende? Bør man ikke overveje, om den der nulvækstfilosofi er klog?

Kl. 13:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:14

Jacob Jensen (V):

Lad mig starte med det sidste: Vi overvejer altid, om vores politik er klog. Vi mener faktisk, at den er klog. Det er klogt at have et udgiftsstop i den offentlige sektor. Det er egentlig pudsigt nok, at Enhedslisten så åbenbart lige præcis nu begynder at lytte til, hvad de her økonomer siger. For når man hører de samme økonomer vurdere Enhedslistens økonomiske politik – de er måske ikke personificeret ved de samme økonomer, men altså økonomer i al almindelighed – synes jeg ikke helt man hører den samme samklang og dermed argumentation fra Enhedslistens side i forhold til at bruge den slags som underbygning for sin politik. Men lad det nu ligge.

Jeg vil så også godt svare på det første, som jeg synes hr. Frank Aaen med rette spørger om, nemlig om det så er et godt sted, vi nu diskuterer det her. Ja, jeg synes, det er udmærket. Jeg nærer nu ikke nogen mistillid til Finansudvalget – nu er Finansudvalgets formand også til stede – med hensyn til, at der dér skulle ske noget fordækt. Der er vi jo alle sammen med – undertegnede, hr. Frank Aaen og andre gode politikere – og der foregår der nogle udmærkede diskussioner om det her. Men jeg har ikke noget problem med at tage den her debat i Folketingssalen, for at vi netop kan få vist både nuancerne og de store forskelle, der også måtte være i vores opfattelser af, hvordan den offentlige velfærd skal udvikle sig. Så det synes jeg er helt fint.

Kl. 13:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Frank Aaen, værsgo.

Kl. 13:15

Frank Aaen (EL):

Nu er det jo sådan, at man, når nogen, som man normalt er uenig med, lige pludselig siger nogenlunde det samme, som man selv siger – det er jo ikke usædvanligt – så kan sige, at hov, hør her, det her er ikke helt ude i hampen, for det er sådan set gået hen og er blevet til almen viden, på samme måde, som jeg forleden dag måtte rose vismændene for deres anbefaling af, at vi skulle have en finanspolitisk lempelse i Danmark for at skabe mere beskæftigelse. Så det synes jeg ikke man skal skose. Jeg synes bare, det er interessant, at de økonomer, som Venstre normalt er enige med, i vidt omfang siger, at det er en forkert politik, Venstre kører frem med; det var sådan set det, jeg bare prøvede at sige. Det er jo nok så interessant, at det er dem, man normalt er enige med, der undsiger det, man går og siger. Det var det ene.

Det andet er altså det, at jeg vil holde fast i, at så må vi jo prøve at få debatten i Folketingssalen også fremover. For som sagt: Det er jo ikke bare i kroner og øre, at det her er den vigtigste beslutning hvert eneste år omkring velfærdens udvikling i det her land, som bliver vedtaget med det aktstykke, vi diskuterer i dag, men det er også indholdsmæssigt. Og det synes jeg nok må kunne kræve, at man får en offentlig debat om det, og at det ikke bare behandles i Finansudvalget.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:16

Jacob Jensen (V):

I forhold til det sidste synes jeg, det er helt fint, at vi får debatten. Det står jo enhver frit for, som hr. Frank Aaen og Enhedslisten også har gjort, netop at fremsætte beslutningsforslag, så vi kan tage snakken hernede. Så det tror jeg ikke vi behøver at pinde mere ud. Altså, i forhold til enighed og uenighed synes jeg bare, det er vigtigt, at man navigerer ud fra sin politiske overbevisning. Selvfølgelig skal

man da lægge mærke til det og tage det med i sine overvejelser, når der kommer forskellige bemærkninger fra forskellige kanter, det tror jeg vi alle gør. Men det ændrer jo ikke på det syn, som vi har på den offentlige sektor, som er verdens største, og som både regeringen har peget på kan moderniseres – for nu at bruge dens udtryk – og som Produktivitetskommissionen har peget på kan drives mere hensigtsmæssigt, hvor der kan frigøres i omegnen af 10 pct., uden at servicen så skulle blive forringet.

Så synes jeg da, det ville være underligt, hvis vi skulle sige, at nå, jamen lad os da bruge nogle flere penge, uden at det ret beset er nødvendigt. Tværtimod, jo mere vi kan gøre ved den modernisering eller ved den effektivisering – man kan kalde det, hvad man vil – jo større er sandsynligheden jo også for, at vi har et velfærdssamfund i de kommende år, til de kommende generationer, så det ikke er vores generationer, der, om jeg så må sige, har ædt det hele op og har sendt regningen videre. Det ønsker vi ikke. Derfor ønsker vi netop at gøre de her ting så hensigtsmæssigt, som vi nu kan gøre det, og derfor kigger vi også med stor interesse på de anbefalinger, der kommer fra Produktivitetskommissionen, når de kommer. Vi efterspørger det også, og vi har for nylig haft et samråd med økonomi- og indenrigsministeren om den her moderniseringsproces. Her har jeg forstået, at der er lagt nogle principper ud, men at der stadig væk mangler noget konkret handling fra regeringens side.

Kl. 13:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Rosa Lund, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 13:18

Rosa Lund (EL):

Tak. Nu sagde ordføreren selv, at man har lavet en aftale om bedre kvalitet i folkeskolen. Det vil jeg gerne spørge lidt ind til, fordi hvordan kan det være med til at skabe bedre kvalitet, at man først laver en aftale om folkeskolen, som kræver nogle væsentlige investeringer i folkeskolen, for så at lave en aftale om kommunernes økonomi, hvor man ikke sikrer, at der er tilstrækkeligt med midler til at lave det løft, som ordførerens eget parti, Venstre, ønsker?

Kl. 13:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:19

Jacob Jensen (V):

Man skal altid passe på med bare at sætte lighedstegn mellem mængden af ressourcer, man anvender, og den kvalitet, man så kan få ud af det. Det tror jeg sådan set ville være en gammeldags tankegang. Der kan jeg også gribe lidt i egen barm, kan jeg sige. Man peger bare og siger, at nu har vi brugt x antal milliarder på det område, og ergo må servicen og kvaliteten af samme være blevet x procent bedre.

Sådan tror jeg ikke man kan se på det, og slet ikke, når vi er nået op i den størrelsesorden, for man må antage, at når verden største offentlige sektor og i øvrigt verdens dyreste folkeskole har nået den størrelse, den har, så er det ikke svaret bare at sige: Jamen lad os da gøre den endnu større, eller lad os lave folkeskolen endnu dyrere, så skal det nok gå alt sammen.

Så ville man jo antage, at vi allerede havde verdens bedste folkeskole, når den nu også er verdens dyreste, og når det ikke er tilfældet, kan man jo ikke sætte det lighedstegn, og det er derfor, vi har forsøgt sammen med regeringen at lave et kvalitetsløft af folkeskolen inden for den samme økonomiske ramme.

Det er altså vores overbevisning, at den folkeskolereform vil medføre en kvalitetsforbedring, og når det kan gøres inden for den samme økonomiske ramme, tror jeg sådan set også godt, der er an-

dre områder inden for den offentlige sektor, hvor det kan ske tilsvarende.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Rosa Lund.

Kl. 13:20

Rosa Lund (EL):

Jeg kan da give ordføreren ret i, at flere penge ikke altid er lig med mere kvalitet. Men grunden til, at jeg spørger, er jo, at der er flere formuleringer i aftalen om folkeskolereformen, som åbner op for, at det hverken er lærere eller pædagoger – som finansministeren var inde på – der skal varetage undervisningen. Det kan også være frivillige, jamen det kan være alle mulige mennesker, som den enkelte kommune lige finder det er relevant at få ind i folkeskolen.

Så grunden til, at jeg spørger, er jo, at jeg er lidt bekymret for, om man kommer til at lave en spareøvelse ude i kommunerne og altså derved forringe kvaliteten. Venstres ordfører må da være enig med mig i, at der er en grund til, at vi uddanner folkeskolelærere, nemlig at det er dem, som bedst kan sikre, at der kommer kvalitet i undervisningen.

Så kan Venstres ordfører garantere, at den her kommuneaftale ikke betyder, at der er nogle kommuner, som er nødt til at spare den kvalitetsfyldte undervisning væk og bytte den ud med, at frivillige kommer ind og laver det, som Venstre selv kalder hulahoptymer?

Kl. 13:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:21

Jacob Jensen (V):

Nu kender jeg ikke helt til hulahoptymer, og hvad de indeholder. Men jeg vil sige, at jeg er enig i, at folkeskolelærerne eller lærerne i det hele taget jo er dem, som netop er uddannet til at sikre den her undervisning. Det er vi enige om.

Men det betyder så også, at jo mere de kan fokusere, koncentrere sig om at undervise, jo bedre. Jo mindre der er alle mulige andre opgaver af sådan mere administrativ karakter, som de i dag måske også skal løse – sikre ro i klassen, hvad ved jeg – jo bedre kvalitet. Jo mere vi kan få folkeskolelærerne til ikke at skulle lave den slags opgaver, og jo mere de kan være sammen med børnene og undervise – det er jo det, de er gode til – jo bedre.

Det gør jo bl.a., at man netop kan trække andre med andre kompetencer ind og få dem til at være med til at løse nogle af de andre opgaver, og dermed sikre, at folkeskolelærerne får mere tid og mere fokus på det, de er gode til, nemlig at undervise.

Det tror jeg sådan set ville være en udmærket måde at få løftet kvaliteten på. Og det er jo en helt klar cadeau til folkeskolelærerne og en understregning af vores tillid til, at de har de kvaliteter, hvad de også har.

Kl. 13:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Lars Dohn, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 13:22

Lars Dohn (EL):

Jeg spurgte finansministeren om kompetenceløftet og kom ikke så forfærdelig langt med det. Det kan være, at Venstre er mere fremkommelige med hensyn til konkrete tal.

Der er over en 7-årig periode afsat 700 mio. kr. til kommunerne, 100 mio. kr. pr. år, og der er godt 50.000 lærere, så det her er et forholdsvist nemt regnestykke. Det vil sige, at der er under 2.000 kr. til

at lave et stort kompetenceløft pr. lærer pr. år, og til det løft skal kommunerne – det bliver de forpligtet til – dokumentere, at de har løftet de her opgaver: Linjefag, inklusion, klasseledelse, faglig opdatering, specialkompetencer osv. Tror Venstre på, at man ude i kommunerne – Venstre er jo også et stort kommuneparti – kan løfte den opgave på mindre end en dag? Man får altså ikke en kursusdag for 2.000 kr. pr. lærer. Tror Venstre virkelig på det?

Kl. 13:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:23

Jacob Jensen (V):

Som det første kan jeg bekræfte, at vi er mere fremkommelige end regeringen i al almindelighed, sagt lidt i spøg, men så vil jeg så også sige, at det er for firkantet at se på det sådan, at man gør det op og spørger, hvor mange kroner der lige præcis så netto er tilbage til et eller andet formål. Man skal jo se på, hvad det er, man kan få ud af den samlede ramme, som er verdens største – nu er vi inde på folkeskoleområdet, jeg kunne også tage den samlede økonomi på kommunerne, men så lad os tage folkeskoleområdet, som der bliver spurgt om fra hr. Lars Dohns side – og se på, hvordan man kan få mest ud af de penge, der nu engang er til rådighed og øvrigt også de rent menneskelige ressourcer, der er til rådighed. Det var det, jeg var inde på i mit svar til fru Rosa Lund før.

Det er jo ikke nødvendigvis sådan, at det er specielt godt, hvis en folkeskolelærer laver andet end det, en folkeskolelærer er uddannet til, selv om det koster penge i lønninger og andre ting. Men hvis man kan få opdateret og opkvalificeret og målrettet den indsats på de områder, hvor man er dygtig til nogle ting, f.eks. at undervise, så tror jeg sådan set, man inden for den samme ramme kan løfte kvaliteten, herunder også at der bliver afsat ressourcer, tid og rum til, at man også kan efteruddanne folkeskolelærerne, som der selvfølgelig også på sigt er brug for.

Kl. 13:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Lars Dohn.

Kl. 13:24

Lars Dohn (EL):

Det vil så sige, at Venstre har en tro på, at man derude kan opdatere lærerkorpset til en skolereform nu og her på mindre end en kursusdag. Det er en tro, man har. Virkeligheden er jo tit konkret. Ude i skolerne plejer vi at sige, at man ikke kan lave kransekage af bolledej, og jeg tror altså heller ikke, man kan trylle med efteruddannelsertiltag. Det er rigtig udmærket, at man har fået det sat sammen, sådan at kommunerne skal dokumentere, at de her ting foregår, men når man så ikke vil kunne finansiere det inden for den udmeldte ramme, skal pengene jo hentes et andet sted. Derfor vil man kunne se frem til andre besparelser på skolebudgettet. Det er min påstand.

Kl. 13:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:25

Jacob Jensen (V):

Ja, det er netop Enhedslistens påstand. Det er vi så ikke enige i, fordi vi netop også i øvrigt tror på den frivillighed, der også skal være, til at man ude i kommunerne kan tilrettelægge tingene på den måde, man nu finder mest hensigtsmæssig, inden for den ramme, der så er aftalt her fra huset.

Derfor vil jeg stadig væk holde fast i, at det er for firkantet, når hr. Lars Dohn siger, at der lige præcis er til en halv kursusdag, eller hvad det var, han havde regnet sig frem til, til at opdatere lærernes kompetencer. Det skal jo ses i sammenhæng med, hvad man ellers kan bruge folkeskolen til og herunder også, hvordan man bruger folkeskolelærernes kompetence. Og det, jeg nu et par gange har forsøgt at sige, er, at det, at man kan fokusere deres kompetencer der, hvor de er dygtige, og hvor de skal bruges, nemlig på undervisningen, i sig selv vil give et kvalitetsløft, og det er jo det samme princip, vi ønsker at man skal gennemtænke på en lang række områder i den offentlige sektor, i den kommunale verden. Hvis man kan få fokuseret sine indsatser og kvaliteten derhen, hvor den skal bruges og ikke på alt muligt andet, og så få andre folk til at tage sig af det, så tror jeg sådan set, at man inden for den ramme, som man så lægger ud, kan løfte kvaliteten.

Det er også derfor, at jeg henviste til Produktivitetskommissionen i mit indlæg før. Regeringen påpeger selv, at der kan moderniseres og effektiviseres for et stort milliardbeløb. Så det synes jeg også er værd at efterprøve.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det hr. John Dyrby Paulsen, Socialdemokratiet, som næste ordfører. Værsgø.

Kl. 13:26

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det. Jeg synes jo, at min gode kollega finansministeren så udmærket gennemgik, hvad aftalerne med kommunerne og regionerne indeholder. Jeg kan jo kun tilslutte mig det, som finansministeren sagde, nemlig at det her forslag fra Enhedslisten bakker vi Socialdemokrater heller ikke op om.

Jeg føler alligevel trang til at kommentere noget af det, min kollega fra Venstre havde trang til at bemærke, da Venstre var på talerstolen for lidt siden. Det er jo lidt underligt at skulle høre et parti, der for blot et par år siden adskillige gange aflyste krisen i Danmark. Jeg tror, at det var i afslutningsdebatten lige før folketingsvalget. Der fik den daværende statsminister og formand for Venstre, hr. Lars Løkke Rasmussen, sagt, at Danmark var igennem krisen og var ovre krisen. Det var forkert. Tidligere foreslog Venstres daværende formand, hr. Anders Fogh Rasmussen, at lærebojerne i økonomi skulle skrives om. Det var også forkert. Jeg mindes også, at Venstre før valget lavede et udspil med titlen »Danmark ud af krisen – regningen betalt«. Det var også forkert. Danmark var ikke igennem krisen, og regningen var på ingen måde betalt.

Det var altså den situation, som den nuværende regering stod i og stod over for, da vi overtog regeringsmagten. Jeg husker, at den nuværende finansminister jo kendetegnede det hus, han havde overtaget, som et håndværkertilbud, og det er et udtryk for finansministerens milde og venlige væsen, at han ikke brugte nogle stærkere ord, for det var der bestemt belæg for.

Hvad er det så for en situation, vi har i dag? Det er, at Venstre har sagt, at det, der skal redde Danmark, er nulvækst i den offentlige sektor. Når man så spørger Venstre, hvordan i alverden de havde forestillet sig, at det skulle kunne lade sig gøre, altså hvad det er for nogle områder, der skal holde for, fordi det kræver store besparelser, så får vi ikke et eneste svar fra Venstre. Det eneste svar, vi får, er, at det sagtens kan lade sig gøre. Venstre synes ikke, at de har behov for at fortælle os andre, hvordan det så skulle kunne lade sig gøre. Det interessante er jo, at når man så spørger økonomer, siger ni ud af ti økonomer: Det her kan ikke lade sig gøre, kære Venstre. Og svaret fra Venstre er: Jo, det kan det godt. Der er stadig intet svar på, hvor man vil finde pengene. Så igen må vi bare konstatere, at Venstre

med meget stor sandsynlighed tager fejl endnu en gang. Det er altså den situation, vi er i.

Men jeg er egentlig lidt indstillet på at give en cadeau til Enhedslisten for at bringe den her sag op i Folketinget. Jeg synes, det er udmærket, at vi har den her diskussion. Men vi kan som parti ikke støtte det beslutningsforslag.

Kl. 13:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Frank Aaen, Enhedslisten.

Kl. 13:29

Frank Aaen (EL):

Jeg er sådan set enig i kritikken af Venstre, men det kan vi vende tilbage til.

Men jeg er nødt til at sige, at før regeringsskiftet skrev Socialdemokratiet og SF i fællesskab som bemærkninger til det aktstykke, som vi behandler i dag – dengang vedrørende kommunernes økonomi i 2012 – at det forslag, som regeringen havde aftalt med kommunerne, ikke gav mulighed for et uændret serviceniveau, men at kommunerne og regionerne var nødsaget til at forringe kerneveleværden, og at der ville komme nedskæringer og fyringsrunder i 2012.

Det er fuldstændig korrekt, sådan gik det jo i 2012. Sådan er det gået i 2013, og det, vi behandler i dag, er en aftale vedrørende 2014, som er mindre end det, S og SF dengang sagde nej til. Altså, det er mindre nu end det, man selv sagde nej til den gang, i forringelser og nedskæringer og fyringer. Hvad er det, der er sket, siden man på den måde nu siger, at det her er en aftale, der er rigtig god?

Kl. 13:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:30

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg vil sige det på den måde, at der er rigtig gode elementer i de aftaler, vi har indgået. Med hensyn til de tidligere aftaler vil jeg bare henvise til, at hr. Frank Aaen jo selv har været med til sammen med den nuværende regering at lave finanslov. Vi lavede lige efter valget den første finanslov, og derfor kender hr. Frank Aaen udmærket de rammer, der er for den økonomi, vi overtog som regering lige efter valget. Det sætter altså nogle betydelige begrænsninger for, hvad man kan gøre, og hvad man ikke kan gøre – finanspolitisk og i forhold til det samlede økonomiske råderum.

Det, man skal holde fast i, er, at de aftaler, der nu er lavet, jo har et meget stort sigte – der er mange forskellige sigter, men der er et væsentligt kriterium – nemlig at vi bliver bedre til at styre økonomien i den offentlige sektor i Danmark. Og det er de aftaler, der nu er lavet, et meget, meget klart udtryk for.

Kl. 13:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:31

Frank Aaen (EL):

Jamen statens økonomi er jo ikke ringere i dag, end den var tilbage i 2011 og 2012. Der sker det, at vi er uden for den EU-henstilling, som hele tiden bliver brugt som undskyldning for at gøre det for stramt efter vores opfattelse. Og derfor undrer det mig, at man i dag kommer og roser en aftale, som giver dårligere økonomi i kommuner og regioner end det, man selv skældte ud over ville betyde nedskæringer og fyringer og forringelser.

Jeg synes, man er nødt til at forholde sig til det, og så må man forklare, hvorfor man synes, det er gået sådan. Man kan jo ikke hen-

viser til, at økonomien er blevet ringere, for det blev den i 2008 og 2009 og 2010, men ikke sammenlignet med det, man sagde om 2012.

Kl. 13:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 13:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:35

John Dyrby Paulsen (S):

Jo, der har jo i de mellemliggende år været meget store udfordringer med at leve op til de rammer, der var for dansk økonomi. Men når man laver en aftale som de aftaler, der nu er lavet på regionsområdet og kommuneområdet, så må man også, hvis man går ned og kigger i tallene – jeg synes, finansministeren redegjorde meget godt for det – se på de mange initiativer, der er i de her aftaler, og som giver bl.a. kommunerne mulighed for også at tilpasse deres økonomi, også at tilpasse deres økonomistyring. Men inden for de snævre rammer, der er givet, får de også mulighed for at tage nogle nye initiativer. Og så skal man jo der oveni lægge, at anlægsbudgetterne ikke er ubetydelige, nærmest tværtimod.

Kl. 13:32

Jacob Jensen (V):

Så den viden, der var kendt på det tidspunkt, der var Folketingsvalg, hvor man med finansministeren som hovedarkitekt, må jeg forstå, kom med et løfte om, at man skulle øge den offentlige sektors økonomi med 1,4 pct., indkalkulerede man altså ikke i sit løfte til vælgerne, men kom så pludselig på valgdagen eller på valgnatten til at tænke, at hov, der var måske noget her, man skulle have kigget på, og man kunne ikke indfri de 1,4 pct., som man fik mandat til at gennemføre. Er det sådan, jeg skal forstå det? Altså, at det er det, der er undskyldningen. Man kendte godt nok til det, men man ville så alligevel ikke forholde sig til det før dagen efter valget. Det er det ene spørgsmål.

Så vil jeg gerne igen spørge hr. John Dyrby Paulsen: Er det ikke rigtigt, at vi har fået et svar fra finansministeren i Finansudvalget, der viser, at det demografiske træk på de offentlige udgifter hen imod 2020 er i størrelsesordenen 11-11,5 mia. kr., og at det jo meget godt modsvarer det, som regeringen selv peger på er muligt hen imod 2020, nemlig at modernisere for 12 mia. kr.? Så med de to tal lagt sammen er der jo mulighed for uden en forringet service at gennemføre et udgiftsstop i den offentlige sektor.

Kl. 13:33

Kl. 13:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Jacob Jensen, Venstre.

Kl. 13:33

Jacob Jensen (V):

Jeg kan forstå, at man overtog et håndværkertilbud, og mit første spørgsmål er: Hvordan hænger det sammen med, at Danmark på det tidspunkt og heldigvis stadig væk er blandt de under ti lande i verden, tror jeg det er, som er det, der på nudansk hedder AAA-rated? Man ligger altså simpelt hen i top i forhold til den kreditvurdering, som udenlandske investorer og kreditbureauer vurderer Danmark ud fra. Vi er blandt de ti lande – jeg tror, det er omkring ti lande, men hæng mig ikke op på det endelige tal – som har den rating, og det havde vi også ved regeringsskiftet. Hvordan hænger det sammen med, at det skulle være et håndværkertilbud, at The World Economic Forum og andre anerkendte institutter på det tidspunkt igen og igen pegede på – og heldigvis stadig væk peger på – Danmark som et af de lande i verden med det bedste investeringsklima, den bedste konkurrenceevne m.v.?

Som det andet vil jeg spørge: Er det ikke rigtigt, at vi har fået det svar fra finansministeren, at 11 mia. kr. i demografisk træk hen mod 2020 nogenlunde modsvarer de 12 mia. kr., som regeringen selv påpeger kan hentes i modernisering? Det skulle så kunne gå op op, og dermed er der jo mulighed for at lave et såkaldt udgiftsstop.

Kl. 13:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 13:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren. Vi skal overholde taletiden.

Kl. 13:36

John Dyrby Paulsen (S):

Ja, det skal jeg gøre, formand.

Det er rigtigt, at det svar har man fået fra finansministeren, men når Venstres ordfører nævner det, er det jo, fordi Venstres ordfører forsøger at tale udenom det, der er Venstres politik lige nu. Venstres politik lige nu er, at der skal være nulvækst i den offentlige sektor. Det står så temmelig uklart for de fleste, om der så er nogle enkelte områder, der skal friholdes, og hvad det så gør ved de resterende områder. Skal de så holde endnu mere for, eller skal de ikke? Hvad der imidlertid står fuldstændig klart i en artikel i Berlingske i dag er, at ni ud af ti økonomer siger til Venstre, at det ikke kan lade sig gøre. Derfor er det lidt underligt, at Venstres ordfører igen stiller sig op og siger, at det her ikke er et udtryk for, at det ikke kan lade sig gøre uden nogen konsekvenser for den offentlige velfærd. Jeg er enig med ni af de ti økonomer, der siger, at det her ikke kan lade sig gøre, og jeg også enig med det underliggende statement, der er i den artikel med: Kære Venstre, kom nu ud af busken og fortæl, hvordan I vil få det her til at hænge sammen, for det hænger ikke sammen. Det svar har vi endnu til gode fra Venstre.

Kl. 13:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. René Christensen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:37

René Christensen (DF):

Tak. Ordføreren sagde til et tidligere spørgsmål, at det her med en nulvækst er noget, der virkelig betyder, at kommunerne skal ud og skære ned. Nu er der en vækst på 0,4 pct. Det må så være der, hvor vi kan skumme fløden ude i kommunerne. Det tror ordføreren formentlig ikke selv på.

Når jeg ser tilbage på før valget – der var også en anden ordfører, der tidligere nævnte det; jeg var bare lige lidt for sjov inde at kigge

John Dyrby Paulsen (S):

Det er rigtigt, at Danmark har en AAA-vurdering. Det er også rigtigt, at den tidligere regering ikke nåede fuldstændig at ødelægge det forhold for Danmark. Danmark havde et par år før det sidste valg et strukturelt underskud på 1,6 pct. af BNP. Det er meget, meget stort, og det er meget, meget alvorligt, og derfor fik vi også en henstilling. Det gjorde vi under VK's regeringsperiode. Den indstilling fra EU var berettiget, og den var udtryk for, at der ikke var styr på balancerne i dansk økonomi. Så uanset hvordan Venstre forsøger at vende og dreje det her, står det stadig fuldstændig klart for mig, at når finansministeren sagde, at vi overtog et håndværkertilbud, var det endda en mild udgave af det tilbud, som vi overtog fra VK-regeringen.

på det – kunne jeg se, at i Norddjurs var S og SF ude at sige, at der ville komme 55 mio. kr., i Svendborg var man ude at sige, at der ville komme 85 mio. kr. til det kommunale selvstyre.

Nu, hvor vi får en vækst på de 0,4 pct., er der ingen tvivl om, at det også vil give besparelser på kommunalt og regionalt niveau. Der vil jeg gerne spørge: Når vi ser den debat, der er om sygehusene, hvad er det så, sygehusene ikke skal nu? Skal de spare på de patientforløb, der er komplicerede og dyre? Eller skal de blive ved med at spare på rengøringen? Det er der faktisk allerede blevet gjort i forvejen, og vi kan nu se, at der er rigtig mange patienter, der faktisk bliver syge af at komme på sygehuset. Hvor skal vi finde de rationaliseringer?

Kl. 13:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:38

John Dyrby Paulsen (S):

To ting: Jeg tror, at man, når man ser på de offentlige budgetter, også skal se dem over en årrække og ikke bare et enkelt år. Der ved ordføreren udmærket, at væksten i de efterfølgende år ikke er på 0,4 pct., men lidt højere. Men lad nu det ligge. Så har jeg ikke tænkt mig her at skulle forklare hverken kommunerne eller regionerne i detaljer og helt nede i – i gåseøjne – småtingsafdelingen, hvordan de skal klare at håndtere deres økonomi. Det er jo heller ikke en del af aktstykket. Vi har jo stadig kommunalt og regionalt selvstyre i det her land, så det skal kommunerne og regionerne såmænd nok finde ud af.

Så tilbage til det der med væksten. Jeg synes egentlig, at det er lidt interessant, at Dansk Folkepartis ordfører nævner, at det er et problem, at vi i år har en vækst på 0,4 pct. i den offentlige sektor, vel vidende at vi i de næste år også får en større vækst, når samme parti støtter Venstre, der har proklameret nulvækst i den offentlige sektor og i øvrigt ikke vil fortælle, hvordan vi får det. Så det kunne jo være interessant, hvis Dansk Folkeparti også havde spurgt Venstre om, hvordan de vil finde deres nulvækst. Det spørgsmål hørte jeg ikke, og det synes jeg da er lidt underligt.

Kl. 13:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. René Christensen. Værsgo.

Kl. 13:39

René Christensen (DF):

Hvis vi skulle ende med at blive støtteparti for en Venstreledet regering, forventer jeg ikke, at vi skal fremsætte beslutningsforslag her i Folketingssalen om forhandlinger om de her vækstrater. Så er det noget, vi vil tage ved forhandlingsbordet. Vi forventer så sandelig at blive inviteret. Sådan er det jo forskelligt, hvilken position man har, når man støtter en regering, men sådan arbejder vi.

Jeg vil gerne fortsætte fra før, for Dansk Folkeparti gik til valg på, at der skulle være en vækst på 0,8 pct., og dengang var der flere fra ordførerens parti, som sagde, at det ville være en massakre. Det kan vi finde masser af udtalelser om. Hvad er det, der har gjort, at i 2014 kan en vækst på 0,4 pct., som korrekt i årene fremover bliver øget, godt lade sig gøre?

Vi ved, at der er kommuner, der har problemer med overhovedet at nå op på deres driftsloft. Ude i kommunerne har de simpelt hen ikke den likviditet, der skal til, for at de kan udføre det, som vi jo faktisk pålægger dem. Vi ved jo alle sammen, hvad der sker på socialområdet, hvor vi laver en kontrolkampagne og andet, fordi der nu skal anbringes flere børn, altså de børn, der har behov for det – og det er vi fuldstændig enige i i Dansk Folkeparti – for vi ved jo også, at der følger udgifter med, og det er jo på kommunalt niveau. Det er

jo derfor, at Dansk Folkeparti har sagt, at en vækst på 0,4 pct. også er for lidt i 2014. Den burde have været på 0,8 pct.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:40

John Dyrby Paulsen (S):

Respekt for den holdning, men ordføreren ved jo også udmærket, at specielt for de kommuner, der har likviditetsproblemer, er der i aftalen en mulighed for, at de kan få ekstra midler til at afhjælpe de her likviditetsproblemer. Så det synes jeg egentlig at der er taget hånd om. Og det er også vist meget klart i aftalen, at man er opmærksom på det her.

Så vil jeg godt lige vende tilbage til det her med de 0,8 pct. og 0,4 pct. Altså, det er da lidt underligt, at når vi snakker om de aftaler, den nuværende regering har indgået, så synes Dansk Folkeparti, at det væsentligste er, at vi får diskuteret og afklaret det her. Det har jeg respekt for. Men når Dansk Folkeparti så forventer at støtte – forhåbentlig om mange, mange år – en Venstreledet regering, så er det ligegyldigt, at Venstre vil have nulvækst i den offentlige sektor. Det behøver vi ikke at snakke om. Det kan vi sådan tage inde bag lukkede døre. Jeg synes ærlig talt, at Dansk Folkeparti burde forsøge at hjælpe os andre med at få Venstre ud af busken, for det er der i høj grad behov for.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Rosa Lund, Enhedslisten.

Kl. 13:41

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg vil gerne lidt væk fra det her spørgsmål om, hvad Venstre skal gøre og ikke skal gøre, selv om vi selvfølgelig er mange, der savner klare svar på det. Jeg prøvede at få et svar ud af finansministeren, og Socialdemokraternes ordfører sagde, at han var meget enig med finansministeren, så nu prøver jeg at få et svar ud af Socialdemokraternes ordfører. Når man frigør 1,2 mia. kr. fra fritidstilbuddene, altså de pasningstilbud, der er til skolebørnene, hvilken konsekvens får det ifølge Socialdemokraterne så for de fritidshjem og skolefritidsordninger, som vi har i dag?

Kl. 13:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:42

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg har ikke andet svar end det, finansministeren gav. Jeg er ikke og i virkeligheden, hvis jeg skal være helt ærlig, nok i endnu mindre grad end finansministeren i stand til at gå ned i detaljen og sige, nøjagtig hvordan det kommer til at forme sig. Så skal man jo i den sammenhæng også huske, at det her aktstykke ikke er et, der i detaljer fastlægger, hvad kommunerne nøjagtig skal bruge deres økonomiske midler til, og hvordan de skal fastlægge deres budgetter. Det er i høj grad op til kommunerne. Vi har altså stadig kommunalt selvstyre i Danmark.

Kl. 13:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Rosa Lund.

Kl. 13:42

Kl. 13:45

Rosa Lund (EL):

Tak. Så tror jeg, at jeg vil spørge på en lidt anden måde. Kan Socialdemokraterne garantere, at det ikke går ud over kvaliteten af de pasningstilbud, vi har i dag, til børn, der går i skole, altså fritidstilbudene, efter skole-tilbuddene, at der frigøres, som det hedder, 1,2 mia. kr.?

Kl. 13:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:43

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg tror, at man skal se det her i den sammenhæng, som der også gives udtryk for i aftalen, nemlig at det jo er op til de enkelte kommuner at udnytte de muligheder, der ligger i de aftaler, der er, til at flytte rundt på nogle ressourcer, så man samlet set får et bedre tilbud. Men det er jo stadig op til kommunerne at fastlægge, hvordan de samlet set synes at det tilbud, de skal give til deres borgere og deres borgeres børn, skal kvalitetssikres og eventuelt kvalitetsforbedres. Men jeg må stadig fastholde, at det altså er op til kommunerne.

Kl. 13:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:44

Ole Birk Olesen (LA):

Det er jo meget underholdende at skulle have de her debatter igen og igen mellem regeringen og regeringens støtteparti om de økonomiske forudsætninger for samfundet og for de aftaler i øvrigt, som regeringen indgår med regeringens støtteparti. For det forholder sig jo sådan, at de fleste forventer, at senere på året vil regeringen igen indgå en finanslovsaftale med Enhedslisten, og i den finanslovsaftale kan man jo, hvis man har magten til det, hvis man har lysten og viljen til det, afsætte 1 mia. kr. eller 5 mia. kr. eller 10 mia. kr. mere til kommunerne. Så hvis man ikke gør det og alligevel stemmer for finanslovsforslaget, er man vel selv ude om, at de penge, man efterlyser i kommunerne, ikke er der. Så er det, der foregår her i dag, vel bare tom snak.

Kan Socialdemokraternes ordfører ikke bekræfte det?

Kl. 13:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:44

John Dyrby Paulsen (S):

Nej, det kan jeg ikke.

Kl. 13:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:45

Ole Birk Olesen (LA):

Kan Socialdemokraternes ordfører ikke bekræfte, at hvis man synes, at der er for få penge til kommunerne, kan man i en finanslovsaftale afsætte flere penge til kommunerne? Og hvis man indgår en finanslovsaftale uden at afsætte flere penge til kommunerne, har man således selv godkendt den lave pengeoverførsel til kommunerne?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:45

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg kan bekræfte, at hvis man deltager i en finanslovsforhandling, har man lov til at lægge sine ønsker på bordet. Men jeg kan ikke bekræfte, at hvis man i givet fald skulle stemme for et finanslovsforslag, ville det betyde, at man dermed skrev under på, at man havde fået alle sine ønsker opfyldt. Det tror jeg ikke at der er nogen støttepartier der nogen sinde ville skrive under på.

Kl. 13:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 13:45

Mike Legarth (KF):

Før valget sagde man, at det ville være en massakre, at det ville være et blodbad, hvis væksten i det offentlige forbrug var på 0,8 pct. eller derunder – man syntes selv, at det skulle være på 1,4 pct. Det var det, man gik til valg på, og det var det, man vandt valget på, og nu kan vi så se, at den reelle vækst i forbruget bliver 0,4 pct. Hvorfor var det, at vi andre blev beskrevet som nogle, der ville udføre en massakre og et blodbad på den danske befolkning, når man nu selv leverer noget, der ligner, nemlig et tal på 0,4 pct.?

Til Enhedslisten, der har taget den her sag op i salen, vil jeg sige, at det kan jeg sådan set godt forstå at man gør, men jeg kan så ikke forstå deres reaktion. Jeg kan ikke forstå, hvordan Enhedslisten med den retorik, man brugte dengang, hvor man jo appellerede til, at der skulle bruges endnu mere, stadig kan støtte regeringen. Det er helt ubegribeligt, og man udstiller jo sig selv og sin totale mangel på politisk indflydelse. Man sagde, at ikke engang 1,8 pct. var tilfredsstillende, men nu støtter man og synes, at det er helt fantastisk med 0,4 pct. Altså, befolkningen må da føle sig til grin over for Enhedslisten.

Kl. 13:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Altså, det er spørgsmål til ordføreren og ikke til Enhedslisten, hr. Mike Legarth skal stille. Det var, som om den sidste halvdel havde fokus på Enhedslisten, og derfor er der sådan set ikke behov for, at ordføreren svarer på den sidste halvdel af indlægget.

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:47

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det, formand, men med formandens tilladelse tror jeg, at jeg alligevel vil knytte et par kommentarer til det.

Det kunne f.eks. være, at Enhedslisten vurderer, at det alternativ, der er til den nuværende regering, er så uendeligt ringe i forhold til de muligheder, Enhedslisten har for at få indflydelse på den her regerings politik.

Altså, det, der er står tilbage, er jo, at De Konservative sammen med Venstre før valget aflyste krisen: Vi var gennem krisen, regningen var betalt. Det var ikke rigtigt – hverken at regningen var betalt, eller at vi var gennem krisen. Og hvor står man nu? Nu støtter man Venstre, der vil have nulvækst i den offentlige sektor, men i øvrigt ikke kan forklare, hvordan det skal kunne lade sig gøre. Ni ud af ti økonomer siger, at det ikke kan lade sig gøre, men man har alligevel ikke ønsket at forklare det.

Det kunne måske være en del af forklaringen på, hvorfor Enhedslisten gør, som de gør.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 13:47

Mike Legarth (KF):

Regeringen siger jo selv – altså, regeringen siger selv – at den kan finde 12 mia. kr. ved moderniseringer i den offentlige sektor fra nu og frem til 2020, 12 mia. kr. Og det koster 11 mia. kr. at fortsætte med den vækst, altså holde sig på nulvækst pris- og lønfremskrevet, så man kan købe de samme varer og have det samme antal personer ansat. Det vil koste 11 mia. kr. frem mod 2020. Det vil sige, at regeringen betales af den modernisering af den offentlige sektor, som er helt rigtigt set af regeringen. Men regeringen har jo selv peget på, hvor pengene skal komme fra, så hvis den vil, kan den bruge de penge. Så der er ikke noget problem med at fortsætte med nulvækst.

Så skal den nuværende regering være heldig med, at den har et støtteparti, som ikke har nogen betydning og ikke selv synes, det skal have nogen betydning, fordi dets stemmer er fuldstændig ligegyldige. De siger bare: Vi støtter den her regering, fordi der ikke er noget alternativ. Man bruger ikke sit parlamentariske grundlag.

Kl. 13:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:48

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg tror nu ikke, Enhedslisten og mange andre vil være enige i, at Enhedslisten ikke har indflydelse, det kan man jo se på finansloven. Det kan godt være, at Enhedslisten gerne vil have endnu mere indflydelse, det har man en vis forståelse for, men der er man jo nogle forhandlingspartnere, der skal finde hinanden.

Lad mig nu skære det fuldstændig ud i pap, for det, der er afgørende her, er jo i virkeligheden, hvad man vil bruge den offentlige sektor til: Det, vi vil, er at modernisere den offentlige sektor, bruge pengene i den offentlige sektor til at forbedre velfærden, forbedre kvaliteten, forbedre nogle af de ting og de velfærdstilbud, danskerne har. Det, Konservative vil, er jo at hive pengene ud af den offentlige sektor, og det giver nogle problemer, bl.a. inden for ældreområdet. Der er det, vi stadig må bede om, at Venstre og Konservative forklarer, hvor det helt konkret er, de her penge skal findes henne, når man nu vil hive pengene ud. For det har nogle konsekvenser, og sådan er det.

Kl. 13:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren, der er ikke flere korte bemærkninger. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. René Christensen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:49

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Tak. For at vende tilbage til beslutningsforslaget, som vi har på dagsordenen her i dag, så vil jeg starte med at sige til Enhedslisten, at vi er meget glade for, at beslutningsforslaget er fremsat, for det giver netop mulighed for, at vi kan debattere det her i Folketingssalen og ikke kun i Finansudvalget. Så vi anerkender fuldt ud, at den mulighed er til stede. Samtidig må vi også sige, at vi fuldt ud anerkender, at regeringen og KL har indgået en aftale inden for de rammer, der har været til stede. Og vi anerkender også, at i den aftale, der ligger, ligger der faktisk nogle ret gode ting, også omkring børneområdet og andre områder.

Kl. 13:50

Der, hvor vi så ikke er helt enige, er netop med hensyn til vækstraterne, som det jo meget tydeligt er kommet frem her i forbindelse med debatten. Og der må vi sige, at i forhold til servicerammen og anlægsrammen synes vi altså, som jeg også stillede spørgsmål til finansministeren om, at vi i Folketinget er nødt til at kigge på det. Den udvikling, der sker i kommunerne nu, er markant, i forhold til hvad vi har set, hvis vi ser 20 år tilbage. Kommunerne udvikler sig voldsomt i disse år. Det, vi kan se, er, at der er kommuner, der mister op imod 1.000-1.500 borgere om året, og derved mister de deres bloktilskud. Men de har jo stadig væk de samme udgifter til skoler og daginstitutioner, hvis de ikke bare lukker dem ned, der bliver i overskud. Det er det problem, der er ude i kommunerne. Så kan man kalde det selvstyre ude i kommunerne. Ja, det er selvstyre, men det er jo selvstyre med armene omme på ryggen.

Derfor synes vi, at når vi nu har det her til debat i dag, vil vi sige, at fra Dansk Folkepartis side havde vi gerne set, at væksten havde været større i det offentlige, 0,8 pct. Jeg kan også se, når jeg kigger på beslutningsforslaget, at Enhedslisten vil have den meget højere. Det er vi nu ikke helt enige i, vi mener, at 0,8 pct. ville være ganske udmærket, i forhold til at kommunerne kunne køre videre.

Vi er sådan set også enige i, at kommunerne har et rationale. Dog må vi sige, at i forhold til de 12 mia. kr., som er lagt ud, og som netop også har været debatteret, tror jeg nok, jeg kan sige, at de frugter, der er tilbage ude i kommunerne og regionerne, nok ikke er dem, der hænger lavest. Efterhånden skal de altså op at stå lidt på nogle taburetter for at nå de her frugter. 12 mia. kr. er et meget, meget stort beløb, der er udmøntet, og når man kigger på de initiativer, der ligger til det, er det lidt samtale og lidt mere vinden ud af, hvordan man gør det lidt bedre ude i kommunerne. Men 12 mia. kr. er jo altså et meget, meget stort beløb.

Så hvad beslutningsforslaget angår, vil Dansk Folkeparti stemme hverken for eller imod, for vi er sådan set enige i intentionerne om, at den rammeaftale, der er lavet, er for lav. Vi er ikke enige med Enhedslisten i, hvor niveauet skal ligge, så derfor vil vi, når vi skal stemme om beslutningsforslaget, ende ud med at stemme gult.

Kl. 13:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:52

Frank Aaen (EL):

Jeg er ikke helt sikker på, at jeg forstod, hvad man vil stemme til selve aktstykket i Finansudvalget. Jeg vil i hvert fald sige, at hvis det er sådan, at man mener, at aktstykket er for ringe, så stil da et ændringsforslag. Det er man jo frit stillet til fra Dansk Folkepartis side, altså at stille et ændringsforslag til det her beslutningsforslag. Hvis man så skal sige 0,8 i stedet for 0,2, bliver det jo nok vedtaget, mon ikke? Så hvad med at vise lidt mere mod end bare at stemme gult.

Kl. 13:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:53

René Christensen (DF):

Nu var det jo i forhold til beslutningsforslaget, som vi har på her i dag, at jeg er orienterede om at stemme gult. Det er også sådan i forhold til aktstykket, at man tager noget af væksten fra det offentlige – det har man jo brugt til selskabsskattelettelser – og det har Dansk Folkeparti på ingen måde tænkt sig at støtte. Så derfor kan jeg godt love ordføreren, at vi kommer ikke til at stemme ja til aktstykket, som netop gør, at en del af den beskæring, man vil opleve ude på daginstitutioner, skoler og ældrecentre nu går til selskabsskattelettelser. Det bliver ikke med Dansk Folkepartis stemmer.

Kl. 13:53

Kl. 13:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Der er en kort bemærkning, hr. Frank Aaen.

Kl. 13:56

Frank Aaen (EL):

Men kan vi få at vide, om man vil stemme nej til aktstykket? Og kan jeg få at vide, om man vil stille et ændringsforslag til det her beslutningsforslag, som dog trods alt vil pege i retning af, at kommunerne skal have flere penge? Eller er det bare snak?

Kl. 13:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:54

René Christensen (DF):

Nej, det er ikke bare snak, når Dansk Folkeparti siger, at vi ønsker, at kommunerne skal have flere midler. Derfor har vi også den debat, vi har her i dag, hvor vi siger, at det synes vi ikke er godt nok. Vi havde det også, da vi lavede vækstpakken. Der var det meget, meget tydeligt, at vi heller ikke ville stemme ja til den finansieringsmodel, man havde valgt, til at finde de her 2 mia. kr. til selskabsskattelettelse.

Så jeg tror ikke, at det kan være meget mere tydeligt, hvad det er for en holdning, Dansk Folkeparti har til den mulighed, som kommuner og regioner har for at udvikle sig i forhold til det massive pres, der er på vores velfærdssamfund i disse tider.

Så kan man sige om det sidste, der er kommet: Hvad er nu det? For nu er det jo sådan, at børnechecken også skal udbetales til alle jordbærplukkere og andet. Så det er jo ikke sådan, at der ikke bliver udbetalt penge fra fællesskassen i øjeblikket, og det vil vi meget gerne være med til at kigge på.

Kl. 13:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til ordføreren. Den næste i rækken af ordførere er fru Sofie Carsten Nielsen, Radikale.

Kl. 13:55

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Regeringens samlede økonomiske politik, herunder jo selvfølgelig de seneste aftaler med kommuner og regioner, viser, at regeringen faktisk er villig til at gå langt, i forhold til hvad der er forsvarligt for dansk økonomi. Med aftalen løfter vi velfærden i regioner og kommuner, og vi giver kommunerne et ekstraordinært balancetilskud. Vi søger anlægsinvesteringerne, og det samme gør vi i regionerne. Samtidig værner vi om de løfter, vi har afgivet både til EU og til os selv, om at opfylde budgetloven og de regler, som vi i den sammenhæng selv har vedtaget. Og alt andet er efter min mening utroværdigt.

Regeringen skal balancere to hensyn i finanspolitikken, dels understøtte vækst og beskæftigelse så meget som muligt, og det hjælper de her aftaler også til, dels gøre det inden for rammerne af en ansvarlig og troværdig økonomisk politik, der netop tager hånd om de store underskud, som findes på de offentlige finanser. Det er vores ansvar at fastholde tilliden til dansk økonomi. Den tillid opfatter jeg med Enhedslistens beslutningsforslag, at Enhedslisten foreslår at sætte over styr, altså droppe budgetloven, droppe sanktionerne ved overskridelse af budgetaftalerne, bryde med EU-reglerne eller aftale nye regler i EU. Og det er jeg og Radikale Venstre lodret uenige i, og derfor er vi selvfølgelig også imod Enhedslistens beslutningsforslag nr. B 135.

Frank Aaen (EL):

Jo, men hvordan kan det så være, at De Radikale i deres bemærkning til aktstykket fra 2011, som altså havde en væsentlig højere servicramme for 2012 end det, vi ser i dag, sagde om bloktilskuddet:

»Radikale Venstre er imod regeringens nulvækst også i 2012, fordi det tvinger kommunerne til at skære i velfærden og på uddannelser, når de skal finansiere væksten i udgifterne på specialområderne. Nulvæksten rammer særligt hårdt i 2012, hvor opsvinget endnu er usikkert«.

Det er det jo sådan set stadig væk, kan man sige. Hvorfor talte man om nulvækst og nedskæringer i 2012, hvor man i dag bare siger, at det er den rigtige politik?

Kl. 13:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:57

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Vi har lagt en samlet økonomisk plan, der gør, at de offentlige udgifter kan stige moderat – men stige – frem mod 2020. Det har vi gjort ud fra den virkelighed, vi står i, som ikke bare er påvirket af, hvad vi overtog, men også er påvirket af, hvordan økonomien har det i landene omkring os. Og ordføreren har jo ret i, at det ikke er så positivt, som vi kunne have håbet.

Jeg synes dog heldigvis, at der er masser af tegn på lysning forud. Det ser ud, som om det er i bedring, og det skal vi glæde os over. Det er bl.a., fordi vi har ført en ansvarlig økonomisk politik, hvor vi netop med de seneste aftaler med både regionerne og kommunerne sætter ekstra penge af, sådan så vi faktisk kan bruge lidt flere penge – også i den offentlige sektor i fremtiden.

Kl. 13:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:58

Frank Aaen (EL):

Det var ikke noget ret godt svar på, hvorfor man sagde om 2012, at det var en katastrofe, og at man om 2014, hvor rammen er mindre, siger, at det er godt. Jeg vil også sige, at det er udtryk for, hvordan man prioriterer i regeringen. Altså, man prioriterer f.eks. nedsættelse af selskabsskatten højere end udbygning af velfærden. Man er da nødt til at stå ved det, man har sagt, og man er da nødt til at sige, at det, man gør nu, ikke bare er udtryk for, hvad der sker i resten af verden. Det er også udtryk for ens egne prioriteringer. Ellers er det jo utroværdigt.

Kl. 13:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:59

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg kan bekræfte, at det er udtryk for regeringens egne prioriteringer og også Radikale Venstres egne prioriteringer.

Det er nemlig rigtigt, at vi ikke bare vil fordele en mindre og mindre kage lige mellem os. Vi er meget interesseret i at skabe fortsat fremgang for Danmark, og det kræver, at det er attraktivt at drive privat virksomhed i Danmark, at det er attraktivt at investere i Dan-

mark. Det er derfor, vi har støttet op om sænkelsen af selskabsskatten, som vi vedtog tidligere i dag.

Kl. 13:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti, som ordfører.

Kl. 14:00

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Regeringen har her i foråret indgået nogle fornuftige aftaler med både regioner og kommuner om deres økonomi i 2014, hvor vi på trods af økonomisk stramme tider har fået sikret nogle afgørende forbedringer for Danmark og danskerne.

Vi står, som alle ved, i en økonomisk stram tid, og dansk økonomi står fortsat over for store udfordringer. Derfor har regeringen fra starten lagt afgørende vægt på at føre en ansvarlig økonomisk politik. På trods af et begrænset økonomisk råderum har vi med de økonomiske aftaler alligevel gjort det muligt at sikre en fortsat udvikling af det danske velfærdssamfund, især inden for sundhedsområdet og folkeskolen, ligesom vi har fastholdt høje anlægsinvesteringer til renoveringer af folkeskoler, daginstitutioner m.v. til gavn for dem, der bruger bygningerne, men også for beskæftigelsen.

Det er især glædeligt, at psykiske sygdomme nu ligestilles med de fysiske sygdomme, som det sker, når både udrednings- og behandlingsgarantien også bliver gældende inden for psykiatrien. Fra 2014 sikres en udredningsgaranti på 2 måneder; fra 2015 nedsættes den til 1 måned for alle. For SF har det altid været helt afgørende, at alle patienter får den samme gode behandling, uanset om de lider af åbent benbrud eller et knækket sind, så vi sikrer en mere retfærdig behandling af alle patienter. Det sker med den økonomiaftale, der ligger nu.

Samtidig er der med regionsaftalen sat fokus på et mere sammenhængende sundhedsvæsen, øgede anlægsudgifter samt mindre ulighed i sundhed.

Endelig får oprettelse af praktikpladser i både regioner og kommuner et løft, når der nu konkret skal redegøres for anvendelsen af lærlinge ved udbud.

Sundhedsområdet er også prioriteret i den økonomiaftale, der ligger med kommunerne. Den forebyggende og sundhedsfremmende indsats styrkes med i alt 300 mio. kr., og pengene skal især anvendes til at mindske antallet af indlæggelser og genindlæggelser til fordel for patienten. Det sikres bl.a. ved færre, men bedre sundhedsaftaler om samarbejde mellem kommuner og regioner, en styrket almen praksis og en større kommunal indsats på det psykiatriske område.

Med aftalen sikres det samtidig, at størstedelen af den folkeskoleaftale, der er indgået mellem regeringen, V og DF, allerede træder i kraft fra august 2014, dog ikke obligatorisk lektiehjælp, som De Konservative har blokeret for. De danske børn får således en ny folkeskole, hvor flere vil lære mere, hvor der kommer større fokus på trivsel, og hvor den sociale mobilitet øges, så alle elever kommer ud med og bliver bedre rustet til at tage en ungdomsuddannelse uanset baggrund. Det kan jeg som SF'er kun være meget begejstret for.

Endelig lægger vi med aftalen med kommunerne op til en opblødning af de nuværende sanktioner. Konkret har kommunerne til næste år mulighed for mere fleksibilitet i deres disponeringer. Brugere får penge på serviceudgifterne, kan de anvendes til flere investeringer.

Alt i alt er der gode takter i de økonomiaftaler, der er indgået, klare prioriteringer og en klar kurs for, hvad den her regering vil med Danmark, samtidig med at vi sikrer styr på økonomien og ikke bruger mere nu, som så skal spares ekstra i de kommende år.

Regioner og kommuner har stor betydning for væksten og beskæftigelsen. Derfor er det vigtigt, at de bruger de midler, de har, og

ikke bliver for overforsigtige. At de bruger mindre, end de har budgetteret med og har mulighed for, er bestemt ikke ønskværdigt. Jeg vil derfor gerne opfordre regioner og kommuner til at udnytte de rammer og muligheder, der ligger i økonomiaftalen.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at vi fra SF's side ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er et par korte bemærkninger. Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:03

Mike Legarth (KF):

Så kender vi jo SF igen. Fru Lisbeth Bech Poulsen, ordfører for Socialistisk Folkeparti, sagde her i sin tale, at Det Konservative Folkeparti blokerede for lektiecafé. Nej, det er lodret forkert, det spærrer vi ikke for. Vi spærrer for, at alle tvinges til at sidde i en lektiecafé sidst på eftermiddagen. Det skal være frivilligt, og der skal være et tilbud, men vi vil ikke fra konservativ side være med til at diktere det.

Nå, til det, det handler om, for det er jo så også en slags manipulation: Kan ordføreren huske, da hr. Villy Søvndal stod her i salen og i en duel med mig sagde, at De Konservative lagde op til en massakre, et blodbad over for danskerne, fordi vi dengang ikke ville leve op til hr. Villy Søvndals krav om offentlig vækst på 1,4 pct.? Er det rigtigt, at hvis man mente noget andet end 1,4 pct., så mente SF, at det var et blodbad, en massakre over for den danske befolkning?

Kl. 14:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:04

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg kan jo ikke stå heroppe og blive beskyldt for at sige noget andet end det, der er sandheden, og derfor vil jeg også meget gerne bagefter vise ordføreren mine papirer, som jeg læste op fra – fordi det var en lang tale. Der stod »dog ikke obligatorisk lektiehjælp«. Jeg tror også, vi er enige om, at det er det, der er en del af aftalen.

Med hensyn til hvad SF tidligere har sagt om væksten, så er det rigtigt, at vi gerne havde set en højere vækst. Og som De Konservative også er klar over, har vi fået en henstilling fra EU om, hvad vi kan bruge, og hvad der er af gæld og underskud i det her land. Jeg synes ikke, at der er ret meget, der er værre for et land, i hvert fald ikke for Danmark, end at få en henstilling. For det giver sådan en stop-go-politik, hvor man kan bruge, og så skal man spare, og man kan ikke planlægge langsigtet, fordi man skal sikre sig, at man holder sig inden for de grænser, som vi har aftalt på europæisk plan. Det er fuldstændig uholdbart, så derfor: Uanset om vi har lyst til at bruge flere penge – og der er altid gode og værdige formål, det tror jeg vi kan blive enige om – så bliver vi nødt til at komme ud af den her henstilling, så vi kan begynde at planlægge noget mere langsigtet.

Kl. 14:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:06

Mike Legarth (KF):

Men er det så ikke også rigtigt, at SF vandt vælgerens sympati på, at de gav nogle løfter på bekostning af andre, som de ikke har kunnet levere – at det var et vælgerbedrag? Er det ikke det, det hedder, når man lover noget og leverer noget helt andet efter valget?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:06

jekter i gang, og så prøver vi også at lave nogle aftaler med kommuner og regioner om, hvordan pengene kan bruges bedre. Regionerne er jo den del af den offentlige sektor, som faktisk har effektiviseret mest og fundet nye måder at bruge pengene på.

Kl. 14:10

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Alle partier går jo ud med løfter om, hvad man vil kæmpe for, hvad man synes er vigtigt for ens eget parti. Sådan er det også for De Konservative, regner jeg med. Og ligesom med De Konservative, der ikke kunne få alt igennem, da de indgik i en regering med Venstre i den forrige regering med DF som støtteparti, så kan SF heller ikke bestemme alt. Vi har ønsket, at der inden for de rammer, der har været mulighed for, og de regler, der er, har en så høj vækst, som der er mulighed for. Og det, der er mulighed for, er, at der frem til 2020 er en gennemsnitlig vækst på 0,6 pct. Og jeg tror, at det svar, vi har fået fra Finansministeriet er, at for at vi kan følge nogenlunde med i forhold til den demografiske udvikling, kræver det cirka halvdelen af den vækst, der er, for at vi kan have et uændret serviceniveau inden for velfærden.

Men nej, vi ville gerne have haft et højere løft. Det ville vi gerne, men vi arvede en økonomi, hvor vi havde sprængt rammerne kolossalt for de aftaler, vi havde med EU. Vi var langt under de -3 pct., som vi måtte have.

Kl. 14:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:07

Frank Aaen (EL):

Nu taler vi jo altså om 2014, hvor henstillingen er udløbet – vil jeg sige, bare sådan lige for en ordens skyld. Så jeg synes ikke, man kan bruge henstillingen som undskyldning for den her aftale, vi diskuterer i dag.

Om bloktilskuddet for 2012 sagde SF sammen med Socialdemokratiet, at en fortsat udhuling af kernevelfærden betød, at stadig flere ville vælge den fælles velfærd fra til fordel for private løsninger – det ville være konsekvensen, når kommunerne og regionerne ikke havde mulighed for at stille en tilfredstillende offentlig velfærd til rådighed for borgerne. Så jeg synes altså, at man er nødt til at forholde sig direkte til det, man selv har sagt, og ikke lade, som om det her er en god aftale for kommunerne.

Kl. 14:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:08

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

I forhold til henstillingen ser det ud til, at vi kommer fri af den nu, men vi skal jo ikke have en ny henstilling igen. Nu bliver det lidt teknisk, men selvfølgelig ved hr. Frank Aaen alt om det. Det strukturelle underskud kan vi jo heller ikke overskride, og vi er ikke så frygtelig langt fra at gøre det. I forhold til alle de automatiske stabilisatorer, som også gør, at Danmark bliver mere udsat for konjunktursving, så skal der ikke meget til, blot et lille renteudsving eller andet, for at vi overskrider grænsen igen. Jeg vil gerne igen understrege, at fra SF's side vil vi ikke have, at vi får en henstilling igen. Der er ikke noget, der er så skadeligt som at skulle stoppe op og så spare bredt over hele linjen.

I forhold til væksten i den offentlige sektor vil jeg sige, at vi godt kunne have tænkt os en højere vækst. Den bliver på gennemsnitligt 0,6 pct. over de kommende år og starter lavt, men vi har haft et historisk højt investeringsniveau i 2012, vi sætter masser af anlægspro-

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:10

Frank Aaen (EL):

Jeg er helt med på, at det har en konsekvens at sidde i regering. Det vil jeg ikke bore mere i, men jeg vil bare igen og for en ordens skyld sige, at hvad angår det strukturelle underskud, har EU jo sagt, at vi gerne må have lov til at have et lidt større minus end det, der i dag er vedtaget. Det er en politisk beslutning i regeringen, at den fastholder den gamle grænse og ikke tager imod den udstrakte hånd, der i virkeligheden er fra Europa-Kommissionens side, fordi man dernede synes, at det er en god idé, hvis der kommer mere gang i økonomien. Så lad være med at bruge EU som skræmmebillede. Lyt hellere til vismændene, som fortæller, hvilke muligheder der er inden for de gældende regler.

Kl. 14:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:10

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Grunden til, at regeringen og regeringspartierne har besluttet sig for at beholde den gamle grænse er jo, at vi føler os mere udsat som land på grund af den model, vi har, med automatiske stabilisatorer, og at vi synes, at det ville blive for usikkert at gå helt til grænsen. Der mener vismændene at vi skulle gå helt til grænsen. Det synes vi er for usikkert. Vi har også haft den her debat før her i salen, da vi havde med budgetloven gøre.

Vi ønsker, at vi kan få fremgang, at vi kan vækste år for år uden at skulle komme i den situation igen. Det handler ikke om at stille EU op som et skjold foran os. Det handler om, at vi egentlig er enige om, at vi skal respektere de regler, vi har været med til at indføre, fordi der bliver nødt til at være tryghed om dansk økonomi, om den danske rente. Det har også betydning for vores arbejdspladser, og det er derfor, at vi ikke igen skal i den situation, som vi har været i. Det er derfor, vi følger et forsigtighedsprincip. Men der er en vækst på 0,4 pct., og der er en verden til forskel på det og så nulvækst, som Venstre vil.

Kl. 14:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance.

Kl. 14:12

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Enhedslisten har fremsat beslutningsforslag om, at det aktstykke, som regeringen har lagt frem i Finansudvalget, om kommunernes økonomi for 2014 skal trækkes tilbage, fordi Enhedslisten ønsker at forøge bloktilskuddet til kommunerne, så der kan blive et serviceløft på 2 pct., og fordi Enhedslisten ønsker, at de sanktionsmekanismer, som der er, når kommunerne overskrider budgetterne, skal fjernes.

Liberal Alliance er imod begge dele. Vi ser tværtimod, at der er et potentiale i den offentlige sektor som et hele på i hvert fald mindst 10 pct. for effektiviseringer. Det peger regeringens egen produktivtetskommission på. Derfor mener vi sådan set, at man burde gå i

gang med det samme med at høste den effektiviseringsgevinst. Det mener vi ikke regeringen gør, når den fastholder kommunernes økonomi, men det er dog strammere, end det kunne have været, og vi støtter derfor kommuneaftalen.

Men lad mig også sige om Enhedslistens ageren i det hele taget, at jeg synes, at det, der foregår, er en anelse hyklerisk. Kommuneaftalen og bloktilskuddene til kommunerne er jo en del af statens samlede budgetter. Statens samlede budgetter bliver fastlagt i en finanslov senere i år, en finanslov for 2014. Den finanslov forventer regeringen og også Enhedslisten at indgå med hinanden, og i den finanslov kunne man jo, hvis man havde et ønske om det, hæve de pengebeløb, der går til kommunerne.

Det er det samlede statslige budget, vi har med at gøre der, og en del af det samlede statslige budget er bloktilskuddene til kommunerne. Så hvis Enhedslisten på det tidspunkt siger ja til en finanslov med regeringen uden at have øget bloktilskuddet til kommunerne, så viser det, at hele den seance, vi går igennem her, blot er tomme tønder, der buldrer rigtig meget.

Jeg talte i dag med en indsigtfuld fyr om dansk politik, og han havde den teori, at Enhedslisten faktisk slet ikke har et ønske om, at regeringen skal føre en mere rød økonomisk politik. For hvis regeringen begyndte at gøre det, så ville Enhedslisten ikke have så store angrebepunkter mod regeringen, og så ville Enhedslisten ikke kunne gå så meget frem i meningsmålingerne, som man gør for øjeblikket, hvor SF's vælgere og Socialdemokratiets vælgere, som er utilfredse med regeringens forholdsvis stramme økonomiske politik, i stedet søger over mod Enhedslisten og således forgylder Enhedslisten med en række nye mandater i det næste Folketing, hvis meningsmålingerne holder.

Hvis Enhedslisten fik gennemført, at regeringen førte en mere løs økonomisk politik, ville man ikke have den fordel i den offentlige debat, og så ville man måske ikke få så mange stemmer, som man ser ud til at få for øjeblikket. Det kunne forklare, hvorfor Enhedslisten i forhold til regeringen er sådan en tandløs løve, der ikke gør noget som helst. Man stemmer bare for regeringens finanslove, selv om man hævder, at de er alt for stramme og ikke giver penge nok til kommunerne.

Man kunne jo have gjort noget. Man kunne f.eks. have sagt: Vi har ikke tillid til den siddende finansminister, og vi synes, at hans økonomisk syn er forkert; vi synes, at hans økonomiske politik er for stram, og derfor udtrykker vi et mistillidsvotum til finansministeren her i Folketinget som en art protest imod den økonomiske politik, som Enhedslisten mener er alt for stram.

Men den slags gør Enhedslisten ikke, og det kunne selvfølgelig bekræfte den teori, at Enhedslisten i virkeligheden er meget glad for at have en regering, der fører en forholdsvis stram økonomisk politik, for så kan Enhedslisten score vælgere på at kritisere det. Det vil le ganske vist være enormt kynisk og faktisk meget usympatisk, at man på den måde gik mere op i at få stemmer end i at få ført den politik, man går ind for, men det ville forklare Enhedslistens ageren her i Folketinget, hvor man bare råber op og aldrig gør noget.

Så indtil videre og så længe Enhedslisten bare råber op og aldrig gør noget, er jeg egentlig tilbøjelig til at give den person, jeg talte med, ret i, at det er det, der er bevæggrunden. Man prioriterer stemmer over, at der bliver ført en rød politik i det her land.

Kl. 14:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:16

Frank Aaen (EL):

Jeg skal ikke gøre det til en lang diskussion om Enhedslistens politik, jeg vil bare, i forbindelse med at der kom en løsning for nogle af dem, der stod til at falde ud af dagpengesystemet og stod til ikke at

have en krone i forsørgelse, sige, at vi i hele forløbet tog et ordentligt slagsmål med regeringen om det og fik det gennemført. Skulle vi følge den teori, som vi lige har hørt, skulle vi jo have sørget for, at der ikke blev en aftale, der hjalp folk, for så var dagpengespørgsmålet blevet ved med at være stort og stærkt helt frem til næste valg. Og det havde været kynisk, det havde været usympatisk, og sådan arbejder vi ikke. Vi arbejdede for at få en løsning og kom så langt, som det overhovedet kunne lade sig gøre.

Hvad angår invitationen til at erstatte den nuværende finansminister med hr. Ole Birk Olesen, eller hvem ved jeg, vil jeg sige: Nej tak, det har vi trods alt ikke lyst til.

Kl. 14:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:17

Ole Birk Olesen (LA):

Selvfølgelig er sådan en taktik her jo en balancegang, hvor man på den ene side skal vise sine vælgere, at man dog gør noget, men på den anden side ikke skal gøre så meget, at der ikke er stor forskel på Enhedslisten og regeringen længere. Så man kan jo gøre noget uden at gøre så meget. Men Enhedslisten skylder altså at forklare noget. Hvis man virkelig mener, at denne kommuneaftale er en massakre på kommunerne og vil føre til dårligere service for borgerne i Velfærdsdanmark, hvorfor stemmer Enhedslisten så for det økonomiske grundlag senere på året, som hedder en finanslovsaftale? Hvorfor gør man det? Der godkender man jo statens samlede budget, herunder den kommuneaftale og de bloktilskud, som går til kommunerne. Det burde man ikke gøre, hvis man virkelig mente det, man sagde.

Kl. 14:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så går vi til næste ordfører, og det er ikke hr. Frank Aaen, det er hr. Mike Legarth. Jeg forstår godt, at hr. Frank Aaen gerne ville have været oppe på talerstolen, men vi tager det lige i den rigtige rækkefølge. Værsgo.

Kl. 14:18

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak for ordet, hr. formand. Jeg er sikker på, at hr. Frank Aaen har den tålmodighed, der skal til.

Enhedslisten har jo fremsat et forslag om at trække aktstykket tilbage, fordi man vil have et højere offentligt forbrug og man vil af med sanktionsreglerne. Det er jo det, vi i Det Konservative Folkeparti kalder et uansvarligt beslutningsforslag, for vi synes jo, at det, man har gjort, er helt rigtigt, for det har vi jo lagt stemmer til, det har vi appelleret til og selv medvirket til, da vi sad i regering, altså at der er et fast regelsæt omkring den aftale, man laver, og at man har en sikkerhed for, at den bliver opfyldt. Så derfor bakker vi fuldt op om det element. Vi synes jo også, der skal være styr på, hvilket forbrug der er, og vi har indgået en aftale om det.

Vi synes jo, at man skal have nulvækst. Hvis Det Konservative Folkeparti havde 90 mandater, ville vi bruge de 12 mia. kr., som regeringen har peget på der kan findes i moderniseringer i den offentlige sektor, til så at finansiere det, det principielt koster at fastholde en nulvækst fra nu af og frem til 2020, sådan at man kan fortsætte fuldstændig uændret, uden at der var nogen, der kunne mærke det overhovedet, for på den måde at styrke dansk økonomi og tillid til dansk økonomi.

Det er sådan set ordene, og derfor stemmer vi imod begge led i beslutningsforslaget fra Enhedslisten.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Frank Aaen, Enhedslisten, som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 14:19

(Ordfører for forslagsstillerne)

Frank Aaen (EL):

Tak. Når jeg var så ivrig før, var det jo bare for at kunne svare Liberal Alliance, at vi ikke bare stemmer for en finanslov; det bliver et stort slagsmål, og om det ender med en aftale, eller det ikke gør det, er der ikke nogen, der kan vide i dag, heller ikke Liberal Alliance.

Så vil jeg sige, som jeg også har været inde på i et par af de korte bemærkninger, at det er noget historisk, at vi overhovedet har den her debat i dag. Vi har fra Enhedslistens side hvert eneste år, hvor det her har været oppe i Finansudvalget, sagt, at vi gerne ville have debatten om det ned i Folketingssalen, men forskellige procedure-regler og politisk uvilje i flertallet af partier i Finansudvalget har gjort, at det aldrig er lykkedes os. Først i år, hvor Folketingets mødeperiode er blevet forlænget, er det lykkedes os at få en aftale om, at vi kunne få debatten herved i Folketingssalen.

En af grundene til, at jeg har rejst det et par gange undervejs, er, at vi faktisk synes, vi må finde en facon, hvor vi arbejder ud fra, at vi kan få debatten i Folketingssalen. For det her handler jo ikke bare om økonomi. Altså, det er ubetinget den største økonomiske aftale vedrørende velfærden og udviklingen i kommuner og regioner osv., der bliver indgået på noget tidspunkt af året – den er større, hvad det angår, end finanslovaftalen er; der kommer vi jo også med ting – for det her er jo virkelig den aftale, hvor tingene fastlægges i forhold til udviklingen i kommunernes og regionernes økonomi, og rammerne for den måde, de må bruge pengene på, bliver også aftalt her.

Hvis man prøver at se på, hvordan det er den her gang, kan man jo også se, at der i realiteten er blevet vedtaget en folkeskolereform sammen med kommuneaftalen. Jeg ved godt, at ikke alle detaljer er aftalt, men hovedlinjerne er jo aftalt. Og de bliver jo fastlagt, når det flertal af partier, som i dag har sagt, at de stemmer for aktstykket, når det kommer i Finansudvalget, stemmer for, for de binder sig jo til den tekst, der er skrevet i aftalen med kommunerne. Man kan selvfølgelig godt flytte nogle ting i forbindelse med de videre for-handlinger i Folketinget, men selve hovedlinjerne i noget, der er så vigtigt som en folkeskolereform jo er, er i virkeligheden blevet aftalt af nogle få partier i forbindelse med en økonomiaftale med kommunerne. Og det mener jeg altså er hammerforkert. På samme måde vedtages der med aktstykket, når det desværre bliver vedtaget uden ændringer, også ændringer, hvad angår de arbejdsløses rettigheder og muligheder for at blive hjulpet til at komme i job. Og der er aftaler, der gør, at der bliver mere privatisering og mere udlicitering ude i kommunerne. Det er en hel række ting, der er meget afgørende for vores samfund, der aftales i noget, der kaldes en økonomiaftale, men som altså politisk set indeholder ganske mange andre ting.

Det burde jo være sådan, at vi først diskuterede folkeskoleaftalen her i Folketinget og blev enige om, hvordan den skulle se ud, for hvad angår den egentlige vedtagelse af hovedlinjerne i en folkeskoleaftale bør det besluttes her – men det skal naturligvis også være med inddragelse af organisationer, kommuner osv., for det er ikke sådan, at jeg mener, at Folketinget bare skal vedtage det uden at debattere det med andre – og at vi så bagefter kunne gå ud og forhandle med kommunerne om, om de skal have 200 mio. kr. eller 300 mio. kr., eller hvad de skal have, som kompensation for den aftale. Det ville være den rigtige måde at gøre det på. Det her er den omvendte måde at gøre det på. Men det er jo selvfølgelig meget bekvemt for de partier, der så siger ja til økonomiaftalen med kommunerne, for så har man samtidig lagt sig nogenlunde fast på en lang række meget væsentlige politiske temaer.

Hvad angår indholdet, er der nogen, der har sagt, at det her er et udtryk for vækst i kommunerne. Men det er det jo ikke. Servicerammen for kommunerne i 2014 er mindre, end servicerammen er i 2013, hvilket er mindre end det, den var i 2012, hvilket er mindre end det, den var i 2011. Det er en meget skæv udvikling, en udvikling, der går i den forkerte retning. På de 4 år har servicerammen for kommunerne, og det, der faktisk er blevet udnyttet i servicerammen, medført et minus på ca. 18 mia. kr., som jeg også var inde på før, altså en meget stor flytning af penge fra servicen, eller rettere sagt et meget stort råderum for kommunerne til at lave service, altså velfærd, der nu er blevet mindre.

Nogle af pengene har man så flyttet fra velfærd og service over til anlæg. Vi synes, det er en god idé med anlæg – naturligvis synes vi det – men det skal altså ikke betales, ved at man forringer kommunernes muligheder for at lave service, altså hjælpe de ældre, lave en god folkeskole osv. osv.

Kl. 14:25

Så har det desuden den uheldige virkning, at det koster ca. 1.100 stillinger, for der ligger flere stillinger i det at bruge penge på service end der ligger i det at bruge penge på anlæg.

Derfor vil jeg også sige, at det undrede mig, at finansministeren sagde, at den her aftale betød mere velfærd. Der er altså blevet fyret ca. 30.000 i kommunerne over de senere år, i de kommuner, som ellers skulle lave velfærd, og nu fortsætter man sådan set linjen med flere fyringer. Det er, fordi man prioriterer lettelse i selskabsskatten frem for velfærd i kommunerne. Så enkelt er det, og det synes jeg man skal forholde sig til.

Hvad angår den stramning, som Konservative, Venstre og andre nu også taler for, med nulvækst, er det jo interessant, at der er ni ud af ti økonomer, der i dag i Berlingerens siger, at en nulvækst vil betyde forringelser og nedskæringer. Kun én økonom, nemlig den meget berømte Steen Bocian fra Danske Bank, som bl.a. ikke kunne se finanskrisen komme, mener, at det gør det måske nok ikke. Men jeg tror, de andre økonomer har mere ret. Vi synes, der er mere rum i forhold til service, at der er mere rum i forhold til det at foretage en udvidelse af kommunernes og regionernes økonomi. Det siger EU, det siger vismændene, det siger en lang stribe af tidligere finansministre, og det synes jeg bare at man skulle gøre.

Det er det ene punkt, vi har, altså det at udvide det i forhold til økonomien for kommunerne og regionerne, og det andet punkt er at fjerne sanktionerne. For det er jo, synes vi, også en ting, der er helt uholdbar, at de kommuner, der har penge, på grund af sanktionssystemet ikke må bruge dem. Altså, det vil jo slet ikke berøre finansministerens pengekasse at sige til kommunerne: De penge, I har i kassen, må I gerne bruge, uden at vi kommer efter jer. Det ville da være så simpelt at komme med sådan en løsning, særlig i 2014, hvor vi ikke har nogen EU henstilling.

Så jeg beklager selvfølgelig, at der er et stort flertal, der ikke ønsker at støtte vores forslag, og derfor kommer det til behandling i Finansudvalget og bliver godkendt uændret. Det er vi kede af, men vi er glade for, at vi trods alt har haft debatten.

Kl. 14:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:27

Ole Birk Olesen (LA):

Nu vi også taler om finansloven, vil jeg gerne høre Enhedslistens ordfører: Når nu kommuneaftalen er så frygtelig, som Enhedslisten siger at den er, betyder det så, at når vi senere på året skal vedtage statens samlede budget for 2014, som jo rummer bloktilskuddet til kommunerne, vil Enhedslisten under ingen omstændigheder stemme for det samlede budget, den finanslov, hvis der ikke afsættes flere milliarder til kommunerne, end der ligger i den her kommuneaftale?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:27

Så vil jeg spørge: Hvad så med det andet led, nemlig sanktionsreglerne? Hvad hvis de heller ikke bliver afskaffet, men bliver fastholdt sådan som de er nu? Vil det så have som konsekvens, at Enhedslisten – hvis man hverken får en indrømmelse på forbruget eller sanktionsreglerne – stadig, på trods af to nederlag der, vil støtte finansloven?

Kl. 14:30

Frank Aaen (EL):

Der vil være en lang række centrale emner i debatten, vi skal have med regeringen, om den kommende finanslov – grøn beskæftigelse, mere lighed i samfundet, mere velfærd, der skal gøres noget for beskæftigelsen. Der er masser af temaer, og vi ser, hvordan det går med de forhandlinger, og tager stilling til resultaterne.

Kl. 14:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:28

Frank Aaen (EL):

Vi tager stilling til finansloven, når vi har set regeringens udspil og forhandlet det. Så tager vi stilling. Der vil blive forbedringer, det kan jeg love hr. Mike Legarth. Det er garanteret ikke forbedringer efter hr. Mike Legarths opfattelse, men efter vores opfattelse. Jeg forhandler ikke finanslov her i Folketingssalen og slet ikke med hr. Mike Legarth.

Kl. 14:31

Ole Birk Olesen (LA):

Man må sige, at det offentlige forbrug samlet set, hvoraf en meget stor del finder sted ude i kommunerne, jo er en meget væsentlig ting i en finanslov. Og Enhedslisten har jo sat sig op på den høje hest og sagt, at det her ikke alene handler om et lavt offentlig forbrug, nulvækst osv., men at det simpelt hen handler om, at der bliver fyret folk ude i kommunerne, at borgerne får mindre velfærd, end de ville have fået, hvis der ellers havde været en vækst, som Enhedslisten gerne ville have, eller at de i det hele taget får mindre velfærd næste år end i dag. Det er det, der er Enhedslistens påstand.

Så er spørgsmålet bare, om Enhedslisten med deltagelse i et finanslovsforlig vil være med til at stemme for, at borgerne får mindre velfærd i 2014 end i 2013, hvilket det jo er Enhedslistens påstand at der kommer ud af den kommuneaftale, som man blåstempler ved at sige ja til finansloven for 2014.

Kl. 14:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:31

Mike Legarth (KF):

Det forstår jeg godt, for det er jo rigtigt, at Det Konservative Folkeparti og Enhedslisten og hr. Frank Aaen og jeg er fuldstændig uenige om, hvordan den økonomiske politik skal være, og angående sanktionsreglerne, støtter vi jo det, regeringen lægger op til.

Men hvordan skal vælgerne forstå Enhedslisten? Hvordan skal vælgerne få en anden opfattelse, end at det er et stort show, at hr. Frank Aaen og Enhedslisten har bragt den sag herved i salen og selv fremhæver det som en af de vigtigste debatter og en af de vigtigste aftaler overhovedet at forholde sig til, hvis det viser sig, at de to indsigelser, Enhedslisten har til aftalen, bliver hældt ned af brættet, som man siger, bliver afvist af et flertal, altså af regeringen og andre, uden at Enhedslisten bliver imødekommet? Altså, hvor er fornuften i det? Ellers så er det jo bare et skuespil.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:32

Frank Aaen (EL):

Kommuneaftalen bliver desværre blåstemplet af Finansudvalget i morgen, når man har stemt vores beslutningsforslag ned. Det beklager vi. Sådan er verden nogle gange så urimelig og ond, og det kan vi ikke umiddelbart gøre noget ved. Men finansloven kommer til at indeholde en lang række forbedringer, det kan jeg love hr. Ole Birk Olesen. Der bliver masser af forbedringer – ikke set fra hr. Ole Birk Olesen synspunkt, men set fra Enhedslistens synspunkt. Det kan jeg love hundrede procent.

Kl. 14:29

Frank Aaen (EL):

Nu er det sådan, at vi kæmper for vores politik. Nogle ting, kommer vi igennem med, og nogle ting kommer vi ikke igennem med.

Men jeg kan love, at det, vi samlet set står for, er noget, som betyder fremskridt for dem, der stemmer på os. Og noget tyder også på, at et stigende antal synes, at vi gør det rigtig godt, og det vil vi blive ved med at gøre.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Mike Legarth.

Kl. 14:29

Mike Legarth (KF):

Enhedslisten har bedt om at få sagen her i salen, fordi det principielt er en meget vigtig sag for Enhedslisten. Jeg ved jo som finansordfører og kollega til hr. Frank Aaen i flere år, at der har været det samme ønske hvert år.

Nu hørte vi jo så, at Enhedslisten med hensyn til den offentlige vækst kræver 2 pct. i vækst, og man er blevet spurgt: Hvad hvis man ikke får det opfyldt? Hvad vil konsekvensen være? Vil det betyde, at Enhedslisten ikke vil kunne støtte finansloven, hvis man ikke får de 2 pct. i offentlig vækst? Det kan jeg forstå at hr. Frank Aaen og Enhedslisten ikke mener. Det vil ikke være et kardinalpunkt.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 14:32

Meddelelser fra formanden**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets sidste møde før sommerpausen afholdes i morgen, fredag den 28. juni 2013, kl. 9.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 14:33).
